ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 43/2002

που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 27 Μαΐου 2002

εν όψει της έκδοσης οδηγίας 2002/. . ./ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της . . ., σχετικά με την ασφάλιση ζωής (αναδιατυπωμένη έκδοση)

(2002/C 170 E/04)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπ' όψιν:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητος, και ιδίως το άρθρο 47, παράγραφος 2 και το άρθρο 55,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η πρώτη οδηγία 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1979 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής [4], η δεύτερη οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και για τη θέσπιση διατάξεων που έχουν σκοπό να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, καθώς και την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ [5] και η οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 1992 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλιση ζωής) [6] έχουν τροποποιηθεί ουσιαστικά και αρκετές φορές. Δεδομένου ότι πρέπει να γίνουν νέες τροποποιήσεις, οι παραπάνω οδηγίες θα πρέπει για λόγους σαφήνειας να αναδιατυπωθούν σ' ένα ενιαίο κείμενο.

(2) Για να διευκολυνθεί η ανάληψη και η άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλίσεως ζωής, επιβάλλεται να εξαλειφθούν ορισμένες διαφορές που υφίστανται μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών ως προς το θέμα του ελέγχου. Για να πραγματοποιηθεί ο σκοπός αυτός και να εξασφαλισθεί συγχρόνως μια ικανοποιητική προστασία των ασφαλιζομένων και των δικαιούχων σ' όλα τα κράτη μέλη, πρέπει να συντονισθούν ιδίως οι διατάξεις οι σχετικές με τις χρηματοδοτικές εγγυήσεις που απαιτούνται από τις επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής.

(3) Είναι αναγκαίο να ολοκληρωθεί η εσωτερική αγορά στον τομέα της πρωτασφάλισης ζωής, τόσο όσον αφορά την ελευθερία εγκατάστασης όσο και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών εντός των κρατών μελών, προκειμένου να διευκολυνθούν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στην Κοινότητα να αναλαμβάνουν υποχρεώσεις εντός της Κοινότητας και να δοθεί η δυνατότητα στους αντισυμβαλλόμενους του ασφαλιστή να αποτείνονται όχι μόνον σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες στη χώρα τους, αλλά επίσης σε επιχειρήσεις που έχουν την εταιρική έδρα τους εντός της Κοινότητας και είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη.

(4) Κατ' εφαρμογήν της συνθήκης, και για θέματα παροχής υπηρεσιών, απαγορεύεται κάθε μεταχείριση που δημιουργεί διακρίσεις βασιζόμενες στο γεγονός ότι μια επιχείρηση δεν είναι εγκατεστημένη στο κράτος μέλος, στο οποίο πραγματοποιείται η παροχή. Η απαγόρευση αυτή εφαρμόζεται στις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από κάθε εγκατάσταση εντός της Κοινότητας, είτε πρόκειται για την έδρα μιας επιχείρησης, είτε για πρακτορείο ή υποκατάστημα.

(5) Η παρούσα οδηγία αποτελεί, κατά συνέπεια, σημαντικό στάδιο της προσέγγισης των εθνικών αγορών στα πλαίσια μιας ενιαίας ενοποιημένης αγοράς και το στάδιο αυτό πρέπει να συμπληρωθεί από άλλες κοινοτικές πράξεις προκειμένου να καταστεί δυνατό για όλους τους αντισυμβαλλόμενους να απευθύνονται σε οποιονδήποτε ασφαλιστή που εδρεύει στην Κοινότητα και ασκεί σ'αυτήν τις δραστηριότητές του είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εξασφαλίζοντάς τους συγχρόνως επαρκή προστασία.

(6) Η παρούσα οδηγία εντάσσεται στο νομοθετικό κοινοτικό έργο στον τομέα της ασφάλισης ζωής, το οποίο επίσης περιλαμβάνει την οδηγία 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1991 για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων [7].

(7) Η προσέγγιση που υιοθετήθηκε συνίσταται στην επίτευξη βασικής, αναγκαίας και επαρκούς εναρμόνισης για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών και των συστημάτων προληπτικού ελέγχου, επιτρέπουσας τη χορήγηση ενιαίας άδειας με ισχύ σε όλη την Κοινότητα και την εφαρμογή της αρχής του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής.

---

[1] ΕΕ C 365 E της 19.12.2000, σ. 1.

[2] ΕΕ C 123 της 25.4.2001, σ. 24.

[3] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαΐου 2001 (ΕΕ C 343 της 5.12.2001, σ. 202), κοινή θέση του Συμβουλίου της 27 Μαΐου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της . . . (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

[4] ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 11).

[5] ΕΕ L 330 της 29.11.1990, σ. 50. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1).

[6] ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27).

[7] ΕΕ L 374 της 31.12.1991, σ. 7.

(8) Η πρόσβαση στην ασφαλιστική δραστηριότητα και η άσκησή της εξαρτώνται από τη χορήγηση ενιαίας διοικητικής άδειας από τις αρχές του κράτους μέλους, στο οποίο εδρεύει η ασφαλιστική επιχείρηση. Η άδεια αυτή επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες σε ολόκληρη την Κοινότητα, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν θα μπορεί να απαιτεί τη χορήγηση νέας άδειας στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που επιθυμούν να ασκήσουν ασφαλιστικές δραστηριότητες σ' αυτό το κράτος μέλος και έχουν ήδη λάβει άδεια στο κράτος μέλος καταγωγής.

(9) Οι αρμόδιες αρχές δεν θα πρέπει να χορηγούν ούτε να διατηρούν σε ισχύ άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης, εάν οι στενοί δεσμοί που τη συνδέουν με άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα είναι ικανοί να παρεμποδίσουν την ορθή άσκηση των εποπτικών τους καθηκόντων. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, στις οποίες έχει ήδη χορηγηθεί άδεια λειτουργίας, οφείλουν επίσης να παρέχουν ικανοποίηση στις αρμόδιες αρχές ως προς αυτό.

(10) Ο προβλεπόμενος από την παρούσα οδηγία ορισμός των «στενών δεσμών» θέτει τα ελάχιστα κριτήρια και αυτό δεν κωλύει τα κράτη μέλη να τον εφαρμόζουν και σε περιπτώσεις μη προβλεπόμενες στον εν λόγω ορισμό.

(11) Μόνον η απόκτηση σημαντικού ποσοστού του κεφαλαίου μιας εταιρίας δεν αποτελεί συμμετοχή, κατά την έννοια των «στενών δεσμών», εάν η απόκτηση αυτή γίνεται μόνον ως προσωρινή επένδυση, η οποία δεν επιτρέπει την άσκηση επιρροής επί της δομής και της οικονομικής πολιτικής της επιχείρησης.

(12) Οι αρχές της αμοιβαίας αναγνώρισης και του ελέγχου, τον οποίο ασκεί το κράτος μέλος καταγωγής, απαιτούν από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να μη χορηγούν ή να ανακαλούν την άδεια λειτουργίας, εάν στοιχεία, όπως το περιεχόμενο του προγράμματος δραστηριοτήτων ή ο τόπος άσκησης των πράγματι ασκούμενων δραστηριοτήτων δείχνουν σαφώς ότι η ασφαλιστική επιχείρηση προτίμησε να υπαχθεί στο νομικό σύστημα ενός κράτους μέλους για να αποφύγει την υπαγωγή της σε αυστηρότερους κανόνες ισχύοντες σε άλλο κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου προτίθεται να ασκήσει ή ασκεί το μεγαλύτερο τμήμα των δραστηριοτήτων της. Μια ασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να έχει άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος, στο οποίο ευρίσκεται η καταστατική της έδρα. Εξάλλου, τα κράτη μέλη πρέπει να απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση να έχει την κεντρική της διοίκηση οπωσδήποτε στο κράτος μέλος καταγωγής της και όντως να ασκεί εκεί δραστηριότητα.

(13) Για πρακτικούς λόγους, η παροχή υπηρεσιών πρέπει να οριστεί λαμβανομένης υπ' όψιν αφενός, της εγκατάστασης της ασφαλιστικής επιχείρησης και, αφετέρου, του τόπου ανάληψης της ασφαλιστικής υποχρέωσης. Πρέπει, ως εκ τούτου, να δοθεί επίσης ο ορισμός της ασφαλιστικής υποχρέωσης. Επιπλέον, πρέπει να οριοθετηθεί η δραστηριότητα που ασκείται μέσω εγκαταστάσεων σε σχέση με εκείνη που ασκείται ως ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

(14) Η ταξινόμηση κατά κλάδους ασφάλισης είναι αναγκαία για να καθορισθούν ιδίως οι δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο υποχρεωτικής αδείας.

(15) Ενδείκνυται να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ορισμένες ενώσεις αλληλασφαλίσεως, οι οποίες, δυνάμει του νομικού τους καθεστώτος, πληρούν τους όρους ασφαλείας και προσφέρουν ειδικές χρηματοδοτικές εγγυήσεις. Πρέπει, εξάλλου, να εξαιρεθούν ορισμένοι οργανισμοί, των οποίων η δραστηριότητα εκτείνεται σε έναν πολύ περιορισμένο τομέα και περιορίζεται εκ του καταστατικού τους.

(16) Η ασφάλιση «ζωής» υπόκειται σε διοικητική άδεια και σε διοικητικό έλεγχο σε κάθε Κράτος μέλος. Πρέπει να καθορισθούν και οι προϋποθέσεις χορηγήσεως ή ανακλήσεως αυτής της αδείας. Είναι απαραίτητο να προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης ενδίκου προσφυγής κατά των αποφάσεων αρνήσεως ή ανακλήσεως.

(17) Πρέπει να διευκρινιστούν οι εξουσίες και τα μέσα ελέγχου των αρμοδίων αρχών. Πρέπει επίσης να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις σχετικά με την ανάληψη, την άσκηση και τον έλεγχο της δραστηριότητας που αναπτύσσεται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

(18) Την ευθύνη για την εποπτεία της χρηματοοικονομικής ευρωστίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, ιδίως όσον αφορά τη φερεγγυότητά της και τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών, καθώς και την κάλυψη αυτών των αποθεματικών από νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού, θα πρέπει να την έχουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

(19) Θα πρέπει να προβλεφθεί η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των αρχών ή οργανισμών που, ως εκ των καθηκόντων τους, συμβάλλουν στην ενίσχυση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Για να διαφυλάσσεται ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών που διαβιβάζονται, ο κατάλογος των αποδεκτών τους θα πρέπει να παραμένει αυστηρά περιοριστικός.

(20) Ορισμένες πράξεις, όπως οι απάτες και τα εγκλήματα των προσώπων που είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών, ακόμη και όταν δεν αφορούν ασφαλιστικές, αλλά άλλου είδους επιχειρήσεις, είναι ικανές να επηρεάσουν τη σταθερότητα και το αδιάβλητο του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

(21) Είναι αναγκαίο να θεσπιστούν οι προϋποθέσεις, υπό τις οποίες επιτρέπεται η προαναφερθείσα ανταλλαγή πληροφοριών.

(22) Οσάκις προβλέπεται ότι οι πληροφορίες δεν μπορούν να κοινολογηθούν χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών, οι αρχές αυτές μπορούν, κατά περίπτωση, να εξαρτήσουν τη συγκατάθεσή τους από την τήρηση συγκεκριμένων όρων.

(23) Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες για ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες εφόσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες καλύπτονται από κατάλληλες εγγυήσεις όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο.

(24) Για την ενίσχυση της προληπτικής εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων καθώς και για την προστασία των πελατών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι ο ελεγκτής οφείλει να ενημερώνει ταχέως τις αρμόδιες αρχές όταν, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, λάβει γνώση, κατά την εκπλήρωση της αποστολής του, ορισμένων γεγονότων, το οποία είναι ικανά να επηρεάσουν σοβαρά την οικονομική κατάσταση ή τη διοικητική και λογιστική οργάνωση της ασφαλιστικής επιχείρησης.

(25) Λαμβανομένου υπ' όψιν του επιδιωκόμενου στόχου, είναι ευκταίο τα κράτη μέλη να προβλέψουν ότι η υποχρέωση αυτή ισχύει σε κάθε περίπτωση, οσάκις τα γεγονότα αυτά διαπιστώνονται από έναν ελεγκτή κατά την εκπλήρωση της αποστολής του σε μία επιχείρηση που έχει στενούς δεσμούς με μία ασφαλιστική επιχείρηση.

(26) Η υποχρέωση που επιβάλλεται στους ελεγκτές να ανακοινώνουν, κατά περίπτωση, στις αρμόδιες αρχές, σχετικά με μία ασφαλιστική επιχείρηση, ορισμένα γεγονότα ή αποφάσεις που διαπίστωσαν κατά την εκπλήρωση της αποστολής τους σε μία μη ασφαλιστική επιχείρηση δεν μεταβάλλει από μόνη της το χαρακτήρα της αποστολής τους σ' αυτήν την επιχείρηση, ούτε τον τρόπο, με τον οποίο οφείλουν να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους έναντι της επιχείρησης αυτής.

(27) Η διενέργεια των πράξεων διαχείρισης από ασφαλιστικές εταιρείες των ενεργητικών στοιχείων που έχουν στην κατοχή τους όμιλοι ταμείων ασφάλισης, δεν μπορεί να συνεπάγεται, σε καμία περίπτωση, συρρίκνωση των εξουσιών που απονέμονται στις εκάστοτε αρμόδιες αρχές έναντι των κατόχων των στοιχείων του ενεργητικού τους οποίους αφορά αυτή η διαχείριση.

(28) Ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας ορίζουν τους ελάχιστους κανόνες. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να θεσπίσει αυστηρότερους κανόνες για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια από τις δικές του αρμόδιες αρχές.

(29) Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών θα πρέπει να διαθέτουν τα μέσα ελέγχου που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ομαλή άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης στο σύνολο της Κοινότητας, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, οι αρχές αυτές θα πρέπει να είναι σε θέση να θεσπίζουν κατάλληλα μέτρα διασφάλισης ή να επιβάλλουν κυρώσεις προκειμένου να προλαμβάνουν ενδεχόμενες παρατυπίες και παραβάσεις των διατάξεων στον τομέα του ελέγχου των ασφαλίσεων.

(30) Θα πρέπει οι διατάξεις οι σχετικές με τη μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου, να περιέχουν διατάξεις που θα αφορούν ειδικά την περίπτωση, κατά την οποία το χαρτοφυλάκιο ασφαλιστικών συμβάσεων που συνήφθησαν υπό το καθεστώς παροχής υπηρεσιών μεταβιβάζεται σε άλλη επιχείρηση.

(31) Οι διατάξεις περί μεταβίβασης του χαρτοφυλακίου είναι ανάγκη να προσαρμοσθούν στο νομικό καθεστώς της ενιαίας άδειας που θεσπίζεται με την παρούσα οδηγία.

(32) Δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στις επιχειρήσεις που ιδρύονται μετά από τις ημερομηνίες που προβλέπονται από το άρθρο 18 παράγραφος 3 να εφαρμόζουν τη σώρευση ασφαλίσεως κλάδου «ζωής» και κλάδου «ζημιών». Όσον αφορά τις επιχειρήσεις που εφήρμοζαν, κατά τις σχετικές ημερομηνίες που προβλέπονται από το άρθρο 18 παράγραφος 3, αυτή τη σώρευση ασφαλίσεως, θα πρέπει τα κράτη μέλη να έχουν τη δυνατότητα να τους επιτρέπουν τη συνέχιση εφαρμογής αυτής της σωρεύσεως, υπό τον όρο ότι οι επιχειρήσεις θα υιοθετήσουν ξεχωριστή διαχείριση για καθεμιά από τις δραστηριότητές τους, ώστε να διασφαλίζονται τα αντίστοιχα συμφέροντα των ασφαλισμένων στον κλάδο «ζωής» και των ασφαλισμένων στον κλάδο «ζημιών», καθώς και να μην επιβαρύνεται η μία δραστηριότητα με τις ελάχιστες υποχρεώσεις της άλλης. Όσον αφορά τις ήδη υφιστάμενες επιχειρήσεις που εφαρμόζουν αυτή τη σώρευση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν ομοίως τη δυνατότητα να απαιτήσουν από αυτές να παύσουν να ασκούν αυτή τη σώρευση από τη στιγμή που θα εγκατασταθούν στο έδαφός τους. Εξάλλου, οι εξειδικευμένες επιχειρήσεις πρέπει να υπαχθούν σε ιδιαίτερη εποπτεία, εφ'όσον μια επιχείρηση ασφαλίσεως κλάδου «ζημιών» ανήκει στον ίδιο οικονομικό όμιλο με μια επιχείρηση ασφαλίσεως «ζωής».

(33) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν μια πολυκλαδική επιχείρηση να διαιρεθεί σε δύο επιχειρήσεις, εκ των οποίων η μία ασχολείται με την ασφάλιση ζωής και η άλλη με τις λοιπές ασφαλίσεις, και για να γίνει αυτή η διάσπαση υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να προβλέψουν, στα πλαίσια του κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού, ένα κατάλληλο φορολογικό καθεστώς κυρίως ως προς την υπεραξία που μια τέτοια διάσπαση θα μπορούσε να προκαλέσει.

(34) Τα κράτη μέλη που το επιθυμούν θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χορηγούν στην ίδια επιχείρηση άδειες για τους ασφαλιστικούς κλάδους που αναφέρονται στο παράρτημα I και για τις ασφαλιστικές πράξεις των κλάδων 1 και 2 στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως, εκτός της ασφαλίσεως ζωής, και την άσκηση αυτής ([1]). Η ευχέρεια αυτή θα πρέπει όμως να εξαρτάται από ορισμένες προϋποθέσεις όσον αφορά την τήρηση των λογιστικών κανόνων και των κανόνων εκκαθάρισης.

(35) Είναι ανάγκη, για λόγους προστασίας των ασφαλιζομένων, κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να συνιστά επαρκή τεχνικά αποθεματικά. Ο υπολογισμός των αποθεματικών αυτών πραγματοποιείται κυρίως βάσει αναλογιστικών αρχών. Θα πρέπει να επέλθει συντονισμός των αρχών αυτών, ώστε να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των διατάξεων περί προληπτικής εποπτείας που ισχύουν στα διάφορα κράτη μέλη.

([1]) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σ. 65).

(36) Είναι ευκταίο, για λόγους σύνεσης, να επέλθει ένας στοιχειώδης συντονισμός των κανόνων που διέπουν τους περιορισμούς του επιτοκίου κατά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών και εφ' όσον οι υφιστάμενες μέθοδοι περιορισμού είναι εξίσου ορθές, συνετές και ισοδύναμες, ενδείκνυται μάλλον να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να επιλέξουν ελεύθερα τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθεί.

(37) Είναι σκόπιμος ο συντονισμός των κανόνων σχετικά με τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών και των κανόνων σχετικά με τη διαφοροποίηση, τον εντοπισμό και τη νομισματική αντιστοιχία των στοιχείων ενεργητικού που συνιστούν τα τεχνικά αποθεματικά, προκειμένου να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των κανόνων των κρατών μελών. Ο συντονισμός αυτός πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν τα μέτρα που έχουν ληφθεί στον τομέα της ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων με βάση το άρθρο 56 της συνθήκης, καθώς και την πρόοδο που έχει πραγματοποιήσει η Κοινότητα για την ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

(38) Το κράτος μέλος καταγωγής δεν μπορεί να απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να τοποθετούν τα στοιχεία ενεργητικού που αντιστοιχούν στα τεχνικά αποθεματικά τους σε συγκεκριμένες κατηγορίες, δεδομένου ότι αυτού του είδους οι απαιτήσεις δεν συμβιβάζονται με την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων που προβλέπονται στο άρθρο 56 της συνθήκης.

(39) Είναι αναγκαίο οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν, επί πλέον των επαρκών τεχνικών αποθεματικών για την αντιμετώπιση των συμβατικών υποχρεώσεών τους, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών αποθεματικών, και ένα πρόσθετο αποθεματικό, ονομαζόμενο «περιθώριο φερεγγυότητας», που αντιστοιχεί στην ελεύθερη βάρους περιουσία τους και, με τη συγκατάθεση της αρμοδίας αρχής, στα τεκμαρτά περιουσιακά στοιχεία, και το οποίο θα χρησιμεύει ως ρυθμιστικό κεφάλαιο σε περίπτωση αρνητικής εξέλιξης των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων. Η απαίτηση αυτή αποτελεί σημαντικό στοιχείο του συστήματος προληπτικής εποπτείας για την προστασία των ασφαλισμένων και των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ως προς το σημείο αυτό, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, καθορισμός των επιβαλλομένων υποχρεώσεων, ώστε να τίθενται σε ίση μοίρα από πλευράς ανταγωνισμού οι ισομεγέθεις επιχειρήσεις, θα πρέπει να προβλέπεται ότι αυτό το περιθώριο θα είναι ανάλογο προς το σύνολο των δεσμεύσεων της επιχειρήσεως και προς τη φύση και τη σοβαρότητα των κινδύνων που παρουσιάζουν οι διάφορες δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Το περιθώριο αυτό θα πρέπει, κατά συνέπεια, να ποικίλλει ανάλογα με το αν πρόκειται για κίνδυνο επενδύσεως, κίνδυνο θανάτου ή αποκλειστικά για διαχειριστικό κίνδυνο. Θα πρέπει συνεπώς να καθορίζεται άλλοτε σε συνάρτηση με τα μαθηματικά αποθεματικά και τα κεφάλαια που υπόκεινται στους κινδύνους, οι οποίοι έχουν αναληφθεί από την ασφαλιστική επιχείρηση, άλλοτε σε συνάρτηση με τα ασφάλιστρα ή με τις εισπραττόμενες εισφορές, άλλοτε σε αποκλειστική συνάρτηση με τα αποθεματικά και άλλοτε σε συνάρτηση με τα στοιχεία ενεργητικού των επιχειρήσεων «τοντίνες».

(40) Η οδηγία 92/96/ΕΟΚ προέβλεπε προσωρινό ορισμό της οργανωμένης αγοράς, εν αναμονή της εκδόσεως της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών, που θα εναρμόνιζε αυτήν την έννοια σε κοινοτική κλίμακα. Η οδηγία του Συμβουλίου 93/22/ΕΟΚ της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών [1] προβλέπει ορισμό της οργανωμένης αγοράς, αποκλείοντας, ωστόσο, τις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής από το πεδίο εφαρμογής της. Θα πρέπει να εφαρμοσθεί η έννοια της οργανωμένης αγοράς και στις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής.

(41) Ο κατάλογος των στοιχείων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη σύσταση του περιθωρίου φερεγγυότητας που απαιτείται από την παρούσα οδηγία λαμβάνει υπ' όψιν τα νέα χρηματοπιστωτικά μέσα και τις διευκολύνσεις που παρέχονται στα άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για τη σύσταση των ιδίων κεφαλαίων τους. Δεδομένων των εξελίξεων της αγοράς ως προς τη φύση της αντασφαλιστικής κάλυψης των επιχειρήσεων πρωτασφάλισης, είναι ανάγκη να δοθεί στις αρμόδιες αρχές η εξουσία να περιορίζουν, υπό ορισμένες συνθήκες, τη μείωση της απαίτησης του περιθωρίου φερεγγυότητας. Προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα του περιθωρίου φερεγγυότητας, η δυνατότης συνυπολογισμού μελλοντικών κερδών στο διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας θα πρέπει να είναι περιορισμένη και να υπόκειται σε όρους και θα πρέπει πάντως να λήξει μετά το 2009.

(42) Είναι αναγκαίο να απαιτείται ένα κεφάλαιο εγγυήσεως, του οποίου το ύψος και η σύνθεση να είναι τέτοια, ώστε να παρέχεται η εγγύηση ότι οι επιχειρήσεις διαθέτουν, από τη στιγμή της συστάσεώς τους, επαρκή μέσα και ότι σε καμιά περίπτωση το περιθώριο φερεγγυότητας δεν θα πέσει, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους, κάτω από ένα ελάχιστο όριο ασφαλείας. Το σύνολο ή ένα καθορισμένο μέρος αυτού του κεφαλαίου εγγυήσεως θα πρέπει να αποτελείται από εμφανή περιουσιακά στοιχεία.

(43) Για να αποφευχθούν στο μέλλον οι μεγάλες και απότομες αυξήσεις του ποσού του ελάχιστου κεφαλαίου εγγύησης, θα πρέπει να θεσπιστεί μηχανισμός, ο οποίος να προβλέπει την αύξησή του ανάλογα με τον Ευρωπαϊκό Δείκτη Τιμών Καταναλωτή. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ορίσει ελάχιστα πρότυπα για τις απαιτήσεις του περιθωρίου φερεγγυότητας, παρέχοντας παράλληλα στα κράτη μέλη καταγωγής τη δυνατότητα να καθορίζουν αυστηρότερους κανόνες για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που λαμβάνουν άδεια λειτουργίας από τις αρμόδιες εθνικές τους αρχές.

(44) Εξακολουθούν να διαφέρουν οι ισχύουσες στα κράτη μέλη διατάξεις, όσον αφορά το δίκαιο των συμβάσεων που έχουν σχέση με τις δραστηριότητες, οι οποίες αναφέρονται στην παρούσα οδηγία. Η εναρμόνιση του δικαίου που διέπει την ασφαλιστική σύμβαση δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς των ασφαλίσεων. Κατά συνέπεια, η δυνατότητα που δίδεται στα κράτη μέλη να επιβάλλουν την εφαρμογή της νομοθεσίας τους στις ασφαλιστικές συμβάσεις που καλύπτουν υποχρεώσεις στο έδαφός τους, παρέχει επαρκείς εγγυήσεις στους αντισυμβαλλομένους. Είναι δυνατόν να παραχωρηθεί, σε ορισμένες περιπτώσεις και σύμφωνα με τους κανόνες που λαμβάνουν υπ' όψιν τους τις ειδικές περιστάσεις, η ελευθερία επιλογής ως εφαρμοστέου επί της συμβάσεως δικαίου, ενός δικαίου άλλου αντί του δικαίου του κράτους συνομολόγησης της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

[1] ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

(45) Για τις συμβάσεις ασφαλίσεως ζωής ενδείκνυται να δοθεί στον αντισυμβαλλόμενο η δυνατότητα καταγγελίας της συμβάσεως εντός προθεσμίας 14 έως 30 ημερών.

(46) Στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η δυνατότητα πρόσβασης σ' ένα ευρύτερο φάσμα ασφαλιστικών προϊόντων στην Κοινότητα, προκειμένου να είναι δυνατή η επιλογή του καταλληλότερου για τις ανάγκες του προϊόντος, αποβαίνει προς το συμφέρον του αντισυμβαλλομένου. Εναπόκειται στο κράτος μέλος της υποχρέωσης να μεριμνά, ώστε να μην υπάρχει στο έδαφός του κανένα εμπόδιο για την εμπορία όλων των ασφαλιστικών προϊόντων που προσφέρονται στην Κοινότητα, εφ' όσον η εμπορία των προϊόντων αυτών δεν αντιβαίνει στις διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος της υποχρέωσης και, στο μέτρο που το γενικό συμφέρον δεν διασφαλίζεται από τους κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να εφαρμόζονται, κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, σε κάθε επιχείρηση, η οποία ασκεί τις δραστηριότητές της στο εν λόγω κράτος μέλος και είναι αντικειμενικά απαραίτητες και ανάλογες με τον επιδιωκόμενο στόχο.

(47) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εξασφαλίζουν ότι τα ασφαλιστικά προϊόντα και τα συμβατικά έγγραφα που χρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται στο έδαφός τους, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών τηρούν τις εφαρμοστέες διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος. Τα εφαρμοζόμενα συστήματα ελέγχου θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς χωρίς, ωστόσο, να είναι δυνατόν να αποτελούν προϋπόθεση για την άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας. Στο πλαίσιο αυτό, δεν δικαιολογείται η εφαρμογή συστημάτων προηγούμενης έγκρισης των όρων ασφάλισης. Θα πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθούν άλλα συστήματα ανταποκρινόμενα καλύτερα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, τα οποία θα επιτρέπουν σε κάθε κράτος μέλος να εγγυάται ουσιαστική προστασία των αντισυμβαλλομένων.

(48) Επιβάλλεται να προβλεφθεί ιδιαίτερη συνεργασία, μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, καθώς και μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής.

(49) Θα πρέπει να προβλεφθεί καθεστώς κυρώσεων που θα εφαρμόζονται στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες η ασφαλιστική επιχείρηση δεν συμμορφώνεται, στο κράτος μέλος όπου αναλαμβάνεται η υποχρέωση, με τις ισχύουσες για αυτήν διατάξεις περί γενικού συμφέροντος.

(50) Είναι αναγκαίο να προβλεφθούν μέτρα για την περίπτωση, κατά την οποία η οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως θα έφθανε σε σημείο που θα ήταν δύσκολο να τηρήσει τις υποχρεώσεις της. Σε ειδικές περιστάσεις, κατά τις οποίες απειλούνται τα δικαιώματα των αντισυμβαλλομένων, οι αρμόδιες αρχές είναι ανάγκη να διαθέτουν εξουσία έγκαιρης παρέμβασης κατά την άσκηση όμως αυτής της εξουσίας, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ενημερώνουν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις για τους λόγους που υπαγορεύουν αυτή την εποπτική δράση, σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Για όσο διάστημα ισχύει η κατάσταση αυτή, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να κωλύονται να πιστοποιούν ότι η ασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει επαρκές περιθώριο φερεγγυότητας.

(51) Για την εφαρμογή αναλογιστικών αρχών σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, επιτρέπεται να μπορεί να απαιτεί το κράτος μέλος καταγωγής τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικών στοιχείων, βάσει των οποίων υπολογίζονται τα τιμολόγια των συμβάσεων και τα τεχνικά αποθεματικά, πράγμα που αποκλείει την κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των συμβολαίων αλλά και των εμπορικών τιμολογίων της επιχείρησης.

(52) Στα πλαίσια μιας εσωτερικής αγοράς στον τομέα των ασφαλίσεων, ο καταναλωτής θα διαθέτει μεγαλύτερο πεδίο επιλογής και μεγαλύτερη ποικιλία συμβάσεων. Για να επωφεληθεί πλήρως από την ποικιλομορφία και τον αυξημένο ανταγωνισμό, θα πρέπει να είναι επαρκώς ενημερωμένος, ώστε να επιλέγει τη σύμβαση που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του. Αυτή η ανάγκη ενημέρωσης αποβαίνει σημαντικότερη και λόγω της πολύ μεγάλης διάρκειας των υποχρεώσεων. Πρέπει, ως εκ τούτου, να επέλθει συντονισμός ενός ελάχιστου αριθμού διατάξεων, ώστε ο καταναλωτής να ενημερώνεται με σαφήνεια και ακρίβεια ως προς τα βασικά χαρακτηριστικά των προσφερόμενων προϊόντων και ως προς τα στοιχεία των φορέων που είναι αρμόδιοι για την εξέταση απαιτήσεων των αντισυμβαλλομένων, των ασφαλισμένων ή των δικαιούχων της συμβάσεως.

(53) Η διαφήμιση των ασφαλιστικών προϊόντων αποτελεί σημαντικό παράγοντα διευκόλυνσης της πραγματικής άσκησης των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων στην Κοινότητα. Είναι σημαντικό να έχουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις την ευχέρεια να χρησιμοποιούν όλα τα κανονικά μέσα διαφήμισης στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής των υπηρεσιών. Παρ' όλα αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την τήρηση των κατ' ιδίαν κανόνων που διέπουν τη μορφή και το περιεχόμενο αυτής της διαφήμισης και απορρέουν είτε από κοινοτικές νομοθετικές πράξεις περί διαφημίσεως είτε από διατάξεις που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για λόγους γενικού συμφέροντος.

(54) Στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς, κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί πλέον να απαγορεύσει την ταυτόχρονη άσκηση στο έδαφός του ασφαλιστικής δραστηριότητας υπό καθεστώς εγκατάστασης και υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

(55) Ορισμένα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν τις ασφαλιστικές πράξεις σε κανένα είδος έμμεσης φορολογίας, ενώ τα περισσότερα κράτη μέλη επιβάλλουν στις πράξεις αυτές ειδικές φορολογικές επιβαρύνσεις και άλλες μορφές εισφορών. Υπάρχουν αισθητές διαφορές ως προς τη διάρθρωση και τους συντελεστές αυτών των φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών μεταξύ των κρατών μελών που τις επιβάλλουν. Θα πρέπει να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού οφειλόμενες στις υπάρχουσες διαφορές στον τομέα των ασφαλιστικών υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερου συντονισμού, η εφαρμογή του φορολογικού καθεστώτος, καθώς και άλλων μορφών εισφορών που προβλέπονται στο κράτος μέλος στο οποίο αναλαμβάνεται η υποχρέωση, μπορεί να επιτρέψει την αντιμετώπιση αυτού του μειονεκτήματος και εναπόκειται στα κράτη μέλη η θέσπιση λεπτομερειών που θα εξασφαλίζουν την είσπραξη των εν λόγω φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών.

(56) Επιβάλλεται να επέλθει κοινοτικός συντονισμός στον τομέα της εκκαθάρισης ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Από τώρα ήδη, πρέπει να προβλεφθεί ότι, σε περίπτωση εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, το σύστημα εγγύησης που έχει δημιουργήσει κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ίση μεταχείριση σε όλους τους ασφαλιστικούς πιστωτές, ανεξαρτήτως ιθαγένειας των πιστωτών αυτών και ανεξαρτήτως του τρόπου ανάληψης της υποχρέωσης.

(57) Οι συντονισμένοι κανόνες περί της ασκήσεως των πρωτασφαλιστικών εργασιών στο εσωτερικό της Κοινότητας, πρέπει, κατ' αρχήν, να ισχύουν για όλες τις επιχειρήσεις που παρεμβαίνουν στην αγορά, και συνεπώς και για τα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων, των οποίων η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος. Όσον αφορά τον τρόπο ελέγχου, η παρούσα οδηγία περιέχει ειδικές διατάξεις για τα εν λόγω πρακτορεία και υποκαταστήματα, δεδομένου ότι η περιουσία των επιχειρήσεων, από τις οποίες εξαρτώνται, ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος.

(58) Είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η υπογραφή συμφωνιών αμοιβαιότητας με μια ή περισσότερες τρίτες χώρες, προκειμένου να επιτραπεί η απάλυνση των ειδικών αυτών όρων, τηρουμένης συγχρόνως της αρχής ότι τα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα αυτών των επιχειρήσεων δεν πρέπει να τύχουν ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως από τις επιχειρήσεις της Κοινότητος.

(59) Θα πρέπει να προβλεφθεί μια ελαστική διαδικασία, με την οποία θα διαπιστώνεται, αν υπάρχει αμοιβαιότητα με τις τρίτες χώρες σε κοινοτική κλίμακα. Σκοπός της διαδικασίας αυτής δεν είναι το κλείσιμο των χρηματοπιστωτικών αγορών της Κοινότητας, αλλά η προώθηση της φιλελευθεροποίησης των χρηματοπιστωτικών αγορών εν γένει σε άλλες τρίτες χώρες, δεδομένου ότι η Κοινότητα σκοπεύει να διατηρήσει τις χρηματοπιστωτικές αγορές της ανοιχτές στον υπόλοιπο κόσμο. Προς το σκοπό αυτό, η παρούσα οδηγία θεσπίζει διαδικασίες διαπραγματεύσεων με τρίτες χώρες. Σαν ύστατο μέσο, θα πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα λήψεως μέτρων συνισταμένων σε αναστολή της χορήγησης νέων αδειών λειτουργίας ή σε περιορισμό των νέων αδειών λειτουργίας, με τη διαδικασία κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται από το άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου [1].

(60) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να περιέχει διατάξεις, οι οποίες αφορούν την απόδειξη της εντιμότητας και της μη πτωχεύσεως.

(61) Προς διασάφηση του εφαρμοστέου νομικού καθεστώτος στις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να προσαρμοστούν ορισμένες από τις διατάξεις των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ, 90/619/ΕΟΚ και 92/96/ΕΟΚ. Προς αυτόν το σκοπό, θα πρέπει να τροποποιηθούν ορισμένες διατάξεις σχετικά με τη θέσπιση του περιθωρίου φερεγγυότητας και τα κεκτημένα δικαιώματα των υποκαταστημάτων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, που συστάθηκαν πριν από την 1η Ιουλίου 1994. Θα πρέπει, επίσης, να καθοριστεί το περιεχόμενο του προγράμματος δραστηριοτήτων των υποκαταστημάτων των επιχειρήσεων τρίτων χωρών προς εγκατάσταση στην Κοινότητα.

(62) Μπορεί να αποβούν αναγκαίες οι κατά διαστήματα τεχνικής φύσεως τροποποιήσεις των λεπτομερών κανόνων της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να λαμβάνονται υπ' όψιν οι μελλοντικές εξελίξεις του ασφαλιστικού τομέα. Εάν οι τροποποιήσεις αυτές αποβούν αναγκαίες, θα τις διενεργήσει η Επιτροπή αφού ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής ασφαλιστικών θεμάτων που έχει συσταθεί με την οδηγία 91/675/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2]. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 2 της Απόφασης 1999/468/ΕΚ, θα πρέπει να θεσπίζονται με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται από το άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης.

(63) Βάσει του άρθρου 15 της συνθήκης, πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν το μέγεθος της προσπάθειας, την οποία θα πρέπει να καταβάλουν ορισμένες οικονομίες που εμφανίζουν διαφορές ανάπτυξης. Ενδείκνυται, κατά συνέπεια, να χορηγηθεί σε ορισμένα κράτη μέλη ένα μεταβατικό καθεστώς βαθμιαίας εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

(64) Οι οδηγίες 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ χορηγούσαν ειδική παρέκκλιση για τις επιχειρήσεις που υπήρχαν κατά την ημέρα έκδοσης αυτών των οδηγιών. Έκτοτε, οι επιχειρήσεις αυτές έχουν μεταβάλει τη δομή τους. Ως εκ τούτου, δεν είναι πλέον αναγκαίο να τους χορηγείται τέτοια παρέκκλιση.

(65) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που περιέχονται στο Παράρτημα V μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

[2] ΕΕ L 374 της 31.12.1991, σ. 32.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ I	ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	45
Άρθρο 1	Ορισμοί	45
Άρθρο 2	Πεδίο εφαρμογής	46
Άρθρο 3	Δραστηριότητες και οργανισμοί που αποκλείονται	46
ΤΙΤΛΟΣ II	ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΩΗΣ	47
Άρθρο 4	Διοικητική άδεια	47
Άρθρο 5	Πεδίο εφαρμογής της διοικητικής άδειας	47
Άρθρο 6	Κριτήρια για χορήγηση άδειας	48
Άρθρο 7	Πρόγραμμα δραστηριοτήτων	49
Άρθρο 8	Μέτοχοι και εταίροι με ειδική συμμετοχή	49
Άρθρο 9	Άρνηση χορήγησης άδειας	49
ΤΙΤΛΟΣ III	ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	49
Κεφάλαιο 1	**Αρχές και μέθοδοι της χρηματοοικονομικής εποπτείας**	49
Άρθρο 10	Αρμόδιες αρχές και αντικείμενο εποπτείας	49
Άρθρο 11	Εποπτεία των υποκαταστημάτων ενός άλλου κράτους μέλους	50
Άρθρο 12	Απαγόρευση υποχρεωτικής εκχώρησης μέρους ασφαλίσεως	50
Άρθρο 13	Λογιστικά, στοιχεία άσκησης ελέγχου και στατιστικά στοιχεία. Εποπτικές αρχές	50
Άρθρο 14	Μεταβίβαση χαρτοφυλακίου	50
Άρθρο 15	Ειδική συμμετοχή	51
Άρθρο 16	Επαγγελματικό απόρρητο	51
Άρθρο 17	Καθήκοντα των επιθεωρητών	53
Άρθρο 18	Ταυτόχρονη άσκηση των δραστηριοτήτων ασφάλισης ζωής και ζημιών	54
Άρθρο 19	Χωριστή διαχείριση των ασφαλειών ζωής και ζημιών	54
Κεφάλαιο 2	**Κανόνες σχετικοί με τα τεχνικά αποθεματικά και το αντίκρισμά τους**	55
Άρθρο 20	Σύσταση τεχνικών αποθεματικών	55
Άρθρο 21	Ασφάλιστρα για νέες δραστηριότητες	57
Άρθρο 22	Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά	57
Άρθρο 23	Κατηγορίες επιτρεπτών στοιχείων ενεργητικού	57
Άρθρο 24	Κανόνες διαφοροποίησης για επενδύσεις	58
Άρθρο 25	Συμβάσεις που συνδέονται με ΟΣΕΚΑ ή με δείκτη μετοχών	59
Άρθρο 26	Κανόνες νομισματικής αντιστοιχίας	60
Κεφάλαιο 3	**Κανόνες σχετικοί με το περιθώριο φερεγγυότητας και το κεφάλαιο εγγύησης**	60
Άρθρο 27	Διαθέσιμο Περιθώριο φερεγγυότητας	60
Άρθρο 28	Απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας	61
Άρθρο 29	Κεφάλαιο εγγύησης	62
Άρθρο 30	Αναθεώρηση του ποσού του κεφαλαίου εγγύησης	62
Άρθρο 31	Στοιχεία αποθεματικού που δεν χρησιμοποιούνται για κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών	62

Κεφάλαιο 4	**Δίκαιο των συμβάσεων και όροι ασφαλιστικών συμβολαίων**	63
Άρθρο 32	Εφαρμοστέο δίκαιο	63
Άρθρο 33	Διατάξεις γενικού συμφέροντος	63
Άρθρο 34	Όροι συμβολαίων και τιμολόγια	63
Άρθρο 35	Χρόνος καταγγελίας	63
Άρθρο 36	Πληροφόρηση των αντισυμβαλλομένων	64
Κεφάλαιο 5	**Επιχειρήσεις σε οικονομική δυσχέρεια ή σε παράνομη κατάσταση**	64
Άρθρο 37	Ασφαλιστικές επιχειρήσεις σε οικονομική δυσχέρεια	64
Άρθρο 38	Πρόγραμμα χρηματοοικονομικής ανάκαμψης	64
Άρθρο 39	Ανάκληση της άδειας	65
ΤΙΤΛΟΣ IV	ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	65
Άρθρο 40	Όροι ίδρυσης του υποκαταστήματος	65
Άρθρο 41	Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών: Πρότερη κοινοποίηση στο κράτος μέλος καταγωγής	66
Άρθρο 42	Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών: Κοινοποίηση από το κράτος μέλος καταγωγής	66
Άρθρο 43	Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών: Τροποποίηση των όρων λειτουργίας	66
Άρθρο 44	Γλώσσα	66
Άρθρο 45	Όροι συμβολαίων και τιμολόγια	67
Άρθρο 46	Ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν τηρούν τους κανόνες δικαίου	67
Άρθρο 47	Διαφήμιση	67
Άρθρο 48	Εκκαθάριση	67
Άρθρο 49	Στατιστικά στοιχεία διασυνοριακών δραστηριοτήτων	68
Άρθρο 50	Φορολογία	68
ΤΙΤΛΟΣ V	ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ Η ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΑ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Η ΕΔΡΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ	68
Άρθρο 51	Αρχές και προϋποθέσεις διοικητικής άδειας	68
Άρθρο 52	Εφαρμοστέες διατάξεις στα υποκαταστήματα των επιχειρήσεων των τρίτων χωρών	69
Άρθρο 53	Μεταβίβαση χαρτοφυλακίου	69
Άρθρο 54	Τεχνικά αποθεματικά	70
Άρθρο 55	Περιθώριο φερεγγυότητας και κεφάλαιο εγγύησης	70
Άρθρο 56	Ευεργετήματα για τις επιχειρήσεις με άδεια εγκατάστασης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη	70
Άρθρο 57	Συμφωνίες με τρίτες χώρες	70

ΤΙΤΛΟΣ VI	ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΩΝ ΜΕΡΙΔΙΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΜΙΑΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΡΙΤΗΣ ΧΩΡΑΣ	71
Άρθρο 58	Ενημέρωση της Επιτροπής από τα κράτη μέλη	71
Άρθρο 59	Μεταχείριση των κοινοτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων από τρίτες χώρες	71
ΤΙΤΛΟΣ VII	ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	72
Άρθρο 60	Παρεκκλίσεις και κατάργηση των περιοριστικών μέτρων	72
Άρθρο 61	Απόδειξη εντιμότητας	72
ΤΙΤΛΟΣ VIII	ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	72
Άρθρο 62	Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής	72
Άρθρο 63	Εκθέσεις σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς με ελεύθερη παροχή υπηρεσιών	72
Άρθρο 64	Τεχνικές προσαρμογές	72
Άρθρο 65	Διαδικασία επιτροπής	73
Άρθρο 66	Κεκτημένα δικαιώματα υποκαταστημάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων	73
Άρθρο 67	Δικαίωμα άσκησης δικαστικής προσφυγής	73
Άρθρο 68	Αναθεώρηση των ποσών που εκφράζονται σε ευρώ	73
Άρθρο 69	Εφαρμογή των νέων διατάξεων	73
Άρθρο 70	Γνωστοποίηση προς την Επιτροπή	74
Άρθρο 71	Μεταβατική περίοδος για τα άρθρα 3 § 6, 27, 28, 29, 30 και 38	74
Άρθρο 72	Καταργούμενες οδηγίες και αντιστοιχία τους με την παρούσα οδηγία	74
Άρθρο 73	Έναρξη ισχύος	74
Άρθρο 74	Αποδέκτες	74
Παράρτημα I	Ταξινόμηση κατά κλάδους	75
Παράρτημα II	Κανόνες νομισματικής αντιστοιχίας	76
Παράρτημα III	Πληροφορίες προς τους αντισυμβαλλομένους	77
Παράρτημα IV	1. Επαγγελματικό απόρρητο	78
	2. Δραστηριότητες και οργανισμοί που αποκλείονται της παρούσας οδηγίας	78
	3. Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2004 τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις εξής διατάξεις	78
Παράρτημα V	Μέρος Α — Οδηγίες που καταργούνται μαζί με τις διαδοχικές τροποποιήσεις τους (όπως αναφέρονται στο άρθρο 72)	78
	Μέρος Β — Προθεσμίες εφαρμογής (όπως αναφέρονται στο άρθρο 72)	82
Παράρτημα VI	Πίνακας αντιστοιχίας	83

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) «ασφαλιστική επιχείρηση»: κάθε επιχείρηση που έχει λάβει διοικητική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 4,

β) «υποκατάστημα»: κάθε πρακτορείο ή υποκατάστημα ασφαλιστικής επιχείρησης.

Εξομοιώνεται με πρακτορείο ή υποκατάστημα ασφαλιστικής επιχείρησης κάθε μόνιμη παρουσία ασφαλιστικής επιχείρησης που δεν έχει λάβει τη μορφή υποκαταστήματος ή πρακτορείου, αλλά ασκείται μέσω απλού γραφείου διευθυνόμενου από το ίδιο προσωπικό της επιχείρησης ή από πρόσωπο ανεξάρτητο, εντεταλμένο όμως να ενεργεί επί μονίμου βάσεως αντί της επιχείρησης, όπως θα έπραττε ένα πρακτορείο,

γ) «εγκατάσταση»: η εταιρική έδρα, πρακτορείο ή υποκατάστημα επιχείρησης,

δ) «υποχρέωση»: υποχρέωση που λαμβάνει συγκεκριμένη μορφή μέσω ενός από τα είδη ασφαλίσεων ή εργασιών που αναφέρονται στο άρθρο 2,

ε) «κράτος μέλος καταγωγής»: το κράτος μέλος, στο οποίο βρίσκεται η εταιρική έδρα της ασφαλιστικής επιχείρησης που αναλαμβάνει την υποχρέωση,

στ) «κράτος μέλος του υποκαταστήματος»: το κράτος μέλος, στο οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα που αναλαμβάνει την υποχρέωση,

ζ) «κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης»: το κράτος μέλος, στο οποίο ο αντισυμβαλλόμενος έχει τη συνήθη διαμονή του, ή, αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, το κράτος μέλος, στο οποίο ευρίσκεται η εγκατάσταση του νομικού προσώπου στο οποίο αναφέρεται η σύμβαση,

η) «κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών»: το κράτος μέλος της υποχρέωσης, εφ' όσον η υποχρέωση έχει αναληφθεί από ασφαλιστική επιχείρηση ή υποκατάστημα που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος,

θ) «έλεγχος»: η σχέση που υφίσταται μεταξύ θυγατρικής και μητρικής επιχείρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1] ή παρεμφερής σχέση μεταξύ οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και επιχείρησης,

ι) «ειδική συμμετοχή»: η κατοχή, άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστον 10 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας επιχείρησης, ή κάθε άλλη δυνατότητα άσκησης ουσιαστικής επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης στην οποία υπάρχει συμμετοχή.

Για την εφαρμογή του παρόντος ορισμού, στο πλαίσιο των άρθρων 8 και 15, και των άλλων ποσοστών συμμετοχής που αναφέρονται στο άρθρο 15, λαμβάνονται υπ' όψιν τα δικαιώματα ψήφου που προβλέπονται στο άρθρο 92 της οδηγίας 2001/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με την εισαγωγή κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών και τις πληροφορίες επί των αξιών αυτών που πρέπει να δημοσιεύονται [2],

ια) «μητρική επιχείρηση»: η μητρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ,

ιβ) «θυγατρική»: θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ· κάθε θυγατρική επιχείρηση άλλης θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται επίσης θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που είναι επικεφαλής αυτών των επιχειρήσεων,

ιγ) «ρυθμιζόμενη αγορά»:

— σε κράτος μέλος, μια ρυθμιζόμενη αγορά, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημ. 13) της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ και

— σε τρίτη χώρα η αγορά πρέπει να είναι αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος καταγωγής της επιχείρησης και να πληροί ανάλογες προϋποθέσεις. Οι διαπραγματεύσιμοι χρηματοπιστωτικοί τίτλοι πρέπει να είναι ανάλογης ποιότητας προς τους διαπραγματεύσιμους τίτλους στην ή τις ρυθμιζόμενες αγορές του εν λόγω κράτους μέλους,

ιδ) «αρμόδιες αρχές»: οι εθνικές αρχές που είναι εξουσιοδοτημένες, δυνάμει νόμου ή ρυθμίσεων, να ελέγχουν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις,

ιε) «νομισματική αντιστοιχία»: το αντίκρισμα των σε ορισμένο νόμισμα απαιτητών υποχρεώσεων από στοιχεία του ενεργητικού εκπεφρασμένα ή ρευστοποιήσιμα στο αυτό νόμισμα,

ιστ) «τόπος των στοιχείων του ενεργητικού»: ύπαρξη των κινητών και ακινήτων στοιχείων του ενεργητικού στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους, χωρίς όμως τα κινητά στοιχεία να πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο καταθέσεως και τα ακίνητα να αποτελούν αντικείμενο περιορισμών, όπως η εγγραφή υποθήκης. Τα στοιχεία του ενεργητικού που συνίστανται σε απαιτήσεις, θεωρούνται ως ευρισκόμενα στο κράτος μέλος, στο οποίο είναι ρευστοποιήσιμα,

ιζ) «κεφάλαιο κινδύνου»: ποσό ίσο προς το κεφάλαιο θανάτου μείον το μαθηματικό αποθεματικό του βασικού κινδύνου,

[1] ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 28).

[2] ΕΕ L 184 της 6.7.2001, σ. 1.

ιη) «στενοί δεσμοί»: η κατάσταση, κατά την οποία δύο ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα συνδέονται μέσω:

i) συμμετοχής, δηλαδή της άμεσης ή δί ενός δεσμού ελέγχου, κατοχής του 20 % ή άνω των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου μιας επιχείρησης, ή

ii) δεσμού ελέγχου, δηλαδή της σχέσης μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης, σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, ή παρόμοιας σχέσης μεταξύ ενός φυσικού ή νομικού προσώπου και μιας επιχείρησης· κάθε θυγατρική επιχείρηση μιας άλλης θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται και αυτή ως θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που είναι επικεφαλής των εν λόγω επιχειρήσεων.

Θεωρείται επίσης ότι δημιουργεί στενούς δεσμούς μεταξύ δύο ή περισσοτέρων προσώπων, φυσικών ή νομικών, μια κατάσταση, κατά την οποία τα πρόσωπα αυτά συνδέονται σταθερά με το αυτό πρόσωπο δια δεσμού ελέγχου.

2. Κάθε φορά που στην παρούσα οδηγία γίνεται αναφορά στο ευρώ, η ισοτιμία σε εθνικό νόμισμα, που πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν από τις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους και μετά, είναι η ισοτιμία της τελευταίας ημέρας του εκάστοτε προηγουμένου μηνός Οκτωβρίου, κατά τον οποίο είναι διαθέσιμες οι ισοτιμίες του ευρώ προς όλα τα σχετικά νομίσματα της Κοινότητας.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία αφορά την ανάληψη και την άσκηση των κατωτέρω μη μισθωτών δραστηριοτήτων πρωτασφαλίσεως που ασκούνται από επιχειρήσεις, οι οποίες είναι εγκατεστημένες σ' ένα Κράτος μέλος ή επιθυμούν να εγκατασταθούν σε αυτό:

1) Των ακολούθων ασφαλίσεων, εφ' όσον απορρέουν από μία σύμβαση:

α) του κλάδου «ζωής», δηλαδή αυτού που περιλαμβάνει ιδίως την ασφάλιση «επιβιώσεως», την ασφάλιση θανάτου, τη μεικτή ασφάλιση, την ασφάλιση ζωής με επιστροφή ασφαλίστρων, τη γαμική ασφάλιση, την ασφάλιση γεννήσεως,

β) της ασφάλισης προσόδου,

γ) των πρόσθετων ασφαλίσεων που διενεργούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ζωής, δηλαδή ιδίως των ασφαλίσεων σωματικών βλαβών περιλαμβανομένης και της ανικανότητος για επαγγελματική εργασία, των ασφαλίσεων θανάτου συνεπεία ατυχήματος, των ασφαλίσεων αναπηρίας συνεπεία ατυχήματος και ασθενείας, εφ' όσον οι διάφορες αυτές ασφαλίσεις συνάπτονται συμπληρωματικώς προς ασφαλίσεις «ζωής»,

δ) της ασφάλισης που ασκείται στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, υπό την ονομασία «permanent health insurance» (ασφάλιση ασθενείας μακράς διαρκείας, μη ακυρώσιμη).

2) Των ακολούθων εργασιών, εφ' όσον απορρέουν από μία σύμβαση, υπόκεινται στον έλεγχο των αρμοδίων για την εποπτεία των ιδιωτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων διοικητικών αρχών:

α) τοντινών, οι οποίες συνεπάγονται τη δημιουργία ενώσεων, στις οποίες συμμετέχουν τα μέλη με σκοπό την από κοινού κεφαλαιοποίηση των εισφορών τους και τη διανομή του δημιουργούμενου κεφαλαίου, είτε μεταξύ των επιζώντων είτε μεταξύ των ελκόντων δικαίωμα από τους αποθανόντες,

β) των εργασιών κεφαλαιοποιήσεως που βασίζονται στην τεχνική των αναλογιστικών υπολογισμών και περικλείουν, έναντι εφ' άπαξ ή περιοδικών εισφορών καθορισμένων εκ των προτέρων, την ανάληψη υποχρεώσεων για ορισμένο χρονικό διάστημα και για ορισμένο ποσό,

γ) των εργασιών διαχειρίσεως συλλογικών κεφαλαίων συνταξιοδοτήσεως, δηλαδή εργασιών που συνίστανται, για τη δεδομένη επιχείρηση, στη διαχείριση των τοποθετημένων κεφαλαίων, και ιδίως των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα αποθεματικά οργανισμών, οι οποίοι καταβάλλουν παροχές σε περίπτωση θανάτου, σε περίπτωση επιβιώσεως ή σε περίπτωση διακοπής ή μειώσεως δραστηριοτήτων,

δ) των εργασιών που προβλέπονται στην περίπτωση γ), όταν συνοδεύονται από εγγύηση ασφαλίσεως που καλύπτει είτε τη διατήρηση του κεφαλαίου είτε την εξυπηρέτησή του με έναν ελάχιστο τόκο,

ε) των εργασιών που διενεργούνται από ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως αυτές που προβλέπονται στο κεφάλαιο 1, τίτλος 4, βιβλίο IV, του Γαλλικού Ασφαλιστικού Κώδικα.

3. Των εργασιών που εξαρτώνται από τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής και καθορίζονται ή προβλέπονται από τη νομοθεσία των κοινωνικών ασφαλίσεων, εφ' όσον ασκούνται ή διευθύνονται, σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους, από ασφαλιστικές επιχειρήσεις υπό ίδιο κίνδυνο.

Άρθρο 3

Δραστηριότητες και οργανισμοί που αποκλείονται

Η παρούσα οδηγία δεν αφορά:

1) Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο γ) τους κλάδους που ορίζονται στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

2) Τις εργασίες των οργανισμών προνοίας και αρωγής, οι παροχές των οποίων ποικίλλουν ανάλογα με τους διαθέσιμους πόρους, και στους οποίους η εισφορά των μελών καθορίζεται κατ' αποκοπήν.

3) Τις εργασίες που διενεργούνται από άλλους οργανισμούς εκτός των επιχειρήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2, σκοπός των οποίων είναι η καταβολή παροχών σε εργαζόμενους, μισθωτούς ή μη, που συνενώνονται στο πλαίσιο μιας επιχειρήσεως ή ενός ομίλου επιχειρήσεων ή ενός επαγγελματικού ή διεπαγγελματικού τομέα, σε περίπτωση θανάτου, σε περίπτωση επιβιώσεως ή σε περίπτωση διακοπής ή μειώσεως των δραστηριοτήτων, είτε οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εργασίες αυτές καλύπτονται εξ ολοκλήρου και ανά πάσα στιγμή από τα μαθηματικά αποθεματικά είτε όχι.

4) Τις ασφαλίσεις που περιλαμβάνονται σε νομικό σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 2, σημείο 3.

5) Τους οργανισμούς που εγγυώνται αποκλειστικά την καταβολή παροχών σε περίπτωση θανάτου, εφ' όσον το ύψος αυτών των παροχών δεν υπερβαίνει τη μέση αξία των εξόδων κηδείας για κάθε θάνατο ή εφ' όσον αυτές οι παροχές καταβάλλονται εις είδος.

6) Τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως των οποίων, συγχρόνως:

— το καταστατικό προβλέπει τη δυνατότητα προσκλήσεως προς καταβολή συμπληρωματικών εισφορών ή μειώσεως των παροχών ή προσφυγής στη συνδρομή άλλων προσώπων τα οποία έχουν αναλάβει δέσμευση επ' αυτού, και

— το ετήσιο ποσό των εισφορών που εισπράττονται λόγω δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα 5 εκατομμύρια ευρώ για τρία συνεχόμενα έτη. Αν αυτό το ποσό υπερκαλυφθεί κατά τη διάρκεια τριών συνεχόμενων ετών, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται από το τέταρτο έτος.

Εντούτοις, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εμποδίζουν μια επιχείρηση αλληλασφάλισης να υποβάλει αίτηση για άδεια ή να εξακολουθήσει να διαθέτει άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

7) Τις «Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen» στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκτός αν τροποποιηθεί το καταστατικό της ως προς την αρμοδιότητα.

8) Τις δραστηριότητες του κλάδου συντάξεων των επιχειρήσεων ασφάλισης συντάξεων, οι οποίες επιβάλλονται από το νόμο περί συντάξεων υπαλλήλων και από άλλη σχετική φινλανδική νομοθεσία εφόσον:

α) Οι εταιρίες ασφάλισης σύνταξης, οι οποίες ήδη σύμφωνα με τη φινλανδική νομοθεσία υποχρεούνται να έχουν χωριστά λογιστικά και διαχειριστικά συστήματα για τις δραστηριότητές τους στον κλάδο των συντάξεων, συστήσουν, από την ημερομηνία ένταξης, ξεχωριστές νομικές οντότητες που θα αναλάβουν τις δραστηριότητες αυτές.

β) Οι φινλανδικές αρχές επιτρέψουν άνευ διακρίσεων σε όλους τους υπηκόους και εταιρείες των κρατών μελών να διενεργούν σύμφωνα με την φινλανδική νομοθεσία τις δραστηριότητες που ορίζονται στο άρθρο 2, όσον αφορά την εξαίρεση αυτή:

— είτε μέσω ιδιοκτησίας ή συμμετοχής σε υπάρχουσα ασφαλιστική εταιρεία ή όμιλο,

— είτε μέσω σύστασης ή συμμετοχής νέων ασφαλιστικών εταιρειών ή ομίλων, περιλαμβανομένων και των εταιρειών ασφάλισης σύνταξης.

γ) Οι φινλανδικές αρχές υποβάλλουν προς έγκριση στην Επιτροπή έκθεση, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία προσχώρησης, στην οποία θα αναφέρονται τα μέτρα που ελήφθησαν για να διαχωριστούν οι δραστηριότητες του Νόμου περί συντάξεων υπαλλήλων από τις συνήθεις δραστηριότητες των φινλανδικών ασφαλιστικών εταιρειών, με σκοπό την συμμόρφωση προς όλες τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΖΩΗΣ

Άρθρο 4

Διοικητική άδεια

Η πρόσβαση στις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία υπόκειται στην προηγούμενη χορήγηση διοικητικής άδειας.

Την άδεια αυτή πρέπει να ζητεί από τις αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:

α) η επιχείρηση που εγκαθιστά την εταιρική έδρα της στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους,

β) η επιχείρηση η οποία, αφού έχει λάβει την άδεια που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο σύνολο ενός κλάδου ή σε άλλους κλάδους.

Άρθρο 5

Πεδίο εφαρμογής της διοικητικής άδειας

1. Η άδεια ισχύει για το σύνολο της Κοινότητας και επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκήσει ασφαλιστικές δραστηριότητες είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

2. Η άδεια χορηγείται ανά κλάδο όπως ορίζεται στο παράρτημα I. Καλύπτει ολόκληρο τον κλάδο, εκτός αν η αιτούσα επιχείρηση επιθυμεί να καλύπτει μόνον ένα μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνει ο κλάδος αυτός.

Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να περιορίζουν το πεδίο ισχύος της άδειας που έχει ζητηθεί για ένα κλάδο στις δραστηριότητες και μόνον που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 7.

Κάθε κράτος μέλος έχει τη διακριτική ευχέρεια να χορηγεί άδεια για πολλούς κλάδους, εφ' όσον η εθνική νομοθεσία επιτρέπει την ταυτόχρονη άσκηση δραστηριότητας στους εν λόγω κλάδους.

Άρθρο 6

Κριτήρια για χορήγηση άδειας

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ζητούν τη χορήγηση άδειας:

α) να υιοθετούν μία από τις ακόλουθες μορφές:

— όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: «société anonyme/naamloze vennootschap», «société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen», «association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging», «société coopérative/coöperatieve vennootschap»,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: «aktieselskaber», «gensidige selskaber», «pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)»,

— όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen»,

— όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία: «société anonyme», «société d'assurance mutuelle», «institution de prévoyance régie par le code de la sécurite sociale», «institution de prévoyance régie par le Code rurale» και «mutuelles régies par le Code de la mutualité»,

— όσον αφορά την Ιρλανδία: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts», «societies registered under the Friendly Societies Acts»,

— όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: «società per azioni», «società cooperativa», «mutua di assicurazione»,

— όσον αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: «société anonyme», «société en commandite par actions», «association d'assurances mutuelles», «société coopérative»,

— όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών: «naamloze vennootschap», «onderlinge waarborgmaatschappij»,

— όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: «incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited», «societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts», «societies registered or incorporated under the Friendly Societies Act», «the association of underwriters known as Lloyd's»,

— όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: «ανώνυμη εταιρία»,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: «sociedad anónima», «sociedad mutua», «sociedad cooperativa»,

— όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: «sociedade anónima», «mútua de seguros»,

— στην περίπτωση της Αυστριακής Δημοκρατίας: «Aktiengesellschaft», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit»,

— στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Φινλανδίας: «keskinäinen vakuutusyhtiö»/«ömsesidigt försäkringsbolag», «vakuutusosakeyhtiö»/«försäkringsaktiebolag», «vakuutusyhdistys»/«försäkringsförening»,

— στην περίπτωση του Βασιλείου της Σουηδίας: «försäkringsaktiebolag», «ömsesidiga försäkringsbolag», «understödsföreningar».

Η ασφαλιστική επιχείρηση θα μπορεί επίσης να υιοθετήσει τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας, αφ' ης στιγμής θεσπιστεί η μορφή αυτή.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν, κατά περίπτωση, επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου οποιασδήποτε μορφής, εφ' όσον οι οργανισμοί αυτοί διεξάγουν ασφαλιστικές εργασίες με όρους ισοδύναμους με εκείνους των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου,

β) να περιορίζουν τον εταιρικό σκοπό τους στις δραστηριότητες τις προβλεπόμενες από την παρούσα οδηγία στις εργασίες που προκύπτουν άμεσα από αυτές, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητας,

γ) να υποβάλλουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 7,

δ) να κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2,

ε) να διοικούνται κατά τρόπο αποτελεσματικό από πρόσωπα που πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις εντιμότητας και επαγγελματικών προσόντων ή εμπειρίας.

2. Όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί μεταξύ της ασφαλιστικής επιχείρησης και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια λειτουργίας μόνον όταν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της αποστολής τους στον τομέα της εποπτείας.

Οι αρμόδιες αρχές αρνούνται να χορηγήσουν την άδεια εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα φυσικά ή νομικά, με τα οποία η ασφαλιστική επιχείρηση έχει στενούς δεσμούς, ή δυσχέρειες σχετικές με την εφαρμογή τους, παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της αποστολής τους στον τομέα της εποπτείας.

Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να τους παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούν, ώστε να μπορούν οι αρχές αυτές να βεβαιώνονται ότι τηρούνται πάντοτε οι όροι που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να ευρίσκεται η κεντρική τους διοίκηση στο ίδιο κράτος μέλος, στο οποίο έχουν την καταστατική τους έδρα.

4. Η ασφαλιστική επιχείρηση, η οποία ζητεί τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της σε άλλους κλάδους ή για την επέκταση άδειας που καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων ενός κλάδου, οφείλει να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 7.

Επιπλέον, οφείλει να αποδείξει ότι διαθέτει το περιθώριο φερεγγυότητας που προβλέπεται στο άρθρο 28 και ότι διαθέτει το κεφάλαιο εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφοι 1 και 2.

5. Τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν διατάξεις, με τις οποίες απαιτείται η προηγούμενη συγκατάθεση ή η συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση ιδίως για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, και των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Κατά παρέκκλιση του πρώτου εδαφίου, και αποκλειστικά και μόνο για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, χωρίς όμως η τήρηση της απαίτησης αυτής να μπορεί να συνιστά για την ασφαλιστική επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Η παρούσα οδηγία δεν παρεμποδίζει τη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

Το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου 1999, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 5 δεν μπορούν να προβλέπουν την εξέταση της αιτήσεως για τη χορήγηση αδείας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.

Άρθρο 7

Πρόγραμμα δραστηριοτήτων

Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 4, πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των υποχρεώσεων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να αναλάβει,

β) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση,

γ) τα στοιχεία που αποτελούν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης,

δ) τις προβλέψεις για τα έξοδα εγκατάστασης των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής, καθώς και τους χρηματοοικονομικούς πόρους που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους,

επιπλέον, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

ε) σχέδιο στο οποίο να εμφανίζονται λεπτομερώς οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης,

στ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση,

ζ) τις προβλέψεις σχετικά με τους χρηματοοικονομικούς πόρους που προορίζονται να καλύψουν τις υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητας.

Άρθρο 8

Μέτοχοι και εταίροι με ειδική συμμετοχή

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν χορηγούν άδεια που επιτρέπει σε μια επιχείρηση την ανάληψη ασφαλιστικής δραστηριότητας, εφ' όσον δεν τους έχει προηγουμένως ανακοινωθεί η ταυτότητα των μετόχων ή εταίρων, αμέσων ή εμμέσων, φυσικών ή νομικών προσώπων, που κατέχουν ειδική συμμετοχή, καθώς και το ποσό αυτής της συμμετοχής.

Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές αρνούνται τη χορήγηση αδείας, εφ' όσον, προκειμένου να ληφθεί υπ' όψιν η ανάγκη εξασφάλισης υγιούς και συνετής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πεισθεί για την καταλληλότητα των μετόχων ή εταίρων.

Άρθρο 9

Άρνηση χορήγησης αδείας

Κάθε αρνητική απόφαση πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Κάθε κράτος μέλος προβλέπει δικαίωμα προσφυγής στα δικαστήρια κατά κάθε αρνητικής απόφασης.

Το ίδιο δικαίωμα προβλέπεται στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες αρχές δεν αποφανθούν επί αίτησης για άδεια εντός περιόδου έξι μηνών από την ημερομηνία λήψης της.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Κεφάλαιο 1

Αρχές και μέθοδοι της χρηματοοικονομικής εποπτείας

Άρθρο 10

Αρμόδιες αρχές και αντικείμενο εποπτείας

1. Η χρηματοοικονομική εποπτεία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των δραστηριοτήτων που αυτή ασκεί μέσω υποκαταστημάτων ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης έχουν λόγους να θεωρούν ότι οι δραστηριότητες μιας ασφαλιστικής επιχείρησης θα μπορούσαν να αποβούν επιβλαβείς για την οικονομική ευρωστία της επιχείρησης, ενημερώνουν περί αυτού τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εν λόγω επιχείρησης. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εξακριβώνουν εάν η επιχείρηση τηρεί τις αρχές της συνετής διαχείρισης, όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Η χρηματοοικονομική εποπτεία περιλαμβάνει ιδίως την εξακρίβωση, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης, της κατάστασης της φερεγγυότητάς της και της σύστασης τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών αποθεματικών, και των αντιπροσωπευτικών στοιχείων ενεργητικού, σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές που εφαρμόζονται στο κράτος μέλος καταγωγής, δυνάμει των διατάξεων που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να διαθέτει καλή διοικητική και λογιστική οργάνωση και κατάλληλες διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου.

Άρθρο 11

Εποπτεία των υποκαταστημάτων ενός άλλου κράτους μέλους

Τα κράτη μέλη του υποκαταστήματος προβλέπουν ότι, όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σε άλλο κράτος μέλος ασκεί τη δραστηριότητά της μέσω υποκαταστήματος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν, αφού ενημερώσουν προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, να προβαίνουν οι ίδιες ή μέσω εντεταλμένων γι' αυτόν το σκοπό προσώπων, στην επιτόπια εξακρίβωση των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για να διασφαλίζεται η χρηματοοικονομική εποπτεία της επιχείρησης. Οι αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος μπορούν να συμμετέχουν στην εξακρίβωση αυτή.

Άρθρο 12

Απαγόρευση υποχρεωτικής εκχώρησης μέρους ασφαλίσεως

Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να επιβάλλουν σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις την υποχρέωση να εκχωρούν ένα μέρος των ασφαλίσεών τους από δραστηριότητες που αναγράφονται στο άρθρο 2, σε έναν ή περισσότερους οργανισμούς που καθορίζονται από την εθνική τους νομοθεσία.

Άρθρο 13

Λογιστικά, στοιχεία άσκησης ελέγχου και στατιστικά στοιχεία: Εποπτικές αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στην επικράτειά του, την ετήσια υποβολή απολογισμού ως προς όλες τις εργασίες τους, περί της καταστάσεώς τους και περί της φερεγγυότητός τους.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφός τους να τους παρέχουν περιοδικά τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την άσκηση του ελέγχου, καθώς και στατιστικά στοιχεία. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν τα έγγραφα και τα στοιχεία που είναι χρήσιμα για την άσκηση του ελέγχου.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα χρήσιμα μέτρα, ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες και μέσα για την εποπτεία των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που ασκούνται εκτός του εδάφους αυτού, σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες και εν όψει της εφαρμογής τους.

Οι προαναφερόμενες εξουσίες και μέσα πρέπει ιδίως να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα:

α) να ενημερώνονται λεπτομερώς σχετικά με την κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης και το σύνολο των δραστηριοτήτων της, ιδίως:

— συλλέγοντας στοιχεία ή απαιτώντας την υποβολή εγγράφων που αφορούν την ασφαλιστική δραστηριότητα,

— πραγματοποιώντας επιτόπιες εξακριβώσεις στις εγκαταστάσεις της ασφαλιστικής επιχείρησης,

β) να λαμβάνουν, έναντι της ασφαλιστικής επιχείρησης, των υπεύθυνων διευθυντικών στελεχών της ή των προσώπων που την ελέγχουν, όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα, ώστε οι δραστηριότητες της επιχείρησης να είναι πάντα σύμφωνες με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις οποίες υποχρεούται να τηρεί η επιχείρηση στα διάφορα κράτη μέλη, και ιδίως με το πρόγραμμα δραστηριότητας, εφ' όσον αυτό παραμένει υποχρεωτικό, και για να αποφεύγεται ή να καταστέλλεται κάθε παρατυπία που θα μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντα των ασφαλισμένων,

γ) να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων, εν ανάγκη με αναγκαστική εκτέλεση, προσφεύγοντας ενδεχομένως στις δικαστικές αρχές.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές δικαιούνται να ζητούν οποιοδήποτε στοιχείο σχετικά με τις ασφαλιστικές συμβάσεις που ευρίσκονται στην κατοχή των διαμεσολαβητών.

Άρθρο 14

Μεταβίβαση χαρτοφυλακίου

1. Σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός του να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου τους, είτε έχει συνομολογηθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε εκδοχέα εγκατεστημένο στην Κοινότητα, εφ' όσον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του εκδοχέα πιστοποιούν ότι αυτός διαθέτει, λαμβανομένης υπ' όψιν της εν λόγω μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

2. Σε περίπτωση που ένα υποκατάστημα προτίθεται να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου του, είτε έχει συνομολογηθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, πρέπει προηγουμένως να ζητηθεί η γνώμη του κράτους μέλους του υποκαταστήματος.

3. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2, οι αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης επιτρέπουν τη μεταβίβαση, αφού λάβουν τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

4. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, των οποίων ζητείται η γνώμη, ανακοινώνουν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης. Σε περίπτωση που δεν έχει δοθεί απάντηση μέχρι τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, θεωρείται ότι υπάρχει ευνοϊκή γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

5. Η μεταβίβαση, για την οποία δόθηκε άδεια σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δημοσιεύεται στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο. Η μεταβίβαση αυτή είναι αυτοδικαίως αντιτάξιμη έναντι των αντισυμβαλλομένων και των ασφαλιζομένων, καθώς και έναντι κάθε άλλου προσώπου που έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός τακτής προθεσμίας από τη μεταβίβαση.

Άρθρο 15

Ειδική συμμετοχή

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο προτίθεται να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, οφείλει να ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και να τους γνωστοποιεί το ποσό αυτής της συμμετοχής. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, εφ' όσον προτίθεται να αυξήσει την ειδική συμμετοχή του προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του 20 %, του 33 % ή του 50 %, ή προκειμένου η ασφαλιστική επιχείρηση να καταστεί θυγατρική του.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής διαθέτουν μεγίστη προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία της ενημέρωσης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, προκειμένου να αντιταχθούν στο εν λόγω σχέδιο εάν, με γνώμονα την ανάγκη να εξασφαλιστεί η συνετή και χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πειστεί για την καταλληλότητα του προσώπου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Οι αρμόδιες αρχές, εφ' όσον δεν αντιταχθούν, μπορούν να ορίσουν μεγίστη προθεσμία για την υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο προτίθεται να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, πρέπει να ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και να τους γνωστοποιεί το προτεινόμενο ύψος της συμμετοχής του. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές, εφ' όσον προτίθεται να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από τα κατώτατα όρια του 20 %, του 33 % ή του 50 % ή προκειμένου η επιχείρηση να παύσει να είναι θυγατρική του.

3. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, μόλις ενημερωθούν σχετικά, τις αποκτήσεις ή εκχωρήσεις συμμετοχών στο κεφάλαιό τους, με τις οποίες οι συμμετοχές υπερβαίνουν ή μειώνουν ένα από τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Ανακοινώνουν επίσης, τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος, τα ονόματα των μετόχων ή εταίρων που κατέχουν ειδικές συμμετοχές, καθώς και τα ποσά των συμμετοχών αυτών, όπως προκύπτουν ιδίως από τα στοιχεία που συγκεντρώνονται κατά την ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων ή εταίρων, ή από τις πληροφορίες που περιέρχονται σε γνώση τους δυνάμει των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στις εταιρείες, των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες σε χρηματιστήριο αξιών.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, εάν η επιρροή των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατό να αποβεί σε βάρος της συνετής και χρηστής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να τερματιστεί η κατάσταση αυτή. Στα εν λόγω μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, διαταγές, κυρώσεις κατά των διευθυντικών στελεχών ή αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές ή τα μερίδια που κατέχουν οι εν λόγω μέτοχοι ή εταίροι.

Παρόμοια μέτρα εφαρμόζονται κατά των φυσικών ή νομικών προσώπων, τα οποία δεν τηρούν την υποχρέωση προηγούμενης ενημέρωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Σε περίπτωση απόκτησης συμμετοχής παρά την αντίθεση των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από άλλες κυρώσεις που θα θεσπιστούν, προβλέπουν είτε την αναστολή της άσκησης των αντίστοιχων δικαιωμάτων ψήφου, είτε την ακυρότητα ή τη δυνατότητα ακύρωσης των σχετικών ψήφων.

Άρθρο 16

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει οποιαδήποτε δραστηριότητα για λογαριασμό των αρμόδιων αρχών, καθώς και οι επιθεωρητές ή εμπειρογνώμονες που έχουν εξουσιοδοτηθεί από τις αρμόδιες αρχές, δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Το απόρρητο αυτό συνεπάγεται ότι οι εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν επιτρέπεται να μεταδοθούν σε άλλο πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ώστε να μην είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν οι συγκεκριμένες ασφαλιστικές επιχειρήσεις, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.

Ωστόσο, όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση έχει κηρυχθεί σε πτώχευση ή έχει ληφθεί δικαστική απόφαση για την αναγκαστική εκκαθάρισή της, οι εμπιστευτικές πληροφορίες που δεν αφορούν τους τρίτους που συμμετέχουν στις προσπάθειες διάσωσης μπορούν να μεταδοθούν στα πλαίσια αστικών ή εμπορικών διαδικασιών.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των διαφόρων κρατών μελών που προβλέπονται από τις οδηγίες που εφαρμόζονται για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Οι πληροφορίες αυτές υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες συνεργασίας, που προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών ή με τις αρχές ή τα όργανα τρίτων χωρών όπως ορίζονται στις παραγράφους 5 και 6 μόνον εφ' όσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες καλύπτονται, όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει να εξυπηρετεί την εκτέλεση των εποπτικών καθηκόντων των εν λόγω αρχών ή οργάνων.

Εάν οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, μπορούν να κοινολογηθούν μόνο μετά από ρητή συμφωνία των αρμοδίων αρχών που τις διαβίβασαν και, ενδεχομένως μόνο για τους σκοπούς, για τους οποίους συμφώνησαν οι αρχές αυτές.

4. Η αρμόδια αρχή η οποία, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, λαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες μπορεί να τις χρησιμοποιήσει μόνον κατά την άσκηση των καθηκόντων της:

— για την εξέταση των όρων πρόσβασης στην ασφαλιστική δραστηριότητα και για τη διευκόλυνση του ελέγχου των όρων άσκησης της δραστηριότητας αυτής, ιδίως όσον αφορά την εποπτεία των τεχνικών αποθεματικών, του περιθωρίου φερεγγυότητας, της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και του εσωτερικού ελέγχου, ή

— για την επιβολή κυρώσεων, ή

— στα πλαίσια διοικητικής προσφυγής κατά αποφάσεως της αρμόδιας αρχής, ή

— στα πλαίσια δικαστικών διαδικασιών που βασίζονται στο άρθρο 67 ή σε ειδικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας και των άλλων οδηγιών που θεσπίζονται στον τομέα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

5. Οι παράγραφοι 1 και 4 δεν κωλύουν την ανταλλαγή πληροφοριών στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους, εφ' όσον υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές, ή μεταξύ των αρμόδιων αρχών διαφόρων κρατών μελών και:

— των αρχών, οι οποίες έχουν δημόσια εξουσία για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, καθώς και των αρχών, στις οποίες έχει ανατεθεί η εποπτεία των κεφαλαιαγορών,

— των οργάνων που συμμετέχουν στην εκκαθάριση και την πτώχευση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και σε άλλες παρόμοιες διαδικασίες, και

— των προσώπων, στα οποία έχει ανατεθεί ο νομικός έλεγχος των λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων,

για την εκπλήρωση των εποπτικών καθηκόντων τους καθώς και κατά τη διαβίβαση, προς τα όργανα, στα οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση (αναγκαστικών) διαδικασιών εκκαθάρισης ή εγγυητικών κεφαλαίων, των απαραίτητων πληροφοριών για την εκπλήρωση του έργου τους. Οι πληροφορίες που διαβιβάζονται στις εν λόγω αρχές, όργανα και πρόσωπα υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

6. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών και:

— των αρχών που είναι επιφορτισμένες με την εποπτεία των οργάνων, τα οποία συμμετέχουν στην εκκαθάριση και την πτώχευση ασφαλιστικών επιχειρήσεων και σε άλλες παρεμφερείς διαδικασίες, ή

— των αρχών που είναι επιφορτισμένες με την εποπτεία των προσώπων, τα οποία είναι επιφορτισμένα με το νομικό έλεγχο των λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, των πιστωτικών ιδρυμάτων, των επιχειρήσεων επενδύσεων και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ή

— των ανεξάρτητων αναλογιστών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που ασκούν δυνάμει του νόμου έλεγχο επ' αυτών, καθώς και των οργάνων που είναι επιφορτισμένα με την εποπτεία των αναλογιστών αυτών.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, απαιτούν τη συνδρομή των εξής τουλάχιστον προϋποθέσεων:

— οι πληροφορίες προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής εποπτείας ή του καθήκοντος ελέγχου που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο,

— οι πληροφορίες που λαμβάνονται σ' αυτό το πλαίσιο υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1,

— όταν οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, δεν μπορούν να κοινολογηθούν χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών που κοινολόγησαν τις εν λόγω πληροφορίες, και, στην περίπτωση αυτή, μόνο για τους σκοπούς, ως προς τους οποίους οι αρχές αυτές έδωσαν τη συγκατάθεσή τους.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη την ταυτότητα των αρχών, προσώπων ή οργάνων, τα οποία μπορούν να δέχονται τις πληροφορίες δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

7. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη μπορούν, προς επίρρωση της σταθερότητας και του αδιάβλητου του χρηματοπιστωτικού συστήματος, να επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των αρχών ή οργάνων που είναι εκ του νόμου αρμόδια για τον εντοπισμό των παραβάσεων του δικαίου των εταιριών και για τη διερεύνηση των παραβάσεων αυτών.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, απαιτούν τη συνδρομή των εξής τουλάχιστον προϋποθέσεων:

— οι πληροφορίες προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο,

— οι πληροφορίες που λαμβάνονται σ' αυτό το πλαίσιο υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1,

— όταν οι πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, δεν μπορούν να κοινολογηθούν χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών που κοινολόγησαν αυτές τις πληροφορίες, και, στην περίπτωση αυτή, μόνο για τους σκοπούς, ως προς τους οποίους οι αρχές αυτές έδωσαν τη συγκατάθεσή τους.

Εάν, σ' ένα κράτος μέλος, οι αρχές ή τα όργανα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο προβαίνουν στον εντοπισμό ή τη διερεύνηση παραβάσεων χρησιμοποιώντας τις υπηρεσίες εντεταλμένων προς τούτο, λόγω ειδικών προσόντων, προσώπων, τα οποία δεν ανήκουν στη δημόσια διοίκηση, η βάσει του πρώτου εδαφίου δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών μπορεί να επεκταθεί και στα πρόσωπα αυτά, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο δεύτερο εδάφιο.

Για την εφαρμογή της τρίτης περίπτωσης του δευτέρου εδαφίου, οι αρχές ή τα όργανα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές, οι οποίες κοινολόγησαν τις πληροφορίες, την ταυτότητα και το ακριβές περιεχόμενο της εντολής των προσώπων, στα οποία θα διαβιβασθούν οι εν λόγω πληροφορίες.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη την ταυτότητα των αρχών ή των οργάνων που μπορούν να δέχονται τις πληροφορίες δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή εκπονεί έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξουσιοδοτούν τις αρμόδιες αρχές να διαβιβάζουν:

— στις κεντρικές τράπεζες και σε άλλους οργανισμούς με ανάλογη αποστολή όταν ενεργούν υπό την ιδιότητα νομισματικής αρχής,

— ενδεχομένως, σε άλλες δημόσιες αρχές επιφορτισμένες με την εποπτεία των συστημάτων πληρωμής,

πληροφορίες που προορίζονται για την εκπλήρωση της αποστολής τους, και να επιτρέπουν στις εν λόγω αρχές ή οργανισμούς να ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές τις πληροφορίες που αυτές χρειάζονται για τους σκοπούς της παραγράφου 4. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται σ' αυτό το πλαίσιο υπόκεινται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στο παρόν άρθρο.

9. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παραγράφων 1 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν, δυνάμει νομοθετικών διατάξεων, την κοινοποίηση ορισμένων πληροφοριών σε άλλα τμήματα της κεντρικής τους διοίκησης που είναι αρμόδια για τη νομοθεσία περί εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, των επενδυτικών υπηρεσιών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και στους επιθεωρητές, τους οποίους έχουν εξουσιοδοτήσει τα τμήματα αυτά.

Ωστόσο, οι προαναφερόμενες κοινοποιήσεις είναι δυνατές μόνον εφ' όσον αυτό απαιτείται για λόγους προληπτικής εποπτείας.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν, πάντως, ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων 2 και 5, καθώς και εκείνες που αποκτώνται με τις επιτόπιες εξακριβώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11, δεν επιτρέπεται να κοινοποιηθούν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, αν δεν υπάρχει ρητή συμφωνία της αρμόδιας αρχής, η οποία κοινοποίησε τις πληροφορίες, ή της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου πραγματοποιήθηκε η επιτόπια εξακρίβωση.

Άρθρο 17

Καθήκοντα των επιθεωρητών

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τουλάχιστον ότι:

α) κάθε πρόσωπο, στο οποίο έχει χορηγηθεί άδεια κατά την έννοια της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1], το οποίο ασκεί σε μία ασφαλιστική επιχείρηση την αποστολή που περιγράφεται στο άρθρο 51 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2], στο άρθρο 37 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ ή στο άρθρο 31 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου [3] ή κάθε άλλη νόμιμη αποστολή, υποχρεούται να γνωστοποιεί ταχέως στις αρμόδιες αρχές κάθε απόφαση ή γεγονός που αφορά την επιχείρηση αυτή, των οποίων έλαβε γνώση κατά την άσκηση της αποστολής αυτής, και η οποία ή το οποίο είναι δυνατόν:

— να αποτελέσει ουσιαστική παράβαση των νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων, οι οποίες θεσπίζουν τις προϋποθέσεις άδειας λειτουργίας ή διέπουν, ειδικά, την άσκηση της δραστηριότητας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ή

— να θίξουν τη συνέχεια της εκμετάλλευσης της ασφαλιστικής επιχείρησης, ή

— να οδηγήσουν σε άρνηση της έγκρισης των λογαριασμών ή σε διατύπωση επιφυλάξεων,

β) η ίδια υποχρέωση ισχύει για το αυτό πρόσωπο όσον αφορά τα γεγονότα και τις αποφάσεις, των οποίων έλαβε γνώση στα πλαίσια μιας αποστολής όπως αναφέρεται στο στοιχείο α), η οποία εκπληρούται σε μία ασφαλιστική επιχείρηση που έχει στενούς δεσμούς απορρέοντες από δεσμό ελέγχου με την ασφαλιστική επιχείρηση, στην οποία το πρόσωπο αυτό εκπληρώνει την προαναφερόμενη αποστολή.

([1]) ΕΕ L 126 της 12.5.1984, σ. 20.

([2]) ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 283 της 27.10.2001, σ. 28).

([3]) ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/108/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 13.2.2002, σ. 35).

2. Η καλή τη πίστει κοινολόγηση στις αρμόδιες αρχές, γεγονότων ή αποφάσεων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, από πρόσωπα, στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια κατά την έννοια της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ, δεν αποτελεί παράβαση τυχόν περιορισμού κοινολόγησης πληροφοριών που επιβάλλεται συμβατικώς ή από νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη και δεν συνεπάγεται κανενός είδους ευθύνη για τα πρόσωπα αυτά.

Άρθρο 18

Ταυτόχρονη άσκηση των δραστηριοτήτων ασφάλισης ζωής και ζημιών

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 7, καμία επιχείρηση δεν δικαιούται να λάβει άδεια λειτουργίας δυνάμει και της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέψουν ότι:

— οι επιχειρήσεις οι οποίες λαμβάνουν άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας, δικαιούνται επίσης να λαμβάνουν άδεια, βάσει του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, για τους κινδύνους τους απαριθμούμενους στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας,

— οι επιχειρήσεις, οι οποίες λαμβάνουν άδεια δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, αποκλειστικά για τους κινδύνους τους απαριθμούμενους στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, δικαιούνται να λαμβάνουν άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, οι επιχειρήσεις της παραγράφου 2 και εκείνες, οι οποίες,

— την 1η Ιανουαρίου 1981 για τις επιχειρήσεις με άδεια στην Ελλάδα,

— την 1η Ιανουαρίου 1986 για τις επιχειρήσεις με άδεια στην Ισπανία και Πορτογαλία,

— την 1η Ιανουαρίου 1995 για τις επιχειρήσεις με άδεια στην Αυστρία, Φινλανδία και Σουηδία, και

— την 15η Μαρτίου 1979 για όλες τις άλλες επιχειρήσεις,

ασκούν σωρευτικά τις δύο δραστηριότητες που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία και στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ, δικαιούνται να συνεχίσουν να τις ασκούν σωρευτικά, υπό τον όρο ότι κάθε δραστηριότητα θα τελεί υπό χωριστή διαχείριση, σύμφωνα με το άρθρο 19 της παρούσας οδηγίας.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 τηρούν τους λογιστικούς κανόνες οι οποίοι διέπουν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους. Τα κράτη μέλη μπορούν, εξάλλου, μέχρις ότου υπάρξει συντονισμός επί του θέματος, να προβλέπουν, σε ό,τι αφορά τους κανόνες περί εκκαθαρίσεως, ότι οι επιχειρήσεις της παραγράφου 2 εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες με τις επιχειρήσεις ασφαλίσεων ζωής, για τις δραστηριότητές τους που έχουν σχέση με τους κινδύνους τους αναφερόμενους στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

5. Εάν μια επιχείρηση, η οποία ασκεί τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, έχει οικονομικούς, εμπορικούς, ή διοικητικούς δεσμούς με ασφαλιστική επιχείρηση ασκούσα τις δραστηριότητες που καλύπτει η παρούσα οδηγία, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, στο έδαφος των οποίων εδρεύουν οι εν λόγω επιχειρήσεις, μεριμνούν, ώστε οι λογαριασμοί των επιχειρήσεων αυτών να μην νοθεύονται από συμβάσεις μεταξύ τους ούτε από οποιοδήποτε άλλο διακανονισμό ικανό να επηρεάσει την κατανομή των εξόδων και εσόδων.

6. Κάθε κράτος μέλος δικαιούται να επιβάλει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός του την υποχρέωση να παύσουν, εντός προθεσμίας που εκείνο τάσσει, τη σωρευτική άσκηση των δραστηριοτήτων, τις οποίες ασκούσαν κατά τις ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου θα επανεξεταστούν, βάσει εκθέσεως που θα υποβάλει η Επιτροπή στο Συμβούλιο, υπό το φως της μελλοντικής εναρμόνισης των κανόνων εκκαθάρισης και, οπωσδήποτε, πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1999 το αργότερο.

Άρθρο 19

Χωριστή διαχείριση των ασφαλειών ζωής και ζημιών

1. Η αναφερόμενη στο άρθρο 18 παράγραφος 3 χωριστή διαχείριση πρέπει να είναι οργανωμένη κατά τρόπο που οι προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία δραστηριότητες να είναι διακεκριμένες από τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ, ώστε:

— να μην παραβλάπτονται τα αντίστοιχα συμφέροντα των ασφαλισμένων στους κλάδους «ζωής» και «ζημιών», και ιδίως να ευνοούνται από τα οφέλη που προκύπτουν από την ασφάλιση «ζωής» οι ασφαλισμένοι του κλάδου «ζωής», σαν να ασκούσε η ασφαλιστική επιχείρηση μόνο τον κλάδο ζωής,

— τα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων, ιδίως τα περιθώρια φερεγγυότητας, που βαρύνουν τη μία από τις δραστηριότητες είτε δυνάμει της παρούσας οδηγίας είτε δυνάμει της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, να μη βαρύνουν την άλλη δραστηριότητα.

Εν τούτοις, εφ' όσον πληρούνται τα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων κατά τους όρους που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, και υπό την επιφύλαξη της ενημερώσεως της αρμοδίας αρχής, η επιχείρηση δύναται να χρησιμοποιεί, για τη μία ή την άλλη δραστηριότητα, τα εμφανή στοιχεία του περιθωρίου φερεγγυότητας που είναι ακόμη διαθέσιμα.

Οι αρμόδιες εποπτικές αρχές, αναλύοντας τα αποτελέσματα των δύο δραστηριοτήτων, μεριμνούν για την τήρηση της παρούσας παραγράφου.

2. α) Οι λογιστικές εγγραφές πρέπει να συντάσσονται κατά τρόπο που να εμφανίζουν τις πηγές των αποτελεσμάτων για την καθεμιά από τις δύο δραστηριότητες κλάδου «ζωής» και κλάδου «ζημιών». Για τον σκοπό αυτό, όλα τα έσοδα (ιδίως τα ασφάλιστρα, οι καταβολές των αντασφαλιστών, έσοδα από επενδύσεις) και τα έξοδα (ιδίως οι παροχές ασφαλίσεως, πρόσθετες καταβολές στα τεχνικά αποθεματικά, αντασφάλιστρα, δαπάνες λειτουργίας για τις ασφαλιστικές εργασίες), αναλύονται κατά πηγή προελεύσεως. Τα κοινά για τις δύο δραστηριότητες στοιχεία καταχωρίζονται σύμφωνα με μέθοδο κατανομής αποδεκτή από την αρμόδια αρχή.

β) Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις οφείλουν βάσει των λογιστικών εγγραφών να συντάσσουν έγγραφο το οποίο θα εμφανίζει αναλυτικά τα στοιχεία που αντιστοιχούν στο κάθε περιθώριο φερεγγυότητας, σύμφωνα με το άρθρο 27 της παρούσας οδηγίας και το άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

3. Σε περίπτωση ανεπαρκείας ενός από τα περιθώρια φερεγγυότητας οι αρμόδιες αρχές εφαρμόζουν, για την ελλειμματική δραστηριότητα, τα μέτρα που προβλέπονται από την αντίστοιχη οδηγία, ανεξάρτητα από τα αποτελέσματα που απέδωσε η άλλη δραστηριότητα. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση, τα μέτρα αυτά δύνανται να συνίστανται στη χορήγηση αδείας μεταφοράς από τη μία δραστηριότητα στην άλλη.

Κεφάλαιο 2

Κανόνες σχετικοί με τεχνικά αποθεματικά και το αντίκρισμα

Άρθρο 20

Σύσταση τεχνικών αποθεματικών

1. Το κράτος μέλος καταγωγής επιβάλλει σε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών αποθεματικών, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το ποσό αυτών των αποθεματικών καθορίζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

Α. i) Τα τεχνικά αποθεματικά για την κάλυψη της ασφάλισης ζωής πρέπει να υπολογίζονται βάσει επαρκώς συνετής προβλεπτικής αναλογιστικής μεθόδου, στην οποία να λαμβάνονται υπ' όψιν όλες οι μελλοντικές υποχρεώσεις σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που έχουν ορισθεί για κάθε υπάρχουσα σύμβαση, ιδίως:

— όλες οι εγγυημένες παροχές, συμπεριλαμβανομένων των εγγυημένων αξιών εξαγοράς,

— οι πάσης φύσεως συμμετοχές στα κέρδη, τα οποία ήδη δικαιούνται συλλογικά ή ατομικά οι ασφαλιζόμενοι, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για κτηθείσες, δηλωθείσες ή απονεμηθείσες συμμετοχές,

— όλες οι προαιρέσεις (options), επί των οποίων έχει δικαίωμα ο ασφαλισμένος βάσει των όρων της σύμβασης,

— τα έξοδα της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των προμηθειών,

αφού συνυπολογιστούν και τα μελλοντικά εισπρακτέα ασφάλιστρα,

ii) επιτρέπεται η χρησιμοποίηση αναδρομικής μεθόδου, εφ' όσον είναι δυνατό να αποδειχθεί ότι τα απορρέοντα τεχνικά αποθεματικά δεν είναι χαμηλότερα εκείνων που προκύπτουν από κάποια επαρκώς συνετή προβλεπτική μέθοδο, ή εφ' όσον μια προβλεπτική μέθοδος δεν είναι δυνατή για το συγκεκριμένο είδος σύμβασης,

iii) ως συνετή αποτίμηση δεν νοείται απλώς η αποτίμηση που βασίζεται στις πλέον πιθανές υποθέσεις, αλλά πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπ' όψιν και σημαντικό περιθώριο ανεπιθύμητων αποκλίσεων των σχετικών παραγόντων,

iv) η μέθοδος αποτίμησης των τεχνικών αποθεματικών πρέπει να είναι συνετή όχι μόνον καθεαυτήν αλλά και όταν, στα πλαίσιά της, εφαρμόζεται η μέθοδος αποτίμησης των στοιχείων του ενεργητικού που απαρτίζουν τα εν λόγω αποθεματικά,

v) τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να υπολογίζονται χωριστά για κάθε σύμβαση. Η χρησιμοποίηση λογικών προσεγγίσεων ή γενικεύσεων επιτρέπεται εφ' όσον υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι πρόκειται να δώσουν κατά προσέγγιση τα ίδια αποτελέσματα με τους επί μέρους υπολογισμούς. Η αρχή των επί μέρους υπολογισμών δεν εμποδίζει τη σύσταση συμπληρωματικών αποθεματικών για γενικής φύσεως κινδύνους, οι οποίοι δεν εξατομικεύονται,

vi) όταν η αξία εξαγοράς μιας σύμβασης είναι εγγυημένη, το ποσό των μαθηματικών αποθεματικών για την εν λόγω σύμβαση πρέπει να είναι ανά πάσα στιγμή τουλάχιστον ίσο προς την εκάστοτε εγγυημένη αξία.

Β. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται πρέπει να επιλέγεται συνετά. Το επιτόκιο αυτό καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες της αρμόδιας αρχής τους κράτους μέλους καταγωγής, κατ' εφαρμογήν των ακόλουθων αρχών:

α) για όλες τις συμβάσεις, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της ασφαλιστικής επιχείρησης καθορίζει μέγιστο επιτόκιο ή μέγιστα επιτόκια, ιδίως σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

i) όταν οι συμβάσεις περιλαμβάνουν εγγύηση επιτοκίου, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης καθορίζει ενιαίο μέγιστο επιτόκιο. Το επιτόκιο αυτό μπορεί να διαφέρει ανάλογα με το νόμισμα, στο οποίο έχει συναφθεί η σύμβαση, υπό τον όρο να μην υπερβαίνει το 60 % του επιτοκίου των ομολογιακών δανείων του κράτους στο νόμισμα, του οποίου έχει συναφθεί η σύμβαση.

Εάν το κράτος μέλος αποφασίσει να ορίσει, κατ' εφαρμογήν της δεύτερης φράσης του πρώτου εδαφίου, ένα μέγιστο επιτόκιο για τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί σε νόμισμα κράτους μέλους, συμβουλεύεται προηγουμένως την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, στο νόμισμα του οποίου έχει συναφθεί η σύμβαση,

ii) ωστόσο, όταν τα στοιχεία του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης δεν αποτιμώνται με την αξία απόκτησής τους, ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ότι ο υπολογισμός μεγίστου επιτοκίου ή μεγίστων επιτοκίων μπορεί να γίνει σε συνεκτίμηση της απόδοσης των αντίστοιχων στοιχείων του ενεργητικού που βρίσκονται στο χαρτοφυλάκιο, μειωμένης κατά συντηρητικό περιθώριο και, ιδιαίτερα για τις συμβάσεις περιοδικών ασφαλίστρων, με επιπλέον συνεκτίμηση της προβλεπόμενης απόδοσης των μελλοντικών στοιχείων του ενεργητικού. Το συντηρητικό περιθώριο και το μέγιστο επιτόκιο ή τα μέγιστα επιτόκια που εφαρμόζονται στην προβλεπόμενη απόδοση των μελλοντικών στοιχείων του ενεργητικού καθορίζονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής,

β) ο καθορισμός μέγιστου επιτοκίου δεν σημαίνει ότι η ασφαλιστική επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να χρησιμοποιεί τόσο υψηλό επιτόκιο,

γ) το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει το στοιχείο α) στις ακόλουθες κατηγορίες συμβάσεων:

— στις συμβάσεις μεταβλητού κεφαλαίου (unit-linked contracts),

— στις συμβάσεις με ενιαία ασφάλιστρα, διάρκειας μέχρι και οκτώ ετών,

— στις συμβάσεις χωρίς συμμετοχή στα κέρδη καθώς και στις συμβάσεις προσόδου χωρίς αξία εξαγοράς.

Στη δεύτερη και τρίτη περίπτωση του πρώτου εδαφίου, κατά την συνετή επιλογή επιτοκίου, μπορούν να λαμβάνονται υπ' όψιν το νόμισμα, στο οποίο έχει συναφθεί η σύμβαση και τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στο χαρτοφυλάκιο καθώς και, όταν τα στοιχεία του ενεργητικού της επιχείρησης αποτιμώνται με την τρέχουσα αξία τους, η προβλεπόμενη απόδοση των μελλοντικών στοιχείων του ενεργητικού.

Σε καμία περίπτωση, το επιτόκιο που χρησιμοποιείται δεν μπορεί να είναι υψηλότερο από την απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού, υπολογιζόμενη σύμφωνα με τους λογιστικούς κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής, μετά την προσήκουσα αφαίρεση,

δ) το κράτος μέλος απαιτεί να συστήνει η ασφαλιστική επιχείρηση αποθεματικό στους λογαριασμούς της, το οποίο θα προορίζεται για την αντιμετώπιση των υποχρεώσεων επιτοκίου που έχει αναλάβει έναντι των ασφαλισμένων, όταν η παρούσα ή η προβλεπόμενη απόδοση του ενεργητικού της επιχείρησης δεν αρκεί για την κάλυψη των υποχρεώσεων αυτών,

ε) τα μέγιστα επιτόκια που ορίζονται κατ' εφαρμογήν του στοιχείου α) κοινοποιούνται στην Επιτροπή καθώς και στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που το ζητούν.

Γ. Τα στατιστικά στοιχεία της αποτίμησης, καθώς και εκείνα που αντιστοιχούν στα έξοδα, πρέπει να επιλέγονται προσεκτικά λαμβάνοντας υπ' όψιν το κράτος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, το είδος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, καθώς και τα διοικητικά έξοδα και τις προμήθειες που έχουν προβλεφθεί.

Δ. Όσον αφορά τις συμβάσεις με συμμετοχή στα κέρδη, στη μέθοδο αποτίμησης των τεχνικών αποθεματικών μπορούν να λαμβάνονται υπ' όψιν, σιωπηρά ή ρητά, οι μελλοντικές συμμετοχές κάθε είδους, κατά τρόπο συναφή με τις άλλες υποθέσεις επί των μελλοντικών εξελίξεων καθώς και με την παρούσα μέθοδο συμμετοχής στα κέρδη.

Ε. Οι προβλέψεις για μελλοντικά έξοδα μπορούν να προκύπτουν σιωπηρά, π.χ. με το να λαμβάνεται υπ' όψιν στα καθαρά μελλοντικά ασφάλιστρα επιβάρυνση λόγω διοικητικού κόστους. Τα συνολικά αποθεματικά πάντως, σιωπηρά ή ρητά, δεν πρέπει να είναι μικρότερα από τα προκύπτοντα βάσει συνετής αποτίμησης.

ΣΤ. Η μέθοδος αποτίμησης των τεχνικών αποθεματικών δεν επιτρέπεται να αλλάζει από χρόνο σε χρόνο κατά τρόπο ασυνεχή, συνεπεία αυθαίρετων τροποποιήσεων της μεθόδου ή των στοιχείων υπολογισμού και πρέπει επίσης να είναι έτσι, ώστε να προκύπτει λογικά η συμμετοχή στα κέρδη κατά τη διάρκεια της σύμβασης.

2. Η ασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καθιστά προσιτές στο κοινό τις βάσεις και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση των τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων των αποθεματικών για συμμετοχή στα κέρδη.

3. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά για το σύνολο των δραστηριοτήτων της από νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 26. Όσον αφορά τις δραστηριότητες που ασκούνται στην Κοινότητα, αυτά τα στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να βρίσκονται εντός της Κοινότητας. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από της ασφαλιστικές επιχειρήσεις να έχουν τα στοιχεία του ενεργητικού τους σε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, ωστόσο, να προβλέπει ελαστικότερους κανόνες όσον αφορά τον εντοπισμό των στοιχείων του ενεργητικού.

4. Εάν το κράτος μέλος καταγωγής δέχεται να καλύπτονται τα τεχνικά αποθεματικά με απαιτήσεις κατ' αντασφαλιστών, καθορίζει το ποσοστό που γίνεται αποδεκτό. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να απαιτεί συγκεκριμένο τόπο για τις απαιτήσεις αυτές.

Άρθρο 21

Ασφάλιστρα για νέες δραστηριότητες

Τα ασφάλιστρα για τις νέες ασφαλιστικές δραστηριότητες πρέπει να είναι επαρκή, βάσει λογικών αναλογιστικών υποθέσεων, ώστε η ασφαλιστική επιχείρηση να είναι σε θέση να εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις της, και ιδίως την υποχρέωση σύστασης επαρκών τεχνικών αποθεματικών.

Προς τούτο, μπορούν να λαμβάνονται υπ' όψιν όλες οι πτυχές της χρηματοοικονομικής κατάστασης της ασφαλιστικής επιχείρησης, χωρίς όμως να γίνεται συστηματικά και μόνιμα η προσθήκη πόρων ξένων προς τα εν λόγω ασφάλιστρα και στο αποκτούμενο εισόδημα, πράγμα που θα μπορούσε να κλονίσει τελικά τη φερεγγυότητα της επιχείρησης.

Άρθρο 22

Στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά

Τα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν το είδος των εργασιών που αναλαμβάνει η ασφαλιστική επιχείρηση, ώστε να μη κινδυνεύει η ασφάλεια, η απόδοση και η ρευστότητα των επενδύσεων της ασφαλιστικής επιχείρησης, η οποία θα μεριμνά για τη διαφοροποίηση και την κατάλληλη κατανομή των επενδύσεων αυτών.

Άρθρο 23

Κατηγορίες επιτρεπτών στοιχείων ενεργητικού

1. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να επιτρέπει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά τους μόνο με τις ακόλουθες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού:

Α. Επενδύσεις

α) ομόλογα, ομολογίες και άλλοι τίτλοι της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς,

β) δάνεια,

γ) μετοχές και άλλες συμμετοχές μεταβλητής απόδοσης,

δ) μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες και άλλων επενδυτικών κεφαλαίων (ΟΣΕΚΑ),

ε) γήπεδα και κτίρια, καθώς και εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων.

Β. Χρέη και απαιτήσεις

στ) απαιτήσεις κατ' αντασφαλιστών, συμπεριλαμβανομένου του μεριδίου των αντασφαλιστών στα τεχνικά αποθεματικά,

ζ) καταθέσεις σε εκχωρούσες επιχειρήσεις και απαιτήσεις έναντι εκχωρουσών επιχειρήσεων,

η) απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών, οι οποίες προκύπτουν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης,

θ) δάνεια έναντι ασφαλιστηρίων συμβολαίων,

ι) επιστροφές φόρων,

ια) απαιτήσεις έναντι ταμείων εγγυήσεων.

Γ. Άλλα στοιχεία ενεργητικού

ιβ) ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός γηπέδων και κτιρίων, βάσει συνετής αποσβέσεως του κεφαλαίου,

ιγ) διαθέσιμα σε τράπεζες και στο ταμείο, καθώς και καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα και σε οποιοδήποτε άλλο οργανισμό εξουσιοδοτημένο να δέχεται καταθέσεις,

ιδ) μεταφερόμενα έξοδα αποκτήσεων,

ιε) δεδουλευμένοι τόκοι και μισθώματα και λοιποί μεταβατικοί λογαριασμοί ενεργητικού,

ιστ) αντιστρεπτέα επιτόκια.

2. Για την ένωση ασφαλιστών την επονομαζόμενη «Lloyd's», οι κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού περιλαμβάνουν επίσης τις εγγυήσεις και τις πιστωτικές επιστολές που έχουν εκδοθεί από πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] ή από ασφαλιστικές επιχειρήσεις καθώς και τα επιδεχόμενα επαλήθευση ποσά που προέρχονται από ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής, εφ' όσον αποτελούν κεφάλαια που ανήκουν στα μέλη.

3. Το γεγονός ότι ένα από τα στοιχεία ενεργητικού ή μία από τις προαναφερόμενες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού περιλαμβάνεται στην παράγραφο 1 δεν σημαίνει ότι όλα αυτά τα στοιχεία ενεργητικού γίνονται αυτομάτως δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες, με τους οποίους καθορίζονται οι όροι χρήσης των στοιχείων ενεργητικού που γίνονται δεκτά. Το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί εμπράγματες ασφάλειες ή εγγυήσεις, ιδίως για τις απαιτήσεις κατ' αντασφαλιστών.

Όσον αφορά την κατάρτιση και την εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζει, το κράτος μέλος καταγωγής μεριμνά ιδιαίτερα για την τήρηση των ακόλουθων αρχών:

i) τα στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά εκτιμώνται εκκαθαρισμένα ως προς τα χρέη που έχουν συναφθεί για την απόκτηση των εν λόγω στοιχείων,

ii) όλα τα στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να εκτιμώνται κατά τρόπο συνετό, λαμβανομένου υπ' όψιν του κινδύνου μη ρευστοποίησης. Ειδικότερα, τα ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός από τα γήπεδα και τα κτίρια, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών, μόνο εάν έχουν αποτιμηθεί βάσει συνετής αποσβέσεως,

iii) τα δάνεια, ανεξάρτητα από το εάν έχουν χορηγηθεί σε επιχειρήσεις, σε κράτος, σε διεθνή οργανισμό, σε τοπική ή περιφερειακή αρχή ή σε φυσικά πρόσωπα, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών, μόνον εφ' όσον παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις ως προς την ασφάλειά τους, είτε λόγω της ιδιότητας του δανειολήπτη είτε επειδή είναι ασφαλισμένα με υποθήκη, τραπεζική εγγύηση ή με εγγύηση από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή είναι ασφαλισμένα με άλλο τρόπο,

[1] ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/28/ΕΚ (ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 37).

iv) οι παράγωγοι τίτλοι, όπως δικαιώματα προαιρέσεως, προθεσμιακοί χρηματιστηριακοί τίτλοι και swaps που αφορούν στοιχεία του ενεργητικού αποτελούντα τεχνικά αποθεματικά, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται εφ' όσον συμβάλλουν στην μείωση του κινδύνου επένδυσης ή παρέχουν τη δυνατότητα αποτελεσματικής διαχείρισης του χαρτοφυλακίου. Οι τίτλοι αυτοί πρέπει να εκτιμώνται κατά τρόπο συνετό, επιτρέπεται δε να συνυπολογίζονται κατά την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού, τα οποία αφορούν,

v) οι κινητές αξίες που δεν είναι διαπραγματεύσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εφ' όσον μπορούν να ρευστοποιηθούν βραχυπρόθεσμα ή είναι τίτλοι συμμετοχής σε πιστωτικά ιδρύματα ή ασφαλιστικές επιχειρήσεις, μέσα στα όρια που επιτρέπονται από το άρθρο 6 και σε επιχειρήσεις επενδύσεων εγκατεστημένες σε κράτος μέλος,

vi) οι απαιτήσεις έναντι τρίτου γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο ύστερα από αφαίρεση των οφειλομένων χρεών προς τον ίδιο τρίτο,

vii) το ποσό των απαιτήσεων που γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο συνετό και να λαμβάνεται υπ' όψιν ο κίνδυνος μη είσπραξής τους. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών που προέκυψαν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης γίνονται δεκτές μόνο εφ' όσον κατέστησαν όντως απαιτητές κατά το τελευταίο τρίμηνο,

viii) στην περίπτωση που πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση, η οποία διαχειρίζεται εν μέρει ή εν όλω, για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης, επενδύσεις αυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής συνυπολογίζει, κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στην κατοχή της θυγατρικής επιχείρησης. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να εφαρμόσει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,

ix) τα μεταφερόμενα έξοδα απόκτησης γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εάν αυτό είναι σύμφωνο με τις μεθόδους υπολογισμού των μαθηματικών αποθεματικών.

4. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παραγράφων 1, 2 και 3, σε έκτακτες περιστάσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, να επιτρέψει προσωρινά τη χρησιμοποίηση άλλων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού για την κάλυψη τεχνικών αποθεματικών, με την επιφύλαξη του άρθρου 22.

Άρθρο 24

Κανόνες διαφοροποίησης για επενδύσεις

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση, όσον αφορά τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά της αποθεματικά, να μην επενδύει περισσότερο από:

α) το 10 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε ένα γήπεδο ή σε ένα κτίριο, ή σε σειρά γηπέδων ή κτιρίων που βρίσκονται αρκετά κοντά, ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ως ενιαία επένδυση,

β) το 5 % του συνόλου των ακαθαρίστων τεχνικών αποθεματικών της σε μετοχές και άλλες διαπραγματεύσιμες αξίες εξομοιώσιμες προς μετοχές, σε ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς της ίδιας επιχείρησης ή σε δάνεια προς τον ίδιο δανειολήπτη, υπολογιζόμενα συνολικά. Τα δάνεια πρέπει να είναι άλλα από αυτά που χορηγούνται σε μια κρατική, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή σε ένα διεθνή οργανισμό, στον οποίο είναι μέλη ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Το όριο αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 10 % εφ' όσον η επιχείρηση δεν τοποθετεί πάνω από 40 % των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε δάνεια ή τίτλους που αντιστοιχούν σε εκδότες ή δανειολήπτες, στους οποίους τοποθετεί πάνω από 5 % των στοιχείων του ενεργητικού της,

γ) το 5 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μη εγγυημένα δάνεια, εκ του οποίου 1 % σε ένα μόνο μη εγγυημένο δάνειο, εκτός από τα δάνεια που χορηγούνται σε πιστωτικά ιδρύματα, σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις, στο μέτρο που το επιτρέπει το άρθρο 6, σε επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος. Τα όρια αυτά μπορούν να αυξηθούν σε 8 και 2 % αντιστοίχως, με απόφαση που λαμβάνεται κατά περίπτωση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής,

δ) το 3 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε διαθέσιμα στο ταμείο,

ε) το 10 % του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μετοχές, άλλους τίτλους εξομοιώσιμους προς μετοχές, και ομολογίες που δεν είναι διαπραγματεύσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά.

2. Το ότι η παράγραφος 1 δεν προβλέπει περιορισμό όσον αφορά την τοποθέτηση σε μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων ενεργητικού δεν σημαίνει ότι τα στοιχεία αυτής της κατηγορίας μπορούν να γίνονται δεκτά χωρίς περιορισμό για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες, με τους οποίους καθορίζονται οι όροι χρησιμοποίησης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού. Κατά τη θέσπιση και εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, το κράτος μέλος καταγωγής μεριμνά ειδικότερα, ώστε να τηρούνται οι ακόλουθες αρχές:

i) τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να είναι δεόντως διαφοροποιημένα και διεσπαρμένα κατά τρόπο, ώστε να είναι βέβαιο ότι δεν θα υπάρχει υπερβολική εξάρτηση από μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού, από ένα συγκεκριμένο τομέα τοποθετήσεων ή από μια συγκεκριμένη επένδυση,

ii) οι τοποθετήσεις σε στοιχεία του ενεργητικού που παρουσιάζουν υψηλό βαθμό κινδύνου, είτε λόγω της φύσεώς τους, είτε λόγω της ιδιότητας του εκδότη, πρέπει να περιορίζονται σε συνετά επίπεδα,

iii) οι περιορισμοί που επιβάλλονται σε ιδιαίτερες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού, λαμβάνουν υπ' όψιν τον τρόπο, με τον οποίο συνυπολογίζεται η αντασφάλιση κατά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών,

iv) όταν πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση, η οποία διαχειρίζεται για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης το σύνολο ή μέρος των επενδύσεών της, το κράτος μέλος καταγωγής λαμβάνει υπ' όψιν του κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών που αναφέρει το παρόν άρθρο, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που κατέχει η θυγατρική επιχείρηση. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να εφαρμόζει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,

v) το ποσοστό των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά, το οποίο αντιστοιχεί σε μη ρευστές επενδύσεις πρέπει να περιορίζεται σε συνετά επίπεδα,

vi) όταν τα στοιχεία του ενεργητικού περιλαμβάνουν δάνεια προς ορισμένα πιστωτικά ιδρύματα ή ομολογίες που έχουν εκδώσει τα εν λόγω ιδρύματα, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να λαμβάνει υπ' όψιν, για την εφαρμογή των κανόνων και αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που κατέχουν τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα. Αυτό ισχύει μόνο εφ' όσον το πιστωτικό ίδρυμα έχει την έδρα του σε κράτος μέλος, ανήκει καθ' ολοκληρίαν στο εν λόγω κράτος μέλος ή/και στις τοπικές αρχές του και οι δραστηριότητές του, σύμφωνα με το καταστατικό του, συνίστανται στη χορήγηση δανείων, με την ιδιότητα του διαμεσολαβητή, προς το κράτος ή τις τοπικές αρχές ή τη χορήγηση δανείων, τα οποία εγγυώνται το κράτος ή οι τοπικές αρχές ή ακόμα τη χορήγηση δανείων σε οργανισμούς στενά συνδεδεμένους με το κράτος ή τις τοπικές αρχές.

3. Στα πλαίσια λεπτομερών κανόνων σχετικά με τους όρους χρήσης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού, το κράτος μέλος ρυθμίζει με περιοριστικότερο τρόπο:

— τα δάνεια που δεν συνοδεύονται από τραπεζική εγγύηση, εγγύηση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, υποθήκη ή άλλη μορφή ασφάλειας, σε σχέση με τα δάνεια που είναι εξασφαλισμένα με έναν από τους ανωτέρω τρόπους,

— τους ΟΣΕΚΑ που δεν είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ και τα άλλα ταμεία επενδύσεων, σε σχέση με τους ΟΣΕΚΑ που είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της αυτής οδηγίας,

— τους τίτλους που δεν είναι διαπραγματεύσιμοι σε ρυθμιζόμενη αγορά, σε σχέση με τίτλους διαπραγματεύσιμους σε ρυθμιζόμενη αγορά,

— τα ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς που δεν έχουν εκδοθεί από κράτος, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή επιχείρηση που ανήκει στη ζώνη Α κατά την έννοια της οδηγίας 2000/12/ΕΚ [1] ή έχουν εκδοθεί από διεθνή οργανισμό, στον οποίο δεν συμμετέχει ένα κράτος μέλος της Κοινότητας, σε σχέση με τους ίδιους αυτούς χρηματοπιστωτικούς τίτλους, των οποίων οι εκδότες παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά αυτά.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) στο 40 % για ορισμένες ομολογίες, όταν αυτές εκδίδονται από πιστωτικό ίδρυμα που έχει την έδρα του σε κράτος μέλος και υπόκειται, εκ του νόμου, σε ιδιαίτερο κρατικό έλεγχο που αποσκοπεί στην προστασία των κατόχων των ομολογιών αυτών. Ειδικότερα, τα ποσά που προέρχονται από την έκδοση των ομολογιών αυτών πρέπει να επενδύονται, σύμφωνα με το νόμο, σε στοιχεία ενεργητικού που να καλύπτουν επαρκώς, καθ' όλη τη διάρκεια της ισχύος των ομολογιών, τις απορρέουσες υποχρεώσεις και, σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής εκ μέρους του εκδότη, να χρησιμοποιούνται προνομιακώς για την εξόφληση του κεφαλαίου και την πληρωμή των δεδουλευμένων τόκων.

5. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διενεργούν τοποθετήσεις σε συγκεκριμένες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού.

6. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε ειδικές περιστάσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί προσωρινά, και με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, να επιτρέπει παρεκκλίσεις από τους κανόνες που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ε), με την επιφύλαξη του άρθρου 22.

Άρθρο 25

Συμβάσεις που συνδέονται με ΟΣΕΚΑ ή με δείκτη μετοχών

1. Όταν οι προβλεπόμενες στη σύμβαση παροχές συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων ΟΣΕΚΑ ή με την αξία των στοιχείων του ενεργητικού που περιλαμβάνονται σε ένα εσωτερικό κεφάλαιο, το οποίο κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση, και το οποίο συνήθως κατανέμεται σε μερίδια, τα τεχνικά αποθεματικά που καλύπτουν αυτές τις παροχές πρέπει να απαρτίζονται κατά το δυνατόν περισσότερο από τα εν λόγω μερίδια ή, εάν δεν υπάρχουν μερίδια, από τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού.

2. Όταν οι προβλεπόμενες στη σύμβαση παροχές συνδέονται άμεσα με κάποιο δείκτη μετοχών ή κάποια άλλη αξία αναφοράς εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα τεχνικά αποθεματικά που αντιστοιχούν στις παροχές αυτές πρέπει να απαρτίζονται όσο το δυνατόν περισσότερο από τα μερίδια που θεωρούνται ότι απαρτίζουν την αξία αναφοράς ή, εάν δεν υπάρχουν μερίδια, από στοιχεία του ενεργητικού που παρέχουν τη δέουσα ασφάλεια και είναι ευχερώς διαπραγματεύσιμα και που παρουσιάζουν όσο το δυνατόν πιο στενή αντιστοιχία με τα στοιχεία, στα οποία βασίζεται η συγκεκριμένη αξία αναφοράς.

3. Τα άρθρα 22 και 24 δεν ισχύουν για τα στοιχεία του ενεργητικού, δια της κατοχής των οποίων καλύπτονται ασφαλιστικές υποχρεώσεις, οι οποίες είναι άμεσα συνδεδεμένες με τις παροχές τις αναφερόμενες στις παραγράφους 1 και 2. Οποιαδήποτε μνεία των κατ' άρθρο 24 τεχνικών αποθεματικών αναφέρεται στα τεχνικά αποθεματικά, εξαιρέσει των σχετικών με αυτόν τον τύπο υποχρεώσεων.

4. Όταν οι βάσει των παραγράφων 1 και 2 παροχές, ενέχουν εγγύηση ορισμένου αποτελέσματος όσον αφορά την επένδυση ή οποιαδήποτε άλλη εγγυημένη παροχή, τα αντίστοιχα πρόσθετα τεχνικά αποθεματικά εμπίπτουν στα άρθρα 22, 23 και 24.

[1] ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1.

Άρθρο 26

Κανόνες νομισματικής αντιστοιχίας

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 20 παράγραφος 3 και του άρθρου 54, τα κράτη μέλη συμμορφώνονται προς το παράρτημα ΙΙ όσον αφορά τους κανόνες της νομισματικής αντιστοιχίας.

2. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται για τις υποχρεώσεις, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 25.

Κεφάλαιο 3

Κανόνες σχετικοί με το περιθώριο φερεγγυότητας και το κεφάλαιο εγγύησης

Άρθρο 27

Διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας

1. Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει σε κάθε επιχείρηση ασφάλισης ζωής που έχει την έδρα της στην επικράτειά του, τη σύσταση και συνεχή διατήρηση επαρκούς διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων της, τουλάχιστον ισοδυνάμου με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας αποτελείται από τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, μετά την αφαίρεση κάθε προβλεπτής υποχρέωσης, μείον τα άυλα περιουσιακά στοιχεία. Τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν:

α) Το καταβληθέν μετοχικό κεφάλαιο ή, εάν πρόκειται για επιχείρηση αλληλασφάλισης, το αρχικό πράγματι καταβληθέν κεφάλαιο, συν τους λογαριασμούς των μελών οι οποίοι πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

   i) το καταστατικό ορίζει ότι από τους λογαριασμούς αυτούς μπορούν να γίνονται πληρωμές στα μέλη μόνον εφόσον αυτό δεν προκαλεί πτώση του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας κάτω του απαιτούμενου επιπέδου ή εάν, μετά τη διάλυση της επιχείρησης, έχουν εξοφληθεί όλα τα άλλα χρέη της επιχείρησης,

   ii) το καταστατικό ορίζει ότι, όσον αφορά οιαδήποτε πληρωμή που αναφέρεται στο σημείο i) για άλλους λόγους εκτός από την ατομική καταγγελία της ιδιότητας του μέλους, οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούνται τουλάχιστον ένα μήνα πριν και ότι μπορούν, εντός αυτής της περιόδου, να απαγορεύσουν την πληρωμή,

   iii) οι σχετικές καταστατικές διατάξεις μπορούν να τροποποιούνται μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν έχουν αντιρρήσεις για την τροποποίηση, υπό την επιφύλαξη των κριτηρίων που απαριθμούνται στα σημεία i) και ii),

β) τα αποθεματικά (εκ του νόμου επιβαλλόμενα ή ελεύθερα) που δεν αντιστοιχούν σε ανειλημμένες υποχρεώσεις,

γ) τη μεταφορά του κέρδους ή της ζημίας, μετά την αφαίρεση των πληρωτέων μερισμάτων,

δ) εφόσον το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία, τα αποθεματοποιημένα κέρδη που εμφανίζονται στον ισολογισμό, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη ενδεχομένων ζημιών και που δεν έχουν διατεθεί προς διανομή στους αντισυμβαλλομένους.

Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μειώνεται κατά το ποσό των ιδίων μετοχών που κατέχει άμεσα η επιχείρηση ασφάλισης ζωής.

3. Το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μπορεί επίσης να αποτελείται:

α) από τις προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές και τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας, 25 % κατ' ανώτατο όριο του οποίου περιλαμβάνει δάνεια μειωμένης εξασφάλισης καθορισμένης λήξης, ή προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές με καθορισμένη διάρκεια, εφόσον υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων, σε περίπτωση πτώχευσης ή εκκαθάρισης της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης ή οι προτιμησιακές μετοχές κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμούντων τη στιγμή εκείνη χρεών.

Τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης πρέπει επίσης να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

   i) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πλήρως καταβληθεί,

   ii) η αρχική διάρκεια των δανείων με καθορισμένη λήξη πρέπει να είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από την ημερομηνία αποπληρωμής, η επιχείρηση ασφάλισης ζωής υποβάλλει προς έγκριση στις αρμόδιες αρχές, σχέδιο που ορίζει πώς θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας στο επιθυμητό επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να καταταχθεί ως συστατικό μέρος του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία αποπληρωμής. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την πρόωρη εξόφληση αυτών των δανείων, εφ' όσον η αίτηση υποβάλλεται από την εκδότρια επιχείρηση ασφάλισης ζωής και το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητάς της δεν είναι κατώτερο του απαιτούμενου επιπέδου,

   iii) τα δάνεια μη καθορισμένης λήξης εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση, εκτός εάν δεν θεωρούνται πλέον ως συστατικό μέρος του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας ή εάν, για την πρόωρη εξόφλησή τους, απαιτείται προηγουμένως να συμφωνήσουν οι αρμόδιες αρχές. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η επιχείρηση ασφάλισης ζωής πρέπει να απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πριν και μετά την εξόφληση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξόφληση μόνο εάν το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας της επιχείρησης ασφάλισης ζωής δεν πρόκειται να υποχωρήσει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο,

iv) η σύμβαση δανείου δεν πρέπει να περιλαμβάνει ρήτρες που προβλέπουν ότι, σε συγκεκριμένες περιστάσεις, εκτός από την εκκαθάριση της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν από τη συμφωνημένη ημερομηνία εξόφλησης,

v) η σύμβαση δανείου μπορεί να τροποποιηθεί μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν αντιτίθενται στην τροποποίηση,

β) από τίτλους αόριστης διάρκειας και άλλους τίτλους, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών προτιμησιακών μετοχών εκτός από αυτές που αναφέρονται στο στοιχείο α), μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των τίτλων αυτών και των δανείων μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στο στοιχείο α), εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) δεν μπορούν να ρευστοποιηθούν με πρωτοβουλία του κομιστή ή χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής,

ii) η σύμβαση έκδοσης των τίτλων πρέπει να παρέχει στην επιχείρηση ασφάλισης ζωής τη δυνατότητα να αναβάλει την πληρωμή των τόκων του δανείου,

iii) οι απαιτήσεις του δανειστή έναντι της επιχείρησης ασφάλισης ζωής πρέπει να κατατάσσονται εξ ολοκλήρου μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών που δεν έχουν μειωμένη εξασφάλιση,

iv) τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση των τίτλων πρέπει να προβλέπουν τη δυνατότητα κάλυψης των ζημιών από το χρέος και τους μη καταβληθέντες τόκους, επιτρέποντας συγχρόνως τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης ασφάλισης ζωής,

v) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πλήρως καταβληθεί.

4. Κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της επιχείρησης προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και μετά τη συγκατάθεση αυτής της αρμόδιας αρχής, το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μπορεί επίσης να αποτελείται από:

α) Έως την 31η Δεκεμβρίου 2009, από ένα ποσό ίσο προς το 50 % των μελλοντικών κερδών της επιχείρησης, χωρίς ωστόσο να υπερβαίνει το 25 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας. Το ποσό των μελλοντικών κερδών προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του προβλεπόμενου ετήσιου κέρδους επί το συντελεστή που αντιπροσωπεύει τη μέση υπολειπόμενη διάρκεια των ασφαλιστηρίων συμβολαίων. Ο χρησιμοποιούμενος συντελεστής δεν μπορεί να είναι ανώτερος του 6. Το εκτιμώμενο ετήσιο κέρδος δεν υπερβαίνει τον αριθμητικό μέσο όρο των πραγματοποιηθέντων κερδών κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε εταιρικών χρήσεων από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 2, σημείο 1.

Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να εγκρίνουν το συνυπολογισμό του ποσού αυτού στο διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μόνον εάν:

i) Υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές αναλογιστική μελέτη στην οποία αναλύεται η πιθανότητα εμφάνισης αυτών των κερδών στο μέλλον, και

ii) το μέρος των μελλοντικών κερδών που απορρέει από τα λανθάνοντα καθαρά αποθεματικά που αναφέρονται στο στοιχείο γ), δεν έχει ήδη ληφθεί υπόψη,

β) στην περίπτωση που δεν χρησιμοποιείται η μέθοδος Zillmer, ή στην περίπτωση που χρησιμοποιείται μεν, αλλά δεν φτάνει την επιβάρυνση προσκτήσεως που περιλαμβάνεται μέσα στο ασφάλιστρο, από τη διαφορά μεταξύ του μαθηματικού αποθεματικού που δεν έχει υπολογιστεί με τη μέθοδο Zillmer ή έχει μερικώς υπολογιστεί με τη μέθοδο αυτή, και ενός μαθηματικού αποθεματικού που έχει υπολογιστεί κατά τη μέθοδο Zillmer με συντελεστή ίσο προς την επιβάρυνση προσκτήσεως, η οποία περιλαμβάνεται μέσα στο ασφάλιστρο· το ποσό αυτό όμως, σε καμία περίπτωση, δεν δύναται να υπερβαίνει το 3,5 % του αθροίσματος των διαφορών μεταξύ των κεφαλαίων του κλάδου «ζωής» και των μαθηματικών αποθεματικών για το σύνολο των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, στα οποία είναι δυνατή η εφαρμογή της μεθόδου Zillmer· η διαφορά αυτή όμως μειώνεται, ενδεχομένως, κατά το ποσό των μη αποσβεσθέντων εξόδων προσκτήσεως που έχουν καταχωριστεί στο ενεργητικό,

γ) τα καθαρά λανθάνοντα αποθεματικά που προκύπτουν από την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού, στο μέτρο που τα καθαρά αυτά λανθάνοντα αποθεματικά δεν παρουσιάζουν εξαιρετικό χαρακτήρα,

δ) από το ήμισυ του μη καταβληθέντος μετοχικού ή αρχικού κεφαλαίου, εφόσον το καταβληθέν τμήμα ισούται με το 25 % του μετοχικού ή αρχικού κεφαλαίου, μέχρι ποσοστού 50 % του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας.

5. Οι τροποποιήσεις των παραγράφων 2, 3 και 4, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις που αιτιολογούν την τεχνική προσαρμογή των επιλέξιμων στοιχείων για τον υπολογισμό του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 65 παράγραφος 2.

Άρθρο 28

Απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 20, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας καθορίζεται όπως αναφέρεται στις παραγράφους 2 έως 7, σύμφωνα με τους ασκούμενους κλάδους ασφαλιστικής δραστηριότητας.

2. Για τα είδη ασφάλισης ζωής που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχεία α) και β), εκτός από τις ασφαλίσεις που συνδέονται με κεφάλαια επενδύσεως και για τις εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 3, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πρέπει να είναι ίσο με το άθροισμα των εξής δύο αποτελεσμάτων:

α) Πρώτο αποτέλεσμα:

Ο αριθμός που αντιπροσωπεύει το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών, τα οποία αφορούν τις εργασίες πρωτασφαλίσεως και τις αποδοχές αντασφαλίσεως, άνευ αφαιρέσεως των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων, πολλαπλασιάζεται επί τον κατά την τελευταία εταιρική χρήση λόγο μεταξύ του ποσού των συνολικών μαθηματικών αποθεματικών μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων και του μαθηματικού ποσού των ακαθαρίστων αποθεματικών· ο λόγος αυτός δεν δύναται, σε καμία περίπτωση, να είναι κατώτερος του 85 %.

β) Δεύτερο αποτέλεσμα:

Για τα ασφαλιστήρια συμβόλαια των οποίων τα κεφάλαια κινδύνου δεν είναι αρνητικά, ο αριθμός που αντιπροσωπεύει το 0,3 % αυτών των κεφαλαίων που έχουν αναληφθεί από την επιχείρηση ασφάλισης ζωής, πολλαπλασιάζεται επί τον κατά την τελευταία εταιρική χρήση λόγο του ποσού του συνολικού κεφαλαίου κινδύνου που παραμένει εις βάρος της επιχείρησης μετά την αντασφαλιστική εκχώρηση και αντεκχώρηση προς το συνολικό κεφάλαιο κινδύνου χωρίς την αφαίρεση της αντασφάλισης· ο λόγος αυτός, σε καμία περίπτωση, δεν δύναται να είναι κατώτερος του 50 %.

Για τις πρόσκαιρες ασφαλίσεις θανάτου ανώτατης διάρκειας τριών ετών, ο εν λόγω αριθμός είναι 0,1%· για τις ασφαλίσεις διάρκειας μεγαλύτερης των τριών και μικρότερης των πέντε ετών, ο εν λόγω αριθμός είναι 0,15 %.

3. Για τις συμπληρωματικές ασφαλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο γ), το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πρέπει να ισούται με το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 16α της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, εξαιρουμένων των διατάξεων του άρθρου 17 της εν λόγω οδηγίας.

4. Για τις μη ακυρώσιμες ασφαλίσεις ασθενείας μακράς διαρκείας, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο δ), το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας είναι ίσο προς:

α) Το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, συν

β) το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 16α της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, εξαιρουμένων των διατάξεων του άρθρου 17 της εν λόγω οδηγίας. Εντούτοις, ο όρος που περιλαμβάνει το άρθρο 16α, παράγραφος 6, στοιχείο β) της εν λόγω οδηγίας, ήτοι η δημιουργία αποθεματικού γήρατος, μπορεί να αντικαθίσταται από την απαίτηση η επιχείρηση να διεξάγεται σε ομαδική βάση.

5. Για τις εργασίες κεφαλαιοποίησης που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 2, στοιχείο (β), το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πρέπει να είναι ίσο με το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο (α) του παρόντος άρθρου.

6. Για τις εργασίες τοντινών, που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 2, στοιχείο α), το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πρέπει να είναι ίσο με το 1 % του ενεργητικού τους.

7. Για τις ασφαλίσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχεία α) και β) που σχετίζονται με κεφάλαια επενδύσεως, και για τις εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2, σημείο 2, στοιχεία γ), δ) και ε), το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πρέπει να είναι ίσο προς το άθροισμα των ακολούθων στοιχείων:

α) Εφ' όσον η επιχείρηση ασφάλισης ζωής αναλαμβάνει τον επενδυτικό κίνδυνο, το 4 % των τεχνικών αποθεματικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο α) του παρόντος άρθρου,

β) εφόσον η επιχείρηση δεν αναλαμβάνει τον επενδυτικό κίνδυνο αλλά το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα έξοδα διαχείρισης καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών, το 1 % των τεχνικών αποθεματικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο α) του παρόντος άρθρου,

γ) εφόσον η επιχείρηση δεν αναλαμβάνει τον επενδυτικό κίνδυνο αλλά το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα έξοδα διαχείρισης δεν καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών, ένα ποσό ισοδύναμο προς το 25 % των καθαρών διοικητικών εξόδων της τελευταίας εταιρικής χρήσης, που αφορούν τις εργασίες αυτές,

δ) εφόσον η επιχείρηση ασφάλισης ζωής καλύπτει τον κίνδυνο θανάτου, το 0,3 % των κεφαλαίων κινδύνου, που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο β) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 29

Κεφάλαιο εγγύησης

1. Το ένα τρίτο του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας, όπως αυτό καθορίζεται στο άρθρο 28, αποτελεί το κεφάλαιο εγγύησης. Το κεφάλαιο αυτό απαρτίζεται από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 27 παράγραφοι 2, 3 και, με τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, παράγραφος 4, στοιχείο γ).

2. Το κεφάλαιο εγγύησης είναι κατ' ελάχιστο όριο 3 000 000 ευρώ.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν την κατά ένα τέταρτο μείωση του ελαχίστου ορίου του κεφαλαίου εγγυήσεως, εφ' όσον πρόκειται για ενώσεις αλληλασφάλισης ή αλληλασφαλιστικής μορφής και τις τοντίνες.

Άρθρο 30

Αναθεώρηση του ύψους του κεφαλαίου εγγύησης

1. Το ποσό που καθορίζεται σε ευρώ στο άρθρο 29, παράγραφος 2, αναθεωρείται κάθε έτος, αρχής γενομένης στις 20 Σεπτεμβρίου 2003 ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές του Ευρωπαϊκού Δείκτη Τιμών Καταναλωτή που περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη και δημοσιεύεται από την Eurostat.

Το ποσό προσαρμόζεται αυτομάτως, αυξάνοντας το βασικό ποσό σε ευρώ κατά το ποσοστό μεταβολής του εν λόγω Δείκτη για την περίοδο μεταξύ της 20ής Μαρτίου 2002 και της ημερομηνίας αναθεώρησης και στρογγυλοποιείται στο ανώτερο πολλαπλάσιο των 100 000 ευρώ.

Εάν, από την τελευταία αναπροσαρμογή, το ποσοστό της μεταβολής είναι μικρότερο του 5 %, η αναπροσαρμογή δεν λαμβάνει χώρα.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει ετησίως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την αναθεώρηση και το προσαρμοσμένο ποσό που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 31

Στοιχεία αποθεματικού που δεν χρησιμοποιούνται για κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά με την επιλογή των στοιχείων ενεργητικού που υπερβαίνουν τα αντιπροσωπευτικά στοιχεία των τεχνικών αποθεματικών που αναφέρονται στο άρθρο 20.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 20 παράγραφος 3, του άρθρου 37 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 και του άρθρου 39 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν την ελεύθερη διάθεση των κινητών ή ακίνητων στοιχείων του ενεργητικού που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν αποτελούν εμπόδιο στα μέτρα, τα οποία τα κράτη μέλη, προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα των ασφαλισμένων, έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν ως ιδιοκτήτες ή ως εταίροι των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Κεφάλαιο 4

Δίκαιο των συμβάσεων και όροι ασφαλιστικών συμβολαίων

Άρθρο 32

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Εφαρμοστέο δίκαιο στις ασφαλιστικές συμβάσεις τις σχετικές με τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, είναι το δίκαιο του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης. Πάντως, εφ' όσον το δίκαιο αυτού του κράτους το επιτρέπει, τα συμβαλλόμενα μέρη δικαιούνται να επιλέξουν το δίκαιο άλλης χώρας.

2. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό πρόσωπο και έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος, εκτός του κράτους του οποίου είναι υπήκοος, τα συμβαλλόμενα μέρη δικαιούνται να επιλέξουν το δίκαιο του κράτους μέλους, του οποίου είναι υπήκοος.

3. Όταν ένα κράτος μέλος περιλαμβάνει περισσότερες της μιας εδαφικές ενότητες, σε καθεμιά από τις οποίες ισχύουν ιδιαίτεροι κανόνες που διέπουν τις ενοχές εκ συμβάσεων, κάθε εδαφική ενότητα λογίζεται, για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δυνάμει της παρούσας οδηγίας δικαίου, ως χώρα.

Το κράτος μέλος, στο οποίο οι διάφορες εδαφικές ενότητες έχουν δικούς τους κανόνες που διέπουν τις ενοχές εκ συμβάσεων, δεν υποχρεούται να εφαρμόζει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας στις ανακύπτουσες συγκρούσεις μεταξύ των δικαίων των εδαφικών αυτών ενοτήτων.

4. Με το παρόν άρθρο δεν θίγεται η εφαρμογή των οικείων κανόνων αναγκαστικού δικαίου της χώρας του δικάζοντος δικαστού (lex fori), ανεξάρτητα από το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο.

Εφ' όσον προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους, είναι δυνατόν να ισχύουν οι διατάξεις δημοσίας τάξης του δικαίου του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης, εάν και στο βαθμό που σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, οι διατάξεις αυτές τυγχάνουν εφαρμογής, ανεξάρτητα από το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση.

5. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις ασφαλιστικές συμβάσεις, στις οποίες αναφέρεται η παρούσα οδηγία, τους δικούς τους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου για τις ενοχές εκ συμβάσεων.

Άρθρο 33

Διατάξεις γενικού συμφέροντος

Το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης δεν μπορεί να εμποδίζει τον αντισυμβαλλόμενο να συνάπτει σύμβαση με ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια λειτουργίας υπό τους όρους του άρθρου 4, εφ' όσον η σύμβαση αυτή δεν αντιβαίνει προς τις νομικές διατάξεις περί γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος της υποχρέωσης.

Άρθρο 34

'Οροι συμβολαίων και τιμολόγια

Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν διατάξεις που απαιτούν προηγούμενη συγκατάθεση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους.

Κατά παρέκκλιση του πρώτου εδαφίου, και αποκλειστικά και μόνο για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, χωρίς όμως η τήρηση της απαίτησης αυτής να συνιστά για την ασφαλιστική επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση των δραστηριοτήτων της.

Το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου 1999, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση περί της εφαρμογής των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 35

Χρόνος καταγγελίας

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει ότι ο αντισυμβαλλόμενος μιας σύμβασης ατομικής ασφάλισης ζωής διαθέτει προθεσμία υπαναχώρησης μεταξύ 14 και 30 ημερών από τη στιγμή που πληροφορήθηκε τη σύναψη της σύμβασης.

Η κοινοποίηση υπαναχώρησης του αντισυμβαλλομένου συνεπάγεται την εφεξής απαλλαγή του από όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση αυτή.

Οι λοιπές έννομες συνέπειες και οι όροι της υπαναχώρησης ρυθμίζονται σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 32, ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό του τρόπου, με τον οποίο ο αντισυμβαλλόμενος πληροφορείται τη σύναψη της σύμβασης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την παράγραφο 1 στις συμβάσεις με διάρκεια ίση ή κατώτερη των έξι μηνών, καθώς και όταν, λόγω της ιδιότητας του αντισυμβαλλόμενου ή των περιστάσεων, υπό τις οποίες συνήφθη η σύμβαση, ο αντισυμβαλλόμενος δεν χρειάζεται την ειδική αυτή προστασία. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν στη νομοθεσία τους σε ποιες περιπτώσεις δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1.

Άρθρο 36

Πληροφόρηση των αντισυμβαλλομένων

1. Πριν συναφθεί η ασφαλιστική σύμβαση, πρέπει να ανακοινώνονται στον αντισυμβαλλόμενο τουλάχιστον οι πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ σημείο Α.

2. Ο αντισυμβαλλόμενος πρέπει να ενημερώνεται καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης για τις τροποποιήσεις που αφορούν τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ σημείο Β.

3. Το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης δεν μπορεί να απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να χορηγούν πληροφορίες επιπλέον εκείνων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ, παρά μόνο στην περίπτωση που οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες για τη σωστή κατανόηση των βασικών στοιχείων της υποχρέωσης εκ μέρους του αντισυμβαλλόμενου.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και του παραρτήματος ΙΙΙ θεσπίζονται από το κράτος μέλος της υποχρέωσης.

Κεφάλαιο 5

Ασφαλιστικές επιχειρήσεις σε οικονομική δυσχέρεια ή σε παράνομη κατάσταση

Άρθρο 37

Ασφαλιστικές επιχειρήσεις σε οικονομική δυσχέρεια

1. Αν μια ασφαλιστική επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 20, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης μπορεί να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού, αφού γνωστοποιήσει προηγουμένως την πρόθεσή της στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

2. Για την ανασυγκρότηση της οικονομικής κατάστασης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, της οποίας το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ελάχιστο όριο που ορίζεται στο άρθρο 28, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί σχέδιο ανασυγκρότησης, το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Σε έκτακτες περιπτώσεις, εάν η αρμόδια αρχή είναι της γνώμης ότι θα επιδεινωθεί περαιτέρω η οικονομική κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης. Ενημερώνει τότε τις αρχές των άλλων κρατών μελών, στο έδαφος των οποίων η ασφαλιστική επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, για όλα τα μέτρα που λαμβάνονται, και τα κράτη μέλη αυτά λαμβάνουν, κατόπιν αιτήσεως της εν λόγω αρχής, τα ίδια μέτρα με αυτήν.

3. Αν το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ύψος του κεφαλαίου εγγύησης που ορίζεται στο άρθρο 29, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί από την ασφαλιστική επιχείρηση βραχυπρόθεσμο σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Είναι επίσης δυνατόν να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης. Ενημερώνει σχετικά τις αρχές των κρατών μελών, στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση αυτή ασκεί δραστηριότητα, οι οποίες, κατόπιν αιτήσεώς της, λαμβάνουν τα ίδια μέτρα.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν, επιπλέον, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

5. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να μπορεί να απαγορεύει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού που βρίσκονται στο έδαφός του, κατόπιν αιτήσεως στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, του κράτους μέλους καταγωγής της ασφαλιστικής επιχείρησης, το οποίο πρέπει να ορίζει τα στοιχεία του ενεργητικού, για τα οποία λαμβάνονται αυτά τα μέτρα.

Άρθρο 38

Ανάκληση της άδειας

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να απαιτούν την εφαρμογή προγράμματος χρηματοοικονομικής ανάκαμψης από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις για τις οποίες οι αρμόδιες αρχές εκτιμούν ότι τα δικαιώματα των αντισυμβαλλομένων απειλούνται. Το εν λόγω πρόγραμμα χρηματοοικονομικής ανάκαμψης περιλαμβάνει τουλάχιστον στοιχεία ή αποδείξεις, για τις τρεις επόμενες εταιρικές χρήσεις, όσον αφορά:

α) τις προβλέψεις σχετικά με τα έξοδα διαχείρισης, ιδίως τα τρέχοντα γενικά έξοδα και τις προμήθειες,

β) σχέδιο στο οποίο εμφανίζονται λεπτομερώς οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης,

γ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση,

δ) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοπιστωτικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις ανειλημμένες υποχρεώσεις και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας,

ε) τη συνολική πολιτική στον τομέα της αντασφάλισης.

2. Όταν τα δικαιώματα των αντισυμβαλλομένων απειλούνται επειδή επιδεινώνεται η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις υψηλότερο απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, ώστε να διασφαλίζεται ότι η ασφαλιστική επιχείρηση είναι σε θέση να ανταποκριθεί, σε σύντομο χρονικό διάστημα, στις απαιτήσεις φερεγγυότητας. Το επίπεδο αυτού του υψηλότερου απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας βασίζεται στο πρόγραμμα χρηματοοικονομικής ανάκαμψης, που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να επανεκτιμούν και να μειώνουν την αξία όλων των επιλέξιμων στοιχείων για τον υπολογισμό του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας, ιδίως όταν έχει επέλθει σημαντική μεταβολή στην αγοραία αξία των στοιχείων αυτών από τη λήξη της τελευταίας εταιρικής χρήσης.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να περιορίζουν τη μείωση βάσει της πρωτασφάλισης του περιθωρίου φερεγγυότητας, το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 28, εφόσον:

α) μεταβλήθηκε σημαντικά, από την τελευταία εταιρική χρήση, η φύση ή η ποιότητα των συμβολαίων αντασφάλισης,

β) στο πλαίσιο των συμβολαίων αντασφάλισης, η μεταβίβαση κινδύνου είναι ανύπαρκτη ή ελάχιστη.

5. Εάν οι αρμόδιες αρχές έχουν ζητήσει πρόγραμμα χρηματοοικονομικής ανάκαμψης από την ασφαλιστική επιχείρηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, δεν εκδίδουν πιστοποιητικό σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, το άρθρο 40 παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχείο α), για όσο διάστημα πιστεύουν ότι τα δικαιώματα των αντισυμβαλλομένων απειλούνται κατά την έννοια της παραγράφου 1.

Άρθρο 39

Ανάκληση της άδειας

1. Η άδεια που χορηγήθηκε στην ασφαλιστική επιχείρηση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να ανακληθεί από την αρχή αυτή εφ' όσον η επιχείρηση:

α) δεν κάνει χρήση της άδειας εντός δωδεκαμήνου, παραιτείται ρητώς από αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά της για περίοδο μεγαλύτερη του εξαμήνου, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές η άδεια λειτουργίας καθίσταται άκυρη,

β) δεν πληροί πλέον τους όρους ανάληψης της δραστηριότητας,

γ) δεν κατέστη δυνατόν να λάβει εμπρόθεσμα τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανασυγκρότησης ή στο σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 37,

δ) αθετεί σοβαρά τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των ρυθμίσεων που εφαρμόζονται στην περίπτωσή της.

Εάν η άδεια ανακληθεί ή ακυρωθεί, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες οφείλουν να λάβουν κάθε κατάλληλο μέτρο προκειμένου να εμποδίσουν τη συγκεκριμένη ασφαλιστική επιχείρηση να αναλάβει, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, νέες εργασίες στο έδαφός τους. Λαμβάνει επιπλέον, με τη συνδρομή αυτών των αρχών, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων, και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της ασφαλιστικής επιχείρησης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 37 παράγραφος 1, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο.

2. Κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας πρέπει να είναι επακριβώς αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 40

Όροι ίδρυσης του υποκαταστήματος

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να ιδρύσει υποκατάστημα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους προβαίνει σε σχετική κοινοποίηση προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να εγκαταστήσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος να συνοδεύει την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου προτίθεται να ιδρύσει το υποκατάστημα,

β) πρόγραμμα δραστηριοτήτων της, στο οποίο πρέπει ιδίως να αναφέρονται το είδος των προτεινόμενων εργασιών και η διοικητική οργάνωση του υποκαταστήματος,

γ) διεύθυνση, στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, στην οποία είναι δυνατό να ζητούνται και να παραδίδονται τα έγγραφα, υπό τον όρο ότι η διεύθυνση αυτή είναι η ίδια με εκείνη, στην οποία αποστέλλονται όλες οι κοινοποιήσεις που απευθύνονται στον γενικό αντιπρόσωπο,

δ) το όνομα του γενικού αντιπροσώπου του υποκαταστήματος, ο οποίος πρέπει να έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει την ασφαλιστική επιχείρηση έναντι τρίτων και να την αντιπροσωπεύει ενώπιον των αρχών και των δικαστηρίων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος. Όσον αφορά τη Lloyd's, σε περίπτωση ενδεχόμενων διαφορών στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, οι οποίες σχετίζονται με συνομολογηθείσες υποχρεώσεις, δεν πρέπει να προκύπτουν για τους ασφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες από εκείνες που ήταν ενδεχόμενο να προκύψουν εάν οι διαφορές αυτές αφορούσαν συνήθεις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Για το σκοπό αυτό, οι αρμοδιότητες του γενικού αντιπροσώπου πρέπει, ιδίως, να περιλαμβάνουν την ικανότητα να ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων υπό την ιδιότητά του αυτή, με την εξουσία να δεσμεύει τους ενδιαφερόμενους ασφαλιστές της Lloyd's.

3. Εκτός από την περίπτωση, κατά την οποία η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έχει λόγους να αμφιβάλλει, λαμβανομένου υπ' όψιν του προγράμματος δραστηριοτήτων, για την επάρκεια της διοικητικής οργάνωσης ή τη χρηματοοικονομική κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης, ή για την εντιμότητα και τα επαγγελματικά προσόντα ή των εμπειρία των υπεύθυνων διευθυντικών στελεχών και του γενικού αντιπροσώπου, η αρχή αυτή, εντός τριμήνου από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τις ανακοινώνει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος και ενημερώνει σχετικά την ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής πιστοποιεί επίσης ότι η ασφαλιστική επιχείρηση όντως διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας που υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνείται να κοινοποιήσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στην ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση εντός τριμήνου από τη λήψη όλων των πληροφοριών. Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

4. Πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος έχει προθεσμία δύο μηνών από την παραλαβή της ανακοίνωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 προκειμένου να αναφέρει, εφ' όσον είναι αναγκαίο, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να ασκούνται στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος.

5. Μόλις λάβει σχετική ανακοίνωση εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή, σε περίπτωση σιωπής εκ μέρους της, αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 4, το υποκατάστημα μπορεί να εγκατασταθεί και να αρχίσει τις δραστηριότητές του.

6. Σε περίπτωση τροποποίησης του περιεχομένου μιας από τις πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) ή δ), η ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί γραπτώς την εν λόγω τροποποίηση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους του υποκαταστήματος τουλάχιστον ένα μήνα πριν πραγματοποιηθεί η τροποποίηση αυτή, προκειμένου η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος να μπορέσουν να εκπληρώσουν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4.

Άρθρο 41

Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών: Πρότερη κοινοποίηση στο κράτος μέλος καταγωγής

Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που προτίθεται να ασκήσει για πρώτη φορά τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, υποχρεούται να ενημερώσει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, δηλώνοντας τη φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που προτίθεται να καλύπτει.

Άρθρο 42

Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών: Κοινοποίηση από το κράτος μέλος καταγωγής

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ανακοινώνουν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 41, στο κράτος μέλος ή στα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να ασκήσει δραστηριότητες υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

α) μια βεβαίωση, στην οποία αναφέρεται ότι η ασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 28 και 29,

β) τους κλάδους, στους οποίους η ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση έχει λάβει άδεια να ασκεί δραστηριότητες,

γ) τη φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να καλύψει στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών.

Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ενημερώνουν συγχρόνως την ενδιαφερόμενη επιχείρηση σχετικά.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν ανακοινώσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, πρέπει να γνωστοποιήσουν, εντός της ιδίας προθεσμίας, τους λόγους αυτής της άρνησης, στην ασφαλιστική επιχείρηση. Κατά της αρνήσεως αυτής, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Η ασφαλιστική επιχείρηση μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές της από την ημερομηνία, κατά την οποία ενημερώνεται σχετικά με την ανακοίνωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 43

Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών: Τροποποίηση όρων λειτουργίας

Κάθε τροποποίηση που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να επιφέρει στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 41 υπόκεινται στη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 41 και 42.

Άρθρο 44

Γλώσσα

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή του κράτους μέλους της παροχής των υπηρεσιών μπορούν να απαιτούν να τους παρέχονται, στην επίσημη γλώσσα(-ες) του εν λόγω κράτους μέλους, οι πληροφορίες, τις οποίες μπορούν, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, να ζητούν όσον αφορά τη δραστηριότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 45

'Οροι συμβολαίων και τιμολόγια

Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν θεσπίζει διατάξεις που απαιτούν προηγούμενη έγκριση για τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, τα τιμολόγια, τα τεχνικής φύσεως στοιχεία που χρησιμεύουν ως βάση υπολογισμού των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, και τα υποδείγματα και άλλα έντυπα που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους, ή τη συστηματική κοινοποίησή τους. Προκειμένου να ελέγξει την τήρηση των εθνικών διατάξεων περί ασφαλιστικών συμβάσεων, το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών, μπορεί μόνο να απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ασφαλιστικές εργασίες στο έδαφός του, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, τη μη συστηματική κοινοποίηση των όρων και λοιπών εντύπων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, χωρίς όμως η τήρηση αυτής της απαίτησης να μπορεί να συνιστά για την ασφαλιστική επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Άρθρο 46

Ασφαλιστικές επιχειρήσεις που δεν τηρούν τους κανόνες δικαίου

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που πραγματοποιεί ασφαλιστικές πράξεις υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υποχρεούται να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή/και του κράτους μέλους της παροχής των υπηρεσιών οποιοδήποτε έγγραφο της ζητηθεί για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, εφ' όσον οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στα εν λόγω κράτη μέλη υπέχουν παρόμοια υποχρέωση.

2. Αν οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους διαπιστώσουν ότι μια ασφαλιστική επιχείρηση που έχει υποκατάστημα ή λειτουργεί υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο έδαφός του δεν τηρεί τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στη συγκεκριμένη περίπτωση σ' αυτό το κράτος μέλος, καλούν την εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

3. Αν η εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση δεν πράξει τα δέοντα, οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Οι τελευταίες λαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, όλα τα κατάλληλα μέτρα, ώστε η εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Η φύση αυτών των μέτρων ανακοινώνεται στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

4. Αν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα ή σε περίπτωση ανεπάρκειας των μέτρων αυτών ή έλλειψης κατάλληλων μέτρων σ' αυτό το κράτος μέλος, η ασφαλιστική επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το τελευταίο μπορεί, αφού ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών, και, εφ' όσον είναι απόλυτα αναγκαίο, να απαγορεύσει τη σύναψη νέων ασφαλιστικών συμβάσεων από την επιχείρηση αυτή στο έδαφός του. Τα κράτη μέλη φροντίζουν να παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας στο έδαφός τους των κοινοποιήσεων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

5. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 δεν θίγουν το δικαίωμα των ενδιαφερομένων κρατών μελών, σε επείγουσες περιπτώσεις, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη παρατυπιών που διαπράττονται στο έδαφός τους. Αυτά περιλαμβάνουν τη δυνατότητα απαγόρευσης της σύναψης νέων ασφαλιστικών συμβάσεων από ασφαλιστική επιχείρηση στο έδαφός τους.

6. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 δεν θίγουν την εξουσία των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις για τις διαπραττόμενες στο έδαφός τους παραβάσεις.

7. Αν η ασφαλιστική επιχείρηση που έχει διαπράξει την παράβαση διαθέτει εγκατάσταση ή περιουσιακά στοιχεία στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να επιβάλουν, στην εν λόγω εγκατάσταση ή στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται για την παράβαση αυτή.

8. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται κατ' εφαρμογήν των παραγράφων 3 έως 7 και συνεπάγεται κυρώσεις ή περιορισμούς στην άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας, πρέπει να αιτιολογείται δεόντως και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη ασφαλιστική επιχείρηση.

9. Η Επιτροπή υποβάλλει ανά διετία στην επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων έκθεση η οποία παρουσιάζει συνοπτικά τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων, κατά τις οποίες, σε κάθε κράτος μέλος, υπήρξε άρνηση κατά την έννοια του άρθρου 40 ή 42, ή κατά τις οποίες έχουν ληφθεί μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή παρέχοντάς της τις αναγκαίες για τη σύνταξη της έκθεσης αυτής πληροφορίες.

Άρθρο 47

Διαφήμιση

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, που εδρεύουν σε κράτος μέλος, να διαφημίζουν τις υπηρεσίες που παρέχουν με όλα τα μέσα επικοινωνίας που είναι διαθέσιμα, στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής των υπηρεσιών, εφ' όσον τηρούν τους κανόνες που ενδεχομένως διέπουν τον τύπο και το περιεχόμενο αυτής της διαφήμισης και έχουν θεσπιστεί για λόγους γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 48

Εκκαθάριση

Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμβάσεις που έχουν συναφθεί από υποκατάστημα ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εκτελούνται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις άλλες ασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής, αδιακρίτως υπηκοότητας ασφαλισμένων και δικαιούχων.

Άρθρο 49

Στατιστικά στοιχεία διασυνοριακών δραστηριοτήτων

Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση οφείλει να γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, κάνοντας διάκριση μεταξύ των εργασιών που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς εγκατάστασης και εκείνων που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, το ποσό των ασφαλίστρων, χωρίς να αφαιρεί το ποσό της αντασφάλισης, ανά κράτος μέλος και για κάθε έναν από τους κλάδους I έως IX όπως ορίζονται στο παράρτημα I.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιεί, σε εύλογη προθεσμία και συγκεντρωτικά, τα στοιχεία αυτά στις αρμόδιες αρχές κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που υποβάλλει σχετική αίτηση.

Άρθρο 50

Φορολογία

1. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, τα ασφαλιστήρια συμβόλαια υπόκεινται αποκλειστικά στους έμμεσους και τους οιονεί φόρους που επιβαρύνουν τα ασφάλιστρα στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, καθώς και, όσον αφορά την Ισπανία, στις πρόσθετες επιβαρύνσεις που θεσπίζονται νόμιμα υπέρ του ισπανικού οργανισμού «Consorcio de Compensación de Seguros» για τις ανάγκες των εργασιών του όσον αφορά την αντιστάθμιση ζημιών, οι οποίες απορρέουν από έκτακτα γεγονότα που συμβαίνουν σ' αυτό το κράτος μέλος.

2. Το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση δυνάμει του άρθρου 32 δεν έχει επιπτώσεις στο εφαρμοζόμενο φορολογικό καθεστώς.

3. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν υποχρεώσεις στο έδαφός του τις εθνικές του διατάξεις όσον αφορά τα μέτρα για τη διασφάλιση της είσπραξης των έμμεσων και των οιονεί φόρων που οφείλονται βάσει της παραγράφου 1.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ Η ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΑ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Η ΕΔΡΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 51

Αρχές και προϋποθέσεις διοικητικής αδείας

1. Κάθε κράτος μέλος εξαρτά από διοικητική άδεια την ανάληψη στην επικράτεια της κατά το άρθρο 2 δραστηριότητος για κάθε ασφαλιστική επιχείρηση της οποίας η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος.

2. Το κράτος μέλος δύναται να παράσχει την άδεια, εφ' όσον η ασφαλιστική επιχείρηση πληροί τουλάχιστον τους κάτωθι όρους:

α) έχει το δικαίωμα να ασκεί τις ασφαλιστικές εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, από την οποία εξαρτάται,

β) ιδρύει πρακτορείο ή υποκατάστημα στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους,

γ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να τηρεί, στην έδρα του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος, τη λογιστική που αρμόζει για τη δραστηριότητα που ασκεί σ' αυτήν, καθώς και όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις εργασίες, με τις οποίες ασχολείται,

δ) διορίζει γενικό αντιπρόσωπο, ο οποίος πρέπει να τύχει αποδοχής από την αρμόδια αρχή,

ε) διαθέτει στο κράτος, στο οποίο δρα η επιχείρηση, στοιχεία ενεργητικού ενός ποσού τουλάχιστον ίσου προς το ήμισυ του ελαχίστου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο για το κεφάλαιο εγγυήσεως, και καταθέτει το τέταρτο του ελαχίστου αυτού ορίου ως εγγύηση,

στ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να κατέχει ένα περιθώριο φερεγγυότητας σύμφωνα με το άρθρο 55,

ζ) υποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3.

3. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος που προβλέπεται στην παράγραφο 2 στοιχείο ζ) πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των υποχρεώσεων που προτίθεται να καλύψει η ασφαλιστική επιχείρηση,

β) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση,

γ) το περιθώριο φερεγγυότητας και κεφαλαίου εγγύησης που προβλέπονται στο άρθρο 55,

δ) τις προβλέψεις για τις δαπάνες δημιουργίας των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής, καθώς και τους χρηματοοικονομικούς πόρους που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους,

επιπλέον, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

ε) σχέδιο, στο οποίο να εμφανίζονται λεπτομερώς οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης,

στ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση,

ζ) τις εκτιμήσεις όσον αφορά τους χρηματοοικονομικούς πόρους που προορίζονται να καλύψουν τις συμβατικές υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητας.

4. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί συστηματικά κοινοποίηση των τεχνικών στοιχείων βάσει των οποίων υπολογίζονται τα τιμολόγια των συμβάσεων και τα τεχνικά αποθεματικά, χωρίς η απαίτηση αυτή να συνιστά προϋπόθεση για την άσκηση δραστηριοτήτων μιας ασφαλιστικής επιχείρησης.

Άρθρο 52

Εφαρμοστέες διατάξεις στα υποκαταστήματα των επιχειρήσεων των τρίτων χωρών

1. α) Με την επιφύλαξη του στοιχείου β), τα πρακτορεία και υποκαταστήματα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο δεν δύνανται να ασκήσουν, ταυτοχρόνως, στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους τις δραστηριότητες που προβλέπονται στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ και τις δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

β) Υπό την επιφύλαξη του στοιχείου γ) τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν ότι τα πρακτορεία και υποκαταστήματα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο τα οποία στη σχετική ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3 ασκούν ταυτοχρόνως τις δύο αυτές δραστηριότητες στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, δύνανται να συνεχίσουν την ταυτόχρονη αυτή άσκηση υπό τον όρο να υιοθετήσουν ξεχωριστή διαχείριση σύμφωνα με το άρθρο 19, για καθεμιά από αυτές τις δραστηριότητες.

γ) Κάθε κράτος μέλος, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 6, έχει επιβάλει στις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός του την υποχρέωση να παύσουν την ταυτόχρονη άσκηση των δραστηριοτήτων που ασκούσαν κατά τη σχετική ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 3 πρέπει να επιβάλει την υποχρέωση αυτή και στα πρακτορεία και υποκαταστήματα του παρόντος τίτλου που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και ασκούν ταυτοχρόνως τις δραστηριότητες αυτές.

δ) Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν ότι τα πρακτορεία και υποκαταστήματα του παρόντος τίτλου, των οποίων η επιχείρηση της έδρας ασκεί ταυτοχρόνως τις δραστηριότητες, και τα οποία τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 3 ασκούν στην επικράτεια ενός κράτους μέλους μόνον τις δραστηριότητες που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία, δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους. Εφ' όσον η επιχείρηση επιθυμεί να ασκήσει τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ στην επικράτεια αυτή, δύναται στο εξής να ασκεί τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία μόνο μέσω μιας θυγατρικής εταιρίας.

2. Τα άρθρα 13 και 37 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στα πρακτορεία και υποκαταστήματα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο.

Για την εφαρμογή του άρθρου 37, η αρμόδια αρχή που διενεργεί την εξακρίβωση της καθολικής φερεγγυότητας των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων εξομοιώνεται προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της έδρας.

3. Σε περίπτωση ανακλήσεως της άδειας από την αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 56 παράγραφος 2, αυτή ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, στα οποία η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, οι οποίες και λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα. Αν η απόφαση ανακλήσεως της αδείας αιτιολογείται από την ανεπάρκεια του περιθωρίου φερεγγυότητας, που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών προβαίνουν στην ανάκληση και των δικών τους αδειών.

Άρθρο 53

Μεταβίβαση χαρτοφυλακίου

1. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους ή ενδεχομένως του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 56, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπ' όψιν της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

2. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στα πρακτορεία και στα υποκαταστήματα, τα οποία είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και τα οποία αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν εν όλω ή εν μέρει το χαρτοφυλάκιο των ασφαλιστικών συμβάσεών τους σε ασφαλιστική επιχείρηση που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, εφ' όσον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αυτού πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας, λαμβανομένης υπ' όψιν της μεταβίβασης, διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Εάν ένα κράτος μέλος, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, επιτρέπει στα πρακτορεία και στα υποκαταστήματα, τα οποία είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και τα οποία αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους σε πρακτορείο ή υποκατάστημα, το οποίο αναφέρεται στον παρόντα τίτλο και έχει συσταθεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, εξακριβώνει εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του εκδοχέα ή, ενδεχομένως, του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 56, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας, λαμβανομένης υπ' όψιν της μεταβίβασης, διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας ότι το δίκαιο του κράτους μέλους του εκδοχέα προβλέπει τη δυνατότητα παρόμοιας μεταβίβασης και ότι αυτό το κράτος μέλος συγκατατίθεται στη μεταβίβαση αυτή.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, το κράτος μέλος, στο οποίο ευρίσκεται το εκχωρούν πρακτορείο ή υποκατάστημα, επιτρέπει τη μεταβίβαση μόλις του διαβιβασθεί η συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης, εάν το κράτος μέλος αυτό δεν είναι το κράτος μέλος, στο οποίο ευρίσκεται το εκχωρούν πρακτορείο ή υποκατάστημα.

5. Οι αρμόδιες αρχές των αρχών μελών, των οποίων ζητείται η γνώμη, γνωστοποιούν τη γνώμη τους ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης, εντός τριμήνου από τη λήψη της αιτήσεως. Εάν οι αρχές, των οποίων ζητείται η γνώμη δεν έχουν απαντήσει κατά τη λήξη της προθεσμίας, η σιωπή τους ισοδυναμεί με ευνοϊκή γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η επιτραπείσα σύμφωνα με το παρόν άρθρο μεταβίβαση αποτελεί το αντικείμενο, στο κράτος μέλος της υποχρέωσης, δημοσιότητας σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο. Η μεταβίβαση αυτή αντιτάσσεται αυτοδικαίως έναντι των αντισυμβαλλόμενων, των ασφαλισμένων καθώς και κάθε προσώπου, το οποίο έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις από τις μεταβιβαζόμενες συμβάσεις.

Η παρούσα διάταξη δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν τη δυνατότητα για τους αντισυμβαλλόμενους να καταγγείλουν την ασφαλιστική σύμβαση εντός καθορισμένης προθεσμίας από τη μεταβίβαση.

Άρθρο 54

Τεχνικά αποθεματικά

Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στις επιχειρήσεις την υποχρέωση συστάσεως επαρκών αποθεματικών, όπως προβλέπει το άρθρο 20, και αντιστοίχων προς τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει στην επικράτειά τους. Μεριμνούν, ώστε αυτά τα αποθεματικά να έχουν ως αντίκρισμα στοιχεία του ενεργητικού του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος ισοδύναμα και νομισματικώς αντιστοιχισμένα, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

Ο υπολογισμός των αποθεματικών αυτών, ο καθορισμός των κατηγοριών τοποθετήσεως κεφαλαίων και η αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού καθώς και, κατά περίπτωση, ο καθορισμός των ορίων, μέσα στα οποία τα στοιχεία του ενεργητικού δύνανται να γίνουν αποδεκτά για τη συγκράτηση αυτών των αποθεματικών, διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών.

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος απαιτεί τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν το αντίστοιχο των αποθεματικών να ευρίσκονται στην επικράτειά του. Εν τούτοις, το άρθρο 20 παράγραφος 4 τυγχάνει εφαρμογής.

Άρθρο 55

Περιθώριο φερεγγυότητας και κεφάλαιο εγγύησης

1. Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει στα πρακτορεία ή υποκαταστήματα που ιδρύονται στην επικράτειά του, την υποχρέωση να διαθέτουν ένα περιθώριο φερεγγυότητας συνιστάμενο από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 27. Το ελάχιστο όριο του περιθωρίου υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 28. Για τον υπολογισμό αυτό λαμβάνονται υπ' όψιν μόνο οι εργασίες που πραγματοποιεί το πρακτορείο ή το υποκατάστημα.

2. Το ένα τρίτο του ελάχιστου ορίου του περιθωρίου φερεγγυότητας συνιστά το κεφάλαιο εγγυήσεως.

Εν τούτοις, το ύψος αυτού του κεφαλαίου δεν δύναται να είναι κατώτερο από το ήμισυ του ελαχίστου ορίου, που προβλέπεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο. Σ' αυτό συνυπολογίζεται και η αρχική εγγύηση που έχει κατατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 2 στοιχείο ε).

Το κεφάλαιο εγγυήσεως και το ελάχιστο όριο αυτού του κεφαλαίου σχηματίζονται σύμφωνα με το άρθρο 29.

3. Τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν το αντίκρισμα του ελαχίστου ορίου του περιθωρίου φερεγγυότητας πρέπει να ευρίσκονται στο εσωτερικό του κράτους μέλους όπου δρα η επιχείρηση, μέχρι του ποσού του κεφαλαίου εγγυήσεως και για το πλεόνασμα στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Άρθρο 56

Ευεργετήματα για τις επιχειρήσεις με άδεια εγκατάστασης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη

1. Οι επιχειρήσεις που έχουν ζητήσει ή έχουν λάβει άδεια από περισσότερα του ενός κράτη μέλη, δύνανται να ζητήσουν τα κάτωθι ευεργετήματα, τα οποία δύνανται να παραχωρηθούν μόνον όλα μαζί:

α) το περιθώριο της φερεγγυότητας που αναφέρεται στο άρθρο 55 να υπολογίζεται σε συνάρτηση με τη συνολική δραστηριότητα που ασκούν στο εσωτερικό της Κοινότητος. Στην περίπτωση αυτή μόνον οι εργασίες που πραγματοποιούνται από το σύνολο των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της Κοινότητος λαμβάνονται υπ' όψιν για τον υπολογισμό,

β) η εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 στοιχείο ε) να κατατίθεται μόνο στο ένα από αυτά τα κράτη μέλη,

γ) τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν το αντίκρισμα του κεφαλαίου εγγυήσεως να ευρίσκονται σ' ένα οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη, στα οποία αυτές οι επιχειρήσεις ασκούν τη δραστηριότητά τους.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση των ευεργετημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών. Στην αίτηση αυτή πρέπει να αναφέρεται η αρχή που είναι επιφορτισμένη με τον μελλοντικό έλεγχο της φερεγγυότητας των εγκατεστημένων εντός της Κοινότητος πρακτορείων ή υποκαταστημάτων, για το σύνολο των εργασιών τους. Η επιλογή της αρχής αυτής από την επιχείρηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Η εγγύηση κατατίθεται στο αντίστοιχο κράτος μέλος.

3. Τα ευεργετήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1, δύνανται να χορηγηθούν μόνο με τη συναίνεση των αρμοδίων αρχών όλων των κρατών μελών όπου έχει υποβληθεί η αίτηση. Η ισχύς των ευεργετημάτων αυτών αρχίζει από την ημερομηνία, κατά την οποία η αρμόδια αρχή, που έχει επιλεγεί, αναλαμβάνει, έναντι των άλλων αρμοδίων αρχών, την υποχρέωση να ελέγχει τη φερεγγυότητα των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στην Κοινότητα, για το σύνολο των εργασιών τους.

Η αρμόδια αρχή που έχει επιλεγεί, λαμβάνει από τα άλλα κράτη μέλη τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξακρίβωση της καθολικής φερεγγυότητας των πρακτορείων και υποκαταστημάτων, που είναι εγκατεστημένα στην επικράτειά τους.

4. Τα ευεργετήματα που παρέχονται δυνάμει του παρόντος άρθρου καταργούνται ταυτόχρονα για το σύνολο των ενδιαφερομένων κρατών μελών κατόπιν πρωτοβουλίας ενός ή περισσοτέρων ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Άρθρο 57

Συμφωνίες με τρίτες χώρες

Η Κοινότητα δύναται, σε συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με τη συνθήκη με μια ή περισσότερες τρίτες χώρες, να συνομολογήσει την εφαρμογή διατάξεων διαφορετικών από αυτές που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο προκειμένου να διασφαλίσει, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, μία επαρκή προστασία των ασφαλισμένων των κρατών μελών.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΩΝ ΜΕΡΙΔΙΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΜΙΑΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΡΙΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Άρθρο 58

Ενημέρωση της Επιτροπής από τα κράτη μέλη

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενημερώνουν την Επιτροπή:

α) για κάθε άδεια λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής μιας ή περισσοτέρων μητρικών επιχειρήσεων που διέπονται από τη νομοθεσία τρίτης χώρας. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 65 παράγραφος 1.

β) οσάκις μια τέτοια μητρική επιχείρηση αποκτά συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας η οποία, με τον τρόπο αυτό, καθίσταται θυγατρική της, η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 65 παράγραφος 1.

Όταν χορηγείται άδεια λειτουργίας σε μια επιχείρηση άμεσα ή έμμεσα θυγατρική μιας ή περισσοτέρων μητρικών επιχειρήσεων που διέπονται από το δίκαιο τρίτης χώρας, πρέπει να προσδιορίζεται στην γνωστοποίηση, την οποία αποστέλλουν οι αρμόδιες αρχές στην Επιτροπή, η δομή του ομίλου επιχειρήσεων.

Άρθρο 59

Μεταχείριση των κοινοτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων από τρίτες χώρες

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις γενικής φύσεως δυσκολίες που συναντούν οι ασφαλιστικές τους επιχειρήσεις κατά την εγκατάστασή τους ή την άσκηση των δραστηριοτήτων σε τρίτη χώρα.

2. Η Επιτροπή συντάσσει περιοδικά, έκθεση στην οποία εξετάζεται η μεταχείριση, κατά την έννοια των παραγράφων 3 και 4 των ασφαλιστικών επιχειρήσεων της Κοινότητας στις τρίτες χώρες, όσον αφορά την εγκατάσταση και την άσκηση ασφαλιστικών δραστηριοτήτων, καθώς και την απόκτηση συμμετοχών στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις τρίτων χωρών. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις εκθέσεις αυτές στο Συμβούλιο συνοδευόμενες, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

3. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι μια τρίτη χώρα δεν παρέχει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας πραγματική πρόσβαση στην αγορά, συγκρίσιμη με εκείνη που παρέχεται από την Κοινότητα στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της τρίτης αυτής χώρας, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο, ζητώντας να της δοθεί η πρέπουσα εντολή διαπραγματεύσεων, ώστε να επιτύχει ανάλογες δυνατότητες ανταγωνισμού για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

4. Όταν η Επιτροπή διαπιστώνει, είτε βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, είτε βάσει άλλων πληροφοριών, ότι στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της Κοινότητας σε τρίτη χώρα δεν παρέχεται η εθνική μεταχείριση, η οποία τους προσφέρει τις ίδιες δυνατότητες ανταγωνισμού, όπως και στις εθνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις, και ότι δεν πληρούνται οι συνθήκες πραγματικής πρόσβασης στην αγορά, μπορεί να αρχίσει διαπραγματεύσεις για να εξομαλύνει την κατάσταση.

Όταν συντρέχουν οι περιστάσεις του πρώτου εδαφίου, μπορεί επίσης να αποφασιστεί, ανά πάσα στιγμή και παράλληλα με την διεξαγωγή διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 65 παράγραφος 2, ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να περιορίζουν ή αναστέλλουν τις αποφάσεις τους:

— σχετικά με τις αιτήσεις για την χορήγηση άδειας λειτουργίας που έχουν ήδη κατατεθεί κατά τη στιγμή της απόφασης ή μεταγενέστερα, και

— σχετικά με τις κτήσεις συμμετοχής των άμεσα ή έμμεσα μητρικών επιχειρήσεων που διέπονται από το δίκαιο της εν λόγω τρίτης χώρας.

Η διάρκεια ισχύος των μέτρων αυτών δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Πριν από τη λήψη της τρίμηνης προθεσμίας και ανάλογα με τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, ότι τα μέτρα θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται.

Ο εν λόγω περιορισμός ή αναστολή δεν εφαρμόζονται όσον αφορά τη δημιουργία θυγατρικών από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή τις θυγατρικές τους που έχουν λάβει τη δέουσα άδεια λειτουργίας στην Κοινότητα, ούτε όσον αφορά την απόκτηση συμμετοχής από τέτοια επιχείρηση ή θυγατρική σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας.

5. Όταν η Επιτροπή προβεί σε μια από τις διαπιστώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4, τα κράτη μέλη την ενημερώνουν, κατόπιν αιτήσεώς της:

α) για κάθε αίτηση χορήγησης άδειας λειτουργίας μιας άμεσα ή έμμεσα θυγατρικής επιχείρησης, της οποίας ή οι μητρικές επιχειρήσεις διέπονται από τη νομοθεσία της εν λόγω τρίτης χώρας,

β) για κάθε σχέδιο απόκτησης συμμετοχής εκ μέρους μιας τέτοιας επιχείρησης σε ασφαλιστική επιχείρηση της Κοινότητας, έτσι ώστε η τελευταία να καταστεί θυγατρική της πρώτης.

Αυτή η υποχρέωση ενημέρωσης παύει να υπάρχει μόλις συναφθεί συμφωνία με την τρίτη χώρα που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4, ή όταν παύσουν να εφαρμόζονται τα μέτρα της παραγράφου 4, δεύτερο και τρίτο εδάφιο.

6. Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του παρόντος άρθρου πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα βάσει διεθνών συμφωνιών, είτε διμερών είτε πολυμερών, οι οποίες διέπουν την ανάληψη δραστηριότητας ασφαλιστικής επιχείρησης και της άσκησής της.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60

Παρεκκλίσεις και κατάργηση των περιοριστικών μέτρων

1. Επιχειρήσεις που έχουν ιδρυθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο «by Royal Charter» ή «by private Act» ή «special Public Act» δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους υπό τη νομική μορφή κατά την οποία συστάθηκαν την 15η Μαρτίου 1979 άνευ χρονικού περιορισμού.

Το Ηνωμένο Βασίλειο συντάσσει πίνακα των επιχειρήσεων αυτών και τον ανακοινώνουν στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

2. Οι εταιρίες που έχουν συσταθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο βάσει του «Friendly Societies Acts» δύνανται να συνεχίζουν τις δραστηριότητες ασφάλισης ζωής και τις πράξεις αποταμίευσης που ασκούσαν, σύμφωνα με τους στόχους τους, κατά την 15η Μαρτίου 1979.

Άρθρο 61

Απόδειξη εντιμότητας

1. Όταν ένα κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του αποδείξεις εντιμότητας και μη προγενέστερης πτωχεύσεως, ή μία από τις δύο αυτές αποδείξεις μόνο, δέχεται ως επαρκή απόδειξη για τους υπηκόους των άλλων κρατών μελών την προσαγωγή αποσπάσματος ποινικού μητρώου ή, ελλείψει τούτου, ενός ισοδυνάμου εγγράφου που εκδίδεται από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, από το οποίο προκύπτει ότι τηρούνται οι απαιτήσεις αυτές.

2. Όταν το έγγραφο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εκδίδεται από το κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως, τούτο δύναται να αντικατασταθεί από ένορκο βεβαίωση ή, στα κράτη όπου μία τέτοια βεβαίωση δεν υφίσταται, από μια υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου ενώπιον αρμοδίας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, κατά περίπτωση, ενώπιον συμβολαιογράφου του κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, που εκδίδει πιστοποιητικό που βεβαιώνει τη γνησιότητα αυτής της βεβαιώσεως ή της υπευθύνου δηλώσεως. Η δήλωση μη πτωχεύσεως δύναται να γίνει επίσης ενώπιον αρμοδίου επαγγελματικού οργάνου του ίδιου αυτού κράτους.

3. Τα έγγραφα που εκδίδονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 δεν πρέπει, κατά την υποβολή τους, να φέρουν ημερομηνία παλαιότερη των τριών μηνών.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν, τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς για την έκδοση των εγγράφων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 και ενημερώνουν αμέσως περί τούτου τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Κάθε κράτος μέλος αναφέρει στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή, τις αρχές και τους οργανισμούς, στους οποίους πρέπει να υποβάλλονται τα έγγραφα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, ως δικαιολογητικά της αιτήσεως για την άσκηση στην επικράτεια αυτού του κράτους μέλους των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 2.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62

Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται στενά με σκοπό τη διευκόλυνση του ελέγχου της ασφαλίσεως και των επιχειρήσεων που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τις σημαντικότερες δυσχέρειες, οι οποίες προκύπτουν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και μεταξύ άλλων για εκείνες που παρουσιάζονται όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει αφύσικη μετατόπιση των δραστηριοτήτων εις βάρος των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στην επικράτεια του και προς όφελος πρακτορείων ή υποκαταστημάτων ευρισκομένων σε γειτονικές προς αυτήν περιοχές.

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών εξετάζουν τις δυσχέρειες αυτές το ταχύτερο δυνατό με σκοπό την εξεύρεση πρόσφορης λύσης.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατά περίπτωση ενδεδειγμένες προτάσεις.

Άρθρο 63

Εκθέσεις σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς με ελεύθερη παροχή υπηρεσιών

Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, σε τακτά διαστήματα και για πρώτη φορά στις 20 Νοεμβρίου 1995, έκθεση σχετικά με την εξέλιξη της αγοράς των ασφαλίσεων και των εργασιών που πραγματοποιούνται υπό το καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Άρθρο 64

Τεχνικές προσαρμογές

Οι ακόλουθες τεχνικές προσαρμογές που πρέπει να γίνουν στην παρούσα οδηγία θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 65 παράγραφος 2:

— επέκταση των νομικών μορφών που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α),

— τροποποιήσεις του καταλόγου που αναφέρεται στο παράρτημα I, ή προσαρμογή της ορολογίας του καταλόγου αυτού προκειμένου να ληφθούν υπ' όψιν οι εξελίξεις που σημειώνονται στις ασφαλιστικές αγορές,

— διευκρίνιση των στοιχείων που συναποτελούν το περιθώριο φερεγγυότητας, τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 27, προκειμένου να ληφθεί υπ' όψιν η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων,

— τροποποίηση του ελαχίστου κεφαλαίου εγγύησης, που προβλέπεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2, προκειμένου να ληφθούν υπ' όψιν οι οικονομικές και δημοσιονομικές εξελίξεις,

— τροποποίηση, προκειμένου να ληφθεί υπ' όψιν η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων του προβλεπόμενου στο άρθρο 23 καταλόγου των στοιχείων του ενεργητικού που γίνονται δεκτά για την κάλυψη τεχνικών αποθεματικών, καθώς και των κανόνων διαφοροποίησης των επενδύσεων, οι οποίοι καθορίζονται στο άρθρο 24,

— τροποποίηση των δυνατοτήτων ευέλικτης εφαρμογής των κανόνων της νομισματικής αντιστοιχίας, που προβλέπονται στο παράρτημα II, προκειμένου να ληφθεί υπ' όψιν η ανάπτυξη νέων μέσων κάλυψης του κινδύνου συναλλάγματος, ή της προόδου που έχει επιτευχθεί στην οικονομική και νομισματική ένωση,

— διευκρίνιση των ορισμών προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, στο σύνολο της Κοινότητας,

— οι τεχνικές αναπροσαρμογές που πρέπει να επέλθουν στους κανόνες καθορισμού των μέγιστων επιτοκίων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, ιδίως για να λαμβάνεται υπ' όψιν η πρόοδος που έχει επιτευχθεί στην οικονομική και νομισματική ένωση.

Άρθρο 65

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων που συστάθηκε με την οδηγία 91/675/ΕΟΚ.

2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένου του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 66

Κεκτημένα δικαιώματα υποκαταστημάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων

1. Τα υποκαταστήματα που έχουν αρχίσει τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους μέλους εγκατάστασης του υποκαταστήματος, πριν από την 1η Ιουλίου 1994 θεωρούνται ότι έχουν αποτελέσει αντικείμενο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 40 παράγραφοι 1 έως 5.

Τα υποκαταστήματα αυτά διέπονται, από την εν λόγω ημερομηνία, από τα άρθρα 13, 20, 37, 39 και 46.

2. Τα άρθρα 41 και 42 δεν θίγουν τα κεκτημένα δικαιώματα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούσαν υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών πριν από την 1η Ιουλίου 1994.

Άρθρο 67

Δικαίωμα άσκησης δικαστικής προσφυγής

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνονται για ασφαλιστική επιχείρηση, κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, μπορούν να αποτελούν αντικείμενο δικαιώματος προσφυγής στα δικαστήρια.

Άρθρο 68

Αναθεώρηση των ποσών που εκφράζονται σε ευρώ

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, πριν την 15η Μαρτίου 1985, έκθεση επί των επιπτώσεων των οικονομικών ενισχύσεων, που καθορίζονται από την παρούσα οδηγία, επί της καταστάσεως της ασφαλιστικής αγοράς των κρατών μελών.

2. Το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής προβαίνει κάθε δύο έτη στην εξέταση και, κατά περίπτωση, στην αναθεώρηση των ποσών, τα οποία στην παρούσα οδηγία εκφράζονται σε ευρώ, λαμβάνοντας υπ' όψιν την εξέλιξη της οικονομικής και νομισματικής καταστάσεως.

Άρθρο 69

Εφαρμογή των νέων διατάξεων

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 1, παράγραφος 1 στοιχείο ιγ), το άρθρο 18 παράγραφος 3, το άρθρο 51, παράγραφος 2 στοιχείο ζ), παράγραφος 3 και παράγραφος 4, το άρθρο 60 παράγραφος 2 και το άρθρο 66 παράγραφος 1 το αργότερο έως τις . . . (*). Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 16 παράγραφος 3 το αργότερο έως τις 17 Νοεμβρίου 2002. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Μέχρι τότε, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τη διάταξη που μνημονεύεται στο Παράρτημα IV σημείο 1.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν το αργότερο μέχρι τις 20 Σεπτεμβρίου 2003 τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή τους με το άρθρο 3 παράγραφος 6 και τα άρθρα 27, 28, 29, 30 και 38. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο διατάξεις εφαρμόζονται για πρώτη φορά στο πλαίσιο της εποπτείας των λογαριασμών των εταιρικών χρήσεων που αρχίζουν την 1η Ιανουαρίου 2004 ή κατά τη διάρκεια εκείνου του ημερολογιακού έτους. Μέχρι τότε, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις που μνημονεύονται στο Παράρτημα IV σημεία 2 και 3.

4. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

(*) Δεκαοκτώ μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

5. Όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2007, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή των άρθρων 3 παράγραφος 6, 27, 28, 29, 30 και 38 και, εφόσον κριθεί απαραίτητο, για την ανάγκη περαιτέρω εναρμόνισης. Στην έκθεση εμφαίνεται ο τρόπος με τον οποίο τα κράτη μέλη έχουν κάνει χρήση των δυνατοτήτων που παρέχουν τα εν λόγω άρθρα και, ιδίως, το κατά πόσον η διακριτική ευχέρεια που παρέχεται στις εθνικές εποπτικές αρχές έχει οδηγήσει σε μείζονες διαφορές ως προς την εποπτεία εντός της ενιαίας αγοράς.

Άρθρο 70

Γνωστοποίηση προς την Επιτροπή

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 71

Μεταβατική περίοδος για το άρθρο 3 παράγραφος 6 και τα άρθρα 27, 28, 29, 30 και 38

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν στις επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής, οι οποίες, στις 20 Μαρτίου 2002, ασκούν στην επικράτειά τους έναν ή περισσότερους από τους κλάδους ασφαλιστικής δραστηριότητας που αναφέρονται στο Παράρτημα I προθεσμία πέντε ετών, αρχής γενομένης από την ίδια αυτή ημερομηνία, προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις απαιτήσεις του άρθρου 3 παράγραφος 6 και των άρθρων 27, 28, 29, 30 και 38.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και οι οποίες κατά τη λήξη της πενταετούς περιόδου δεν έχουν πλήρως συστήσει το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, συμπληρωματική περίοδο όχι ανώτερη των δύο ετών προκειμένου να το πράξουν, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 37, έχουν υποβάλει προς έγκριση, στις αρμόδιες αρχές, τα μέτρα που προτείνουν για τον σκοπό αυτό.

Άρθρο 72

Καταργούμενες οδηγίες και αντιστοιχία τους με την παρούσα οδηγία

1. Οι οδηγίες που παρατίθενται στο Παράρτημα V, Μέρος Α, καταργούνται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών, όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής που εμφαίνονται στο Παράρτημα V, Μέρος Β.

2. Οι αναφορές στις οδηγίες που καταργούνται θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφαίνεται στο Παράρτημα VI.

Άρθρο 73

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 74

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Έγινε στις . . .

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥΣ

I. Οι ασφαλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1 στοιχεία α), β) και γ) εκτός από αυτές που επαναλαμβάνονται στα σημεία II και III.

II. Η ασφάλιση γάμου, η ασφάλιση γεννήσεως.

III. Οι ασφαλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1 στοιχεία α) και β) που συνδέονται με επενδυτικά κεφάλαια.

IV. Η ασφάλιση ασθενείας μακράς διαρκείας που προβλέπεται το άρθρο 2 σημείο 1 στοιχείο δ).

V. Οι τοντίνες που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 2 στοιχείο α).

VI. Οι εργασίες κεφαλοποιήσεως, που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 2 στοιχείο β).

VII. Οι εργασίες διαχειρίσεως ταμείου ομαδικής συνταξιοδοτήσεως που προβλέπονται το άρθρο 2 σημείο 2 στοιχεία γ) και δ).

VIII. Οι εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 2 στοιχείο ε).

IX. Οι εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΝΟΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Το νόμισμα στο οποίο είναι απαιτητές οι υποχρεώσεις του ασφαλιστή, καθορίζεται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

1. Όταν οι παροχές μιας σύμβασης εκφράζονται σε ορισμένο νόμισμα, οι υποχρεώσεις του ασφαλιστή θεωρούνται απαιτητές στο ίδιο νόμισμα.

2. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να επιτρέψουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να μην αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά τους, και ιδίως τα μαθηματικά, με νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού, εφ' όσον από την εφαρμογή των προηγούμενων λεπτομερειών προκύπτει ότι η επιχείρηση θα έπρεπε, στο πλαίσιο της αρχής της νομισματικής αντιστοιχίας, να κατέχει στοιχεία του ενεργητικού εκπεφρασμένα σε κάποιο νόμισμα, των οποίων το ύψος να μην υπερβαίνει το 7 % των στοιχείων του ενεργητικού που είναι εκπεφρασμένα σε άλλα νομίσματα.

3. Τα κράτη μέλη είναι δυνατό να μην απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις την εφαρμογή της αρχής της νομισματικής αντιστοιχίας εφ' όσον οι υποχρεώσεις είναι απαιτητές σε νόμισμα που δεν είναι νόμισμα ενός των κρατών μελών, εφ' όσον οι επενδύσεις στο νόμισμα αυτό είναι ελεγχόμενες, εφ' όσον το νόμισμα αυτό υπόκειται σε περιορισμούς μεταβίβασης ή είναι, κατ' αναλογίαν, ακατάλληλο για την αντιπροσώπευση των τεχνικών αποθεματικών.

4. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δύνανται να μην καλύπτουν μέσω νομισματικώς αντίστοιχων στοιχείων του ενεργητικού ποσό που δεν υπερβαίνει το 20 % των υποχρεώσεών τους σε συγκεκριμένο νόμισμα.

   Το σύνολο πάντως των στοιχείων του ενεργητικού, για όλα τα νομίσματα, δεν πρέπει να είναι χαμηλότερο από το σύνολο των υποχρεώσεων.

5. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι εάν, δυνάμει των προηγουμένων λεπτομερειών, ορισμένες υποχρεώσεις πρέπει να αντιπροσωπεύονται από στοιχεία του ενεργητικού εκφρασμένα στο νόμισμα ενός κράτους, αυτή η διάταξη θεωρείται ότι τηρείται και όταν τα στοιχεία του ενεργητικού εκφράζονται σε ευρώ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ

Οι ακόλουθες πληροφορίες πρέπει να γνωστοποιούνται στον αντισυμβαλλόμενο είτε (Α) πριν από τη σύναψη της σύμβασης είτε (Β) κατά τη διάρκεια της σύμβασης, διατυπώνονται με σαφήνεια και ακρίβεια, και παρέχονται γραπτώς σε μία επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

Επιτρέπεται όμως να παρέχονται οι πληροφορίες σε άλλη γλώσσα, εφ' όσον το ζητήσει ο αντισυμβαλλόμενος και το επιτρέπει το δίκαιο του κράτους μέλους ή ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται να επιλέξει το εφαρμοστέο δίκαιο.

Α. *Πριν από τη σύναψη της σύμβασης*

Πληροφορίες σχετικά με την ασφαλιστική επιχείρηση	Πληροφορίες σχετικά με την ασφαλιστική υποχρέωση
α) 1. Επωνυμία, σκοπός και νομική μορφή της εταιρείας.	α) 4. Ορισμός των παροχών και προαιρέσεων.
α) 2. Καθορισμός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η έδρα και, ενδεχομένως, το πρακτορείο ή το υποκατάστημα, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση.	α) 5. Διάρκεια της σύμβασης.
	α) 6. Τρόπος καταγγελίας της σύμβασης.
α) 3. Διεύθυνση της έδρας και, ενδεχομένως, του πρακτορείου ή υποκαταστήματος, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση.	α) 7. Λεπτομέρειες και διάρκεια καταβολής των ασφαλίστρων.
	α) 8. Τρόπος υπολογισμού και διανομής των συμμετοχών στο κέρδη.
	α) 9. Προσδιορισμός των αξιών εξαγοράς και της έκτασης, στην οποία αυτές είναι εγγυημένες.
	α) 10. Πληροφορίες για τα ασφάλιστρα που αφορούν κάθε εγγύηση, είτε κύρια είτε συμπληρωματική, όποτε είναι απαραίτητες παρόμοιες πληροφορίες.
	α) 11. Απαρίθμηση των αξιών αναφοράς (λογιστικών μονάδων) που χρησιμοποιήθηκαν στις συμβάσεις μεταβλητού κεφαλαίου (unit-linked policies).
	α) 12. Πληροφορίες για τη φύση των αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού επί συμβάσεων μεταβλητού κεφαλαίου.
	α) 13. Τρόπος άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης.
	α) 14. Γενικές ενδείξεις περί το φορολογικό καθεστώς που ισχύει για τον συγκεκριμένο τύπο ασφαλιστηρίου.
	α) 15. Διατάξεις σχετικές με την εξέταση των αιτιάσεων των αντισυμβαλλομένων, ασφαλισμένων ή των δικαιούχων συμβάσεως, όσον αφορά τη σύμβαση, συμπεριλαμβάνεται, ενδεχομένως, η ύπαρξη φορέα αρμόδιου για την εξέταση των αιτιάσεων, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας άσκησης ενδίκου μέσου.
	α) 16. Το εφαρμοστέο δίκαιο της σύμβασης, εάν οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν δικαίωμα επιλογής, ή, αν έχουν δικαίωμα να επιλέγουν, το εφαρμοστέο δίκαιο, και στην περίπτωση αυτή, το δίκαιο του οποίου την επιλογή προτείνει ο ασφαλιστής.

Β. *Κατά τη διάρκεια της σύμβασης*

Εκτός από τους γενικούς και ειδικούς όρους που πρέπει να γνωστοποιούνται στον αντισυμβαλλόμενο, ο τελευταίος πρέπει να έχει τις ακόλουθες πληροφορίες καθ' όλη της διάρκεια της σύμβασης:

Πληροφορίες που αφορούν την ασφαλιστική επιχείρηση	Πληροφορίες που αφορούν την ασφαλιστική υποχρέωση
β) 1. Κάθε μεταβολή στην επωνυμία ή τον σκοπό της εταιρείας, τη νομική μορφή ή τη διεύθυνση της έδρας και, ενδεχομένως, του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση.	β) 2. Κάθε πληροφορία σχετική με τα σημεία α. 4 έως α.12 του σημείου Α σε περίπτωση τροποποίησης της σύμβασης ή της εφαρμοστέας νομοθεσίας.
	β) 3. Κάθε χρόνο, πληροφορίες για την κατάσταση της συμμετοχής στα κέρδη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

1. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Μέχρι τις 17 Νοεμβρίου 2002 τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες συνεργασίας που προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών μόνον εφ' όσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες καλύπτονται, όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 16 της παρούσας οδηγίας.

2. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2004, η οδηγία αυτή δεν αφορά τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως των οποίων, συγχρόνως:

— το καταστατικό προβλέπει τη δυνατότητα προσκλήσεως προς καταβολή συμπληρωματικών εισφορών ή μειώσεως των παροχών ή προσφυγής στη συνδρομή άλλων προσώπων τα οποία έχουν αναλάβει δέσμευση επ' αυτού, και

— το ετήσιο ποσό των εισφορών που εισπράττονται λόγω δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα 500 000 ευρώ για τρία συνεχόμενα έτη. Αν αυτό το ποσό υπερκαλυφθεί κατά τη διάρκεια τριών συνεχόμενων ετών, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται από το τέταρτο έτος.

3. ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ 1Η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004 ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

A. **Περιθώριο φερεγγυότητας**

Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει σε κάθε επιχείρηση ασφάλισης ζωής που έχει την έδρα της στην επικράτειά του, τη διατήρηση επαρκούς διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το εν λόγω περιθώριο φερεγγυότητας αποτελείται από τα εξής:

1. τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, μετά την αφαίρεση κάθε προβλεπτής υποχρέωσης, μείον τα άυλα περιουσιακά στοιχεία. Τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν ειδικότερα:

— το καταβληθέν μετοχικό κεφάλαιο ή, εάν πρόκειται για επιχείρηση αλληλασφάλισης, το αρχικό πράγματι καταβληθέν κεφάλαιο, συν τους λογαριασμούς των μελών οι οποίοι πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α) το καταστατικό ορίζει ότι από τους λογαριασμούς αυτούς μπορούν να γίνονται πληρωμές στα μέλη μόνον εφόσον αυτό δεν προκαλεί πτώση του περιθωρίου φερεγγυότητας κάτω του απαιτούμενου επιπέδου ή εάν, μετά τη διάλυση της επιχείρησης, έχουν εξοφληθεί όλα τα άλλα χρέη της επιχείρησης,

β) το καταστατικό ορίζει ότι, όσον αφορά οιαδήποτε τέτοια πληρωμή για άλλους λόγους εκτός από την ατομική καταγγελία της ιδιότητας του μέλους, οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούνται τουλάχιστον ένα μήνα πριν και ότι μπορούν, εντός αυτής της περιόδου, να απαγορεύσουν την πληρωμή,

γ) οι σχετικές καταστατικές διατάξεις μπορούν να τροποποιούνται μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν έχουν αντιρρήσεις για την τροποποίηση, υπό την επιφύλαξη των κριτηρίων που απαριθμούνται στα στοιχεία α) και β),

— το μισό του μη καταβεβλημένου μετοχικού ή αρχικού κεφαλαίου, αφ' ης στιγμής το καταβεβλημένο μέρος του εν λόγω κεφαλαίου ανέρχεται σε 25 %,

— τα αποθεματικά (εκ του νόμου επιβαλλόμενα ή ελεύθερα) που δεν αντιστοιχούν σε ανειλημμένες υποχρεώσεις,

— τα τυχόν μεταφερόμενα κέρδη,

— μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στο περιθώριο φερεγγυότητας προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές και δάνεια μειωμένης εξασφάλισης, αλλά μόνο μέχρι ποσοστού 50 % του περιθωρίου, 25 % κατ' ανώτατο όριο του οποίου περιλαμβάνει δάνεια μειωμένης εξασφάλισης καθορισμένης λήξης ή προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές με καθορισμένη διάρκεια, εφόσον πληρούνται τα εξής κριτήρια:

α) σε περίπτωση πτώχευσης ή εκκαθάρισης της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης ή οι προτιμησιακές μετοχές κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμούντων τη στιγμή εκείνη χρεών.

Τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης πρέπει επίσης να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

β) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πλήρως καταβληθεί,

γ) η αρχική διάρκεια των δανείων με καθορισμένη λήξη πρέπει να είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από την ημερομηνία αποπληρωμής, η επιχείρηση ασφάλισης ζωής υποβάλλει προς έγκριση στις αρμόδιες αρχές, σχέδιο που ορίζει πώς θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας στο επιθυμητό επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να καταταχθεί ως συστατικό μέρος του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία αποπληρωμής. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την πρόωρη εξόφληση αυτών των δανείων, εφόσον η αίτηση υποβάλλεται από την εκδότρια επιχείρηση ασφάλισης ζωής και το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητάς της δεν είναι κατώτερο του απαιτούμενου επιπέδου,

δ) τα δάνεια μη καθορισμένης λήξης εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση, εκτός εάν δεν θεωρούνται πλέον ως συστατικό μέρος του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας ή εάν, για την πρόωρη εξόφλησή τους, απαιτείται προηγουμένως να συμφωνήσουν οι αρμόδιες αρχές. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η επιχείρηση ασφάλισης ζωής πρέπει να απευθύνει κοινοποίηση στις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πριν και μετά την εξόφληση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξόφληση μόνο εάν το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας της επιχείρησης ασφάλισης ζωής δεν πρόκειται να υποχωρήσει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο,

ε) η σύμβαση δανείου δεν πρέπει να περιλαμβάνει ρήτρες που προβλέπουν ότι, σε συγκεκριμένες περιστάσεις, εκτός από την εκκαθάριση της επιχείρησης ασφάλισης ζωής, η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν από τη συμφωνημένη ημερομηνία εξόφλησης,

στ) η σύμβαση δανείου μπορεί να τροποποιηθεί μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν αντιτίθενται στην τροποποίηση,

— από τίτλους αόριστης διάρκειας και άλλους τίτλους, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών προτιμησιακών μετοχών εκτός από αυτές που αναφέρονται στην πέμπτη περίπτωση, μέχρι ποσοστού 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των τίτλων αυτών και των δανείων μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στην πέμπτη περίπτωση, εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) δεν μπορούν να ρευστοποιηθούν με πρωτοβουλία του κομιστή ή χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής,

β) η σύμβαση έκδοσης των τίτλων πρέπει να παρέχει στην επιχείρηση ασφάλισης ζωής τη δυνατότητα να αναβάλει την πληρωμή των τόκων του δανείου,

γ) οι απαιτήσεις του δανειστή έναντι της επιχείρησης ασφάλισης ζωής πρέπει να κατατάσσονται εξ ολοκλήρου μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών που δεν έχουν μειωμένη εξασφάλιση,

δ) τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση των τίτλων πρέπει να προβλέπουν τη δυνατότητα κάλυψης των ζημιών από το χρέος και τους μη καταβληθέντες τόκους, επιτρέποντας συγχρόνως τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης ασφάλισης ζωής,

ε) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πλήρως καταβληθεί.

2) στο βαθμό που το επιτρέπει το εθνικό δίκαιο, αποθεματικά κερδών εμφανιζόμενα στον ισολογισμό, όταν μπορούν να χρησιμοποιηθούν τυχόν ανακυπτουσών ζημιών και εφόσον δεν έχουν καταστεί διαθέσιμα προς διανομή στους αντισυμβαλλομένους,

3) κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης της επιχείρησης προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το κεντρικό της κατάστημα, και με τη συγκατάθεση αυτής της αρμόδιας αρχής:

α) ποσό ίσο προς το 50 % των μελλοντικών κερδών της επιχείρησης, υπολογιζόμενων ως γινόμενο του εκτιμώμενου ετήσιου κέρδους επί συντελεστή που αντιπροσωπεύει τη μέση υπολειπόμενη διάρκεια των ασφαλιστηρίων συμβολαίων και που δεν μπορεί να είναι ανώτερος του 10. Το εκτιμώμενο ετήσιο κέρδος ισούται με τον αριθμητικό μέσο όρο των πραγματοποιηθέντων κερδών κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε εταιρικών χρήσεων από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας.

Η βάση υπολογισμού του πολλαπλασιαστικού συντελεστού του εκτιμώμενου ετησίου κέρδους, καθώς και τα στοιχεία των πραγματοποιηθέντων κερδών ορίζονται, με κοινή συμφωνία, από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σε συνεργασία με την Επιτροπή. Μέχρι να επιτευχθεί η συμφωνία αυτή, τα στοιχεία αυτά καθορίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής.

Αφού οι αρμόδιες αρχές ορίσουν την έννοια των πραγματοποιηθέντων κερδών, η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις για την εναρμόνιση αυτής της εννοίας στο πλαίσιο οδηγίας για την εναρμόνιση των ετησίων λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και το συντονισμό που προβλέπει το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας αριθ. 78/660/ΕΟΚ.

β) στην περίπτωση που δεν χρησιμοποιείται η μέθοδος Zillmer, ή στην περίπτωση που χρησιμοποιείται μεν, αλλά δεν φθάνει την επιβάρυνση προσκτήσεως που περιλαμβάνεται μέσα στο ασφάλιστρο, από τη διαφορά μεταξύ του μαθηματικού αποθεματικού που δεν έχει υπολογισθεί με τη μέθοδο Zillmer, ή έχει μερικώς υπολογισθεί με τον τρόπο αυτό, και ενός μαθηματικού αποθεματικού που έχει υπολογισθεί κατά τη μέθοδο Zillmer με συντελεστή ίσο προς την επιβάρυνση προσκτήσεως, η οποία περιλαμβάνεται μέσα στο ασφάλιστρο. Το ποσό αυτό σε καμιά περίπτωση δεν δύναται να υπερβαίνει το 3,5 % του αθροίσματος των διαφορών μεταξύ των κεφαλαίων του κλάδου «ζωής» και των μαθηματικών αποθεματικών για το σύνολο των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, στα οποία είναι δυνατή η εφαρμογή της μεθόδου Zillmer. Η διαφορά αυτή όμως μειώνεται, ενδεχομένως, κατά το ποσό των μη αποσβεσθέντων εξόδων προσκτήσεως που έχουν καταχωρηθεί στο ενεργητικό,

γ) σε περίπτωση συμφωνίας των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερομένων κρατών μελών, στην επικράτεια των οποίων η ασφαλιστική επιχείρηση ασκεί τις δραστηριότητές της, από τα λανθάνοντα πλεονάσματα που οφείλονται σε υποεκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και υπερεκτίμηση των στοιχείων του παθητικού, εξαιρέσει των μαθηματικών αποθεματικών, κατά το μέτρο που τα λανθάνοντα αυτά πλεονάσματα δεν παρουσιάζουν εξαιρετικό χαρακτήρα.

Β. **Ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας**

Υπό την επιφύλαξη του σημείου Γ, το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας καθορίζεται ως εξής, ανάλογα με τους ασκούμενους κλάδους:

α) Για τα είδη ασφαλίσεως που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 1 στοιχεία α) και β) της παρούσας οδηγίας, εκτός από τις ασφαλίσεις που συνδέονται με κεφάλαια επενδύσεως και για τις εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 3 της παρούσας οδηγίας, πρέπει να είναι ίσο με το άθροισμα των εξής δύο αποτελεσμάτων:

— πρώτο αποτέλεσμα:

— ο αριθμός που αντιπροσωπεύει το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών τα οποία αφορούν τις εργασίες πρωτασφαλίσεως άνευ αφαιρέσεως των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων, και τις αποδοχές αντασφαλίσεως, πολλαπλασιάζεται επί τον κατά τελευταία χρήση λόγο μεταξύ του ποσού των μαθηματικών αποθεματικών μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων και του ανωτέρω αναφερομένου ποσού των ακαθαρίστων μαθηματικών αποθεματικών. Ο λόγος αυτός δεν δύναται, σε καμιά περίπτωση, να είναι κατώτερος του 85 %,

— δεύτερο αποτέλεσμα:

για τα ασφαλιστήρια συμβόλαια των οποίων τα κεφάλαια κινδύνου δεν είναι αρνητικά, ο αριθμός που αντιπροσωπεύει το 0,3 % αυτών των κεφαλαίων που έχουν αναληφθεί από την ασφαλιστική επιχείρηση πολλαπλασιάζεται επί τον κατά την τελευταία χρήση λόγο του ποσού των κεφαλαίων κινδύνου που παραμένουν εις βάρος της επιχειρήσεως μετά την αντασφαλιστική εκχώρηση και αντεκχώρηση προς το ποσό των κεφαλαίων κινδύνου χωρίς την αφαίρεση της αντασφαλίσεως, ο λόγος αυτός σε καμιά περίπτωση δεν δύναται να είναι κατώτερος του 50 %.

Για τις πρόσκαιρες ασφαλίσεις θανάτου ανωτάτης διαρκείας τριών ετών το ανωτέρω ποσοστό είναι 0,1 %, για τις ασφαλίσεις διαρκείας μεγαλυτέρας των τριών και μικροτέρας των πέντε ετών το ανωτέρω ποσοστό είναι 0,15 %.

β) Για τις συμπληρωματικές ασφαλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 1 στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας πρέπει να ισούται με το αποτέλεσμα του εξής υπολογισμού:

— αθροίζονται τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές, συμπεριλαμβανομένων και των παρεπομένων δικαιωμάτων που έχουν πραγματοποιηθεί σε δραστηριότητες πρωτασφαλίσεως κατά τη διάρκεια της τελευταίας χρήσεως, όποιες χρήσεις και αν αφορούν,

— προστίθεται το ποσό των ασφαλίστρων για τις γενόμενες αποδεκτές αντασφαλίσεις κατά τη διάρκεια της τελευταίας χρήσεως,

— αφαιρείται απ' αυτά το συνολικό ποσό των ασφαλίστρων ή των εισφορών που ακυρώθηκαν κατά την τελευταία χρήση, καθώς και το συνολικό ποσό των φόρων και επιβαρύνσεων που αφορούν τα ασφάλιστρα, ή τις εισφορές που έχουν περιληφθεί στο άθροισμα.

Αφού κατανεμηθεί το εξαγόμενο ποσό σε δύο τμήματα, το πρώτο, το οποίο ανέρχεται στα 10 εκατομμύρια ευρώ και το δεύτερο, το οποίο περιλαμβάνει το υπόλοιπο, υπολογίζονται επί των τμημάτων αυτών ποσοστά 18 % και 16 %, αντιστοίχως, και αθροίζονται.

Το άθροισμα που υπολογίζεται με τον τρόπο αυτό πολλαπλασιάζεται επί τον υφιστάμενο κατά την τελευταία χρήση λόγο του ποσού των ασφαλιστικών ζημιών, που παραμένουν εις βάρος της ασφαλιστικής επιχειρήσεως μετά την αντασφαλιστική εκχώρηση και αντεκχώρηση του ακαθάριστου ποσού των ζημιών. Ο λόγος αυτός δεν δύναται να είναι, σε καμιά περίπτωση, κατώτερος του 50 %.

Στην περίπτωση της ενώσεως ασφαλιστών υπό την επωνυμία Lloyd's, ο υπολογισμός του ποσού του περιθωρίου φερεγγυότητας γίνεται βάσει των καθαρών ασφαλίστρων. Τα ασφάλιστρα αυτά πολλαπλασιάζονται επί ένα κατ' αποκοπήν ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ετησίως από την αρμόδια ελεγκτική αρχή του κράτους μέλους της έδρας. Το κατ' αποκοπήν αυτό ποσοστό πρέπει να υπολογίζεται βάσει των πλέον προσφάτων στατιστικών στοιχείων που αφορούν ιδίως τις καταβληθείσες προμήθειες. Τα στοιχεία αυτά, όπως και ο σχετικός υπολογισμός, ανακοινώνονται στις αρμόδιες ελεγκτικές αρχές των κρατών, στην επικράτεια των οποίων είναι εγκατεστημένο το Lloyd's.

γ) Για τις ασφαλίσεις ασθενείας μακράς διαρκείας, μη ακυρώσιμες, που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 1 στοιχείο δ) της παρούσας οδηγίας, και για τις εργασίες κεφαλαιοποιήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 2 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας, πρέπει να είναι ίσο με το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην περίπτωση α) πρώτο αποτέλεσμα του παρόντος άρθρου τμήματος.

δ) Για τις εργασίες τοντινών που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 2 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας, πρέπει να είναι ίσο με το 1 % του ενεργητικού των ενώσεων.

ε) Για τις ασφαλίσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 2 σημείο 1 στοιχεία α) και β) της παρούσας οδηγίας που σχετίζονται με κεφάλαια επενδύσεως, και για τις εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 2 στοιχεία γ), δ) και ε) της παρούσας οδηγίας, πρέπει να είναι ίσο:

— προς το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών που υπολογίζεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην περίπτωση α) πρώτο αποτέλεσμα του παρόντος τμήματος, κατά το μέτρο που η επιχείρηση αναλαμβάνει τον κίνδυνο της τοποθετήσεως, και προς το 1 % των αποθεματικών που έχει υπολογισθεί με τον ίδιο τρόπο, κατά το μέτρο που η επιχείρηση δεν καλύπτει τον κίνδυνο τοποθετήσεως του κεφαλαίου, και υπό τον όρο ότι η διάρκεια της συμβάσεως είναι μεγαλύτερη των πέντε ετών, και ότι το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα έξοδα διαχειρίσεως που προβλέπονται στη σύμβαση καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών,

συν

— το 0,3 % των κεφαλαίων κινδύνου που υπολογίζεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην περίπτωση α) δεύτερο αποτέλεσμα πρώτο εδάφιο του παρόντος τμήματος, κατά το μέτρο που η ασφαλιστική επιχείρηση καλύπτει τον κίνδυνο θανάτου.

Γ. **Κεφάλαιο εγγύησης**

1. Το ένα τρίτο του απαιτουμένου περιθωρίου φερεγγυότητας, όπως αυτό καθορίζεται στο Τμήμα Β, αποτελεί το κεφάλαιο εγγυήσεως. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος τμήματος, αποτελείται, κατά τα 50 % τουλάχιστον, από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο τμήμα Α σημεία 1 και 2.

2. α) Το κεφάλαιο εγγυήσεως εν τούτοις, είναι κατ' ελάχιστο όριο 800 000 ευρώ.

β) Τα Κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν τη μείωση αυτού του ελαχίστου ορίου του κεφαλαίου εγγυήσεως σε 600 000 ευρώ προκειμένου για τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως, τις εταιρείες αλληλασφαλιστικής μορφής και τις τοντίνες.

γ) Για τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως, που προβλέπονται στο άρθρο 3 σημείο 6 δεύτερη περίπτωση δεύτερη φράση, από τη στιγμή που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, καθώς και για τις τοντίνες, τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν τη σύσταση ενός ελάχιστου κεφαλαίου εγγυήσεως ίσου προς 100 000 ευρώ, το οποίο θα αυξάνει προοδευτικά μέχρι το ύψος του ποσού που καθορίζεται στο στοιχείο β) του παρόντος τμήματος, σε διαδοχικές δόσεις των 100 000 ευρώ, κάθε φορά που το ποσό των εισφορών αυξάνεται κατά 500 000 ευρώ.

δ) Το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στα στοιχεία α), β), και γ) του παρόντος τμήματος πρέπει να αποτελείται από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο τμήμα Α, σημεία 1 και 2.

3. Οι ενώσεις αλληλασφαλίσεως, που επιθυμούν να επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 4, ή του άρθρου 40 της παρούσας οδηγίας, δύνανται να πράξουν τούτο μόνον εφ' όσον συμμορφωθούν αμέσως με τις απαιτήσεις της παραγράφου 2, στοιχεία α) και β) του παρόντος τμήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΜΕΡΟΣ Α

Οδηγίες που καταργούνται μαζί με τις διαδοχικές τροποποιήσεις τους (όπως αναφέρονται στο άρθρο 72)

Οδηγία του Συμβουλίου 79/267/ΕΟΚ

Οδηγία του Συμβουλίου 90/619/ΕΟΚ

Οδηγία του Συμβουλίου 92/96/ΕΟΚ

Οδηγία 95/26/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(μόνο το άρθρο 1 δεύτερη περίπτωση, το άρθρο 2 παράγραφος 2, τέταρτη περίπτωση και το άρθρο 3 παράγραφος 1 όσον αφορά τις αναφορές που γίνονται στην οδηγία 79/267/ΕΟΚ),

Οδηγία 2002/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Δεύτερη οδηγία του Συμβουλίου 90/619/ΕΟΚ

Τρίτη οδηγία του Συμβουλίου 92/96/ΕΟΚ

Τρίτη οδηγία του Συμβουλίου 92/96/ΕΟΚ

Οδηγία 95/26/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(μόνο το άρθρο 1 δεύτερη περίπτωση, το άρθρο 2 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση, το άρθρο 4 παράγραφοι 1, 3, και 5 και το άρθρο 5 τρίτη περίπτωση όσον αφορά τις αναφορές που γίνονται στην οδηγία 92/96/ΕΟΚ).

Οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(άρθρο 2, όσον αφορά τις αναφορές που γίνονται στην οδηγία 92/96/ΕΟΚ).

Οδηγία 2002/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (άρθρο 2)

ΜΕΡΟΣ Β

Προθεσμίες εφαρμογής

(όπως αναφέρονται στο άρθρο 72)

Οδηγία	Ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο	Ημερομηνία εφαρμογής
79/267/ΕΟΚ (ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1)	15 Σεπτεμβρίου 1980	15 Σεπτεμβρίου 1981
90/619/ΕΟΚ (ΕΕ L 330 της 29.11.1990, σ. 50)	20 Νοεμβρίου 1992	20 Μαΐου 1993
92/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1)	31 Δεκεμβρίου 1993	1 Ιουλίου 1994
95/26/ΕΚ (ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7)	18 Ιουλίου 1996	18 Ιουλίου 1996
2000/64/ΕΟΚ (ΕΕ L 290 της 17.11.2000, σ. 27)	17 Νοεμβρίου 2002	17 Νοεμβρίου 2002
2002/12/ΕΚ (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 11)	20 Σεπτεμβρίου 2003	1η Ιανουαρίου 2004

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Πίνακας αντιστοιχίας

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 79/267/ΕΟΚ	Οδηγία 90/619/ΕΟΚ	Οδηγία 92/96/ΕΟΚ	Οδηγία 95/26/ΕΚ	Άλλες πράξεις	
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο α)			Άρθρο 1 στοιχείο α)			
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο β)		Άρθρο 3	Άρθρο 1 στοιχείο β)			
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο γ)		Άρθρο 2 στοιχείο γ)				
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο δ)			Άρθρο 1 στοιχείο γ)			
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο ε)			Άρθρο 1 στοιχείο δ)			
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο στ)			Άρθρο 1 στοιχείο ε)			
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο ζ)		Άρθρο 2 στοιχείο ε)				
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχεία η) έως ιβ)			Άρθρο 1 στοιχεία στ) έως ιβ)			
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο ιγ)						*Νέο*
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο ιδ)			Άρθρο 1 παρ. 1			
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχεία ιε), ιστ) και ιζ)	Άρθρο 5 στοιχεία β), γ) και δ)					
Άρθρο 1 παρ. 1 στοιχείο ιη)				Άρθρο 2 παρ. 1		
Άρθρο 1 παρ. 2	Άρθρο 5 στοιχείο α) δεύτερη πρόταση					
Άρθρο 2	Άρθρο 1					
Άρθρο 3 παρ. 1 έως 4	Άρθρο 2					
Άρθρο 3 παρ. 5 και 6	Άρθρο 3					
Άρθρο 3 παρ. 7	Άρθρο 4					
Άρθρο 3 παρ. 8					Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, Φινλανδίας και Σουηδίας όπως τροποποιείται από την 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ	
Άρθρο 4	Άρθρο 6					
Άρθρο 5	Άρθρο 7					
Άρθρο 6 παρ. 1	Άρθρο 8 παρ. 1					
Άρθρο 6 παρ. 2	Άρθρο 8 παρ. 1 τελευταία τρία εδάφια					
Άρθρο 6 παρ. 3	Άρθρο 8 παρ. 1 στοιχείο α)					
Άρθρο 6 παρ. 4	Άρθρο 8 παρ. 2					
Άρθρο 6 παρ. 5	Άρθρο 8 παρ. 3					
Άρθρο 6 παρ. 6	Άρθρο 8 παρ. 4					
Άρθρο 7	Άρθρο 9					
Άρθρο 8			Άρθρο 7			
Άρθρο 9	Άρθρο 12					

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 79/267/ΕΟΚ	Οδηγία 90/619/ΕΟΚ	Οδηγία 92/96/ΕΟΚ	Οδηγία 95/26/ΕΚ	Άλλες πράξεις	
Άρθρο 10	Άρθρο 15					
Άρθρο 11	Άρθρο 16					
Άρθρο 12	Άρθρο 22 παρ. 1					
Άρθρο 13	Άρθρο 23					
Άρθρο 14 παρ. 1 έως 5			Άρθρο 11 παρ. 2 έως 6			
Άρθρο 15			Άρθρο 14			
Άρθρο 16 παρ. 1 έως 5			Άρθρο 15 παρ. 1 έως 5			
Άρθρο 16 παρ. 6			Άρθρο 15 παρ. 5 στοιχείο α)			
Άρθρο 16 παρ. 7			Άρθρο 15 παρ. 5 στοιχείο β)			
Άρθρο 16 παρ. 8			Άρθρο 15 παρ. 5 στοιχείο γ)			
Άρθρο 16 παρ. 9			Άρθρο 15 παρ. 6			
Άρθρο 17			Άρθρο 15 α)			
Άρθρο 18 παρ. 1 και 2	Άρθρο 13 παρ. 1 και 2					
Άρθρο 18 παρ. 3						*Νέο*
Άρθρο 18 παρ. 4 έως 7	Άρθρο 13 παρ. 3 έως 7					
Άρθρο 19	Άρθρο 14					
Άρθρο 20	Άρθρο 17					
Άρθρο 21			Άρθρο 19			
Άρθρο 22			Άρθρο 20			
Άρθρο 23 παρ. 1			Άρθρο 21 παρ. 1 πρώτο εδάφιο			
Άρθρο 23 παρ. 2			Άρθρο 21 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο			
Άρθρο 23 παρ. 3 πρώτο εδάφιο			Άρθρο 21 παρ. 1 τρίτο εδάφιο			
Άρθρο 23 παρ. 3 δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 21 παρ. 1 τέταρτο εδάφιο			
Άρθρο 23 παρ. 4			Άρθρο 21 παρ. 2			
Άρθρο 24			Άρθρο 22			
Άρθρο 25			Άρθρο 23			
Άρθρο 26			Άρθρο 24			
Άρθρο 27	Άρθρο 18					
Άρθρο 28	Άρθρο 19					
Άρθρο 29	Άρθρο 20					
Άρθρο 30	Άρθρο 20 στοιχείο α)					
Άρθρο 31	Άρθρο 21					
Άρθρο 32		Άρθρο 4				
Άρθρο 33			Άρθρο 28			
Άρθρο 34			Άρθρο 29			
Άρθρο 35		Άρθρο 15				
Άρθρο 36			Άρθρο 31			
Άρθρο 37	Άρθρο 24					

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 79/267/ΕΟΚ	Οδηγία 90/619/ΕΟΚ	Οδηγία 92/96/ΕΟΚ	Οδηγία 95/26/ΕΚ	Άλλες πράξεις	
Άρθρο 38	Άρθρο 24 στοιχείο α)					
Άρθρο 39	Άρθρο 26					
Άρθρο 40	Άρθρο 10					
Άρθρο 41		Άρθρο 11				
Άρθρο 42		Άρθρο 14				
Άρθρο 43		Άρθρο 17				
Άρθρο 44			Άρθρο 38			
Άρθρο 45			Άρθρο 39 παρ. 2			
Άρθρο 46 παρ. 1-9			Άρθρο 40 παρ. 2-10			
Άρθρο 47			Άρθρο 41			
Άρθρο 48			Άρθρο 42 παρ. 2			
Άρθρο 49			Άρθρο 43 παρ. 2			
Άρθρο 50 παρ. 1			Άρθρο 44 παρ. 2 πρώτο εδάφιο			
Άρθρο 50 παρ. 2			Άρθρο 44 παρ. 2 δεύτερο εδάφιο			
Άρθρο 50 παρ. 3			*Άρθρο 44 παρ. 2 τρίτο εδάφιο*			*Νέο*
Άρθρο 51 παρ. 1 έως παρ. 2 στ)						
Άρθρο 51 παρ. 2 στοιχείο ζ)						*Νέο*
Άρθρο 51 παρ. 3-4						*Νέο*
Άρθρο 52	Άρθρο 31					
Άρθρο 53	Άρθρο 31 α)					
Άρθρο 54	Άρθρο 28					
Άρθρο 55	Άρθρο 29					
Άρθρο 56	Άρθρο 30					
Άρθρο 57	Άρθρο 32					
Άρθρο 58	Άρθρο 32 α)					
Άρθρο 59 παρ. 1	Άρθρο 32 β) παρ. 1					
Άρθρο 59 παρ. 2	Άρθρο 32 β) παρ. 2					
Άρθρο 59 παρ. 3	Άρθρο 32 β) παρ. 3					
Άρθρο 59 παρ. 4	Άρθρο 32 β) παρ. 4					
Άρθρο 59 παρ. 5	Άρθρο 32 β) παρ. 5					
Άρθρο 59 παρ. 6	Άρθρο 32 β) παρ. 7					
Άρθρο 60 παρ. 1	Άρθρο 33 παρ. 4					
Άρθρο 60 παρ. 2						*Νέο*
Άρθρο 61	Άρθρο 37					
Άρθρο 62 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 38	Άρθρο 28 πρώτο εδάφιο				
Άρθρο 62 δεύτερο έως τέταρτο εδάφιο		Άρθρο 28 δεύτερο έως τέταρτο εδάφιο				
Άρθρο 63		Άρθρο 29				

Παρούσα οδηγία	Οδηγία 79/267/ΕΟΚ	Οδηγία 90/619/ΕΟΚ	Οδηγία 92/96/ΕΟΚ	Οδηγία 95/26/ΕΚ	Άλλες πράξεις	
Άρθρο 64			Άρθρο 47			
Άρθρο 65			Άρθρο 47			
Άρθρο 66 παρ. 1 πρώτο εδάφιο						*Νέο*
Άρθρο 66 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 48 παρ. 1			
Άρθρο 66 παρ. 2			Άρθρο 48 παρ. 2			
Άρθρο 67			Άρθρο 50			
Άρθρο 68 παρ. 1	Άρθρο 39 παρ. 1					
Άρθρο 68 παρ. 2	Άρθρο 39 παρ. 3					
Άρθρο 69 παρ. 1						*Νέο*
Άρθρο 69 παρ. 2					Οδηγία 2000/64/ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 1 πρώτο εδάφιο	
Άρθρο 69 παρ. 3					Οδηγία 2002/12/ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 1 πρώτο εδάφιο και Οδηγία 2000/64/ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 2	
Άρθρο 69 παρ. 4					Οδηγία 2000/64/ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο και Οδηγία 2002/12/ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο	
Άρθρο 69 παρ. 5					Οδηγία 2002/12./ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 4	
Άρθρο 70	Άρθρο 41	Άρθρο 31	Άρθρο 51 παρ. 2	Άρθρο 6 παρ. 2	Οδηγία 2000/64/ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 2 και Οδηγία 2002/12/ΕΚ Άρθρο 3 παρ. 3	
Άρθρο 71					Οδηγία 2002/12/ΕΚ Άρθρο 2	
Άρθρο 72						
Άρθρο 73						
Άρθρο 74						
Παράρτημα I	Παράρτημα					
Παράρτημα II			Παράρτημα I			
Παράρτημα III			Παράρτημα II			
Παράρτημα IV						
Παράρτημα V						
Παράρτημα VI						

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. **Εισαγωγή**

1. Στις 28 Ιουνίου 2000 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο, βάσει των άρθρων 47 παράγραφος 2 και 55 της Συνθήκης πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ασφάλιση ζωής (αναδιατυπωμένη έκδοση) ([1]).

   Το κείμενο αυτό ενσωματώνει σε ενιαία μορφή κωδικοποιημένες διατάξεις των οδηγιών περί ασφάλισης ζωής, αλλά και τροποποιήσεις της Επιτροπής επί της ουσίας. Οι τροποποιήσεις έγιναν κατά τη συνήθη διαδικασία. Το κωδικοποιημένο τμήμα του κειμένου έπρεπε απλώς να αλλάξει σε ορισμένα σημεία, ώστε να συμβαδίσει με την τεχνική αναπροσαρμογή της οδηγίας για το περιθώριο φερεγγυότητας των επιχειρήσεων ασφάλισης ζωής, της οποίας η έκδοση αναμενόταν.

2. Ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 251 της Συνθήκης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε κατά την πρώτη ανάγνωση στις 15 Μαρτίου 2001, εγκρίνοντας χωρίς τροπολογίες την πρόταση της Επιτροπής ([2]).

   Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 24 Ιανουαρίου 2001 ([3]).

3. Στις 30-31 Μαΐου 2001 το Συμβούλιο κατέληξε σε πολιτική συμφωνία επί του κειμένου, υπό την επιφύλαξη όμως των τροποποιήσεων που θα επέλθουν μετά την έκδοση της οδηγίας για το περιθώριο φερεγγυότητας των εταιρειών ασφάλισης ζωής κατά την πρώτη ανάγνωση. Στις 14 Φεβρουαρίου 2002, το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία για το περιθώριο φερεγγυότητας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ζωής κατά την πρώτη ανάγνωση ([4]). Κατόπιν τούτου ενσωματώθηκαν στο αναδιατυπωμένο κείμενο της οδηγίας περί ασφάλισης ζωής οι αναγκαίες τροπολογίες.

4. Στις 27 Μαΐου 2002 το Συμβούλιο ενέκρινε την Κοινή του Θέση ως έχει στο κείμενο 7328/1/02.

II. **Σκοπός**

Υπήρξαν τρεις γενιές ασφαλιστικών οδηγιών οι οποίες εκδόθηκαν σε διάφορα στάδια της ενοποίησης της αγοράς από τη δεκαετία του 1970 έως το 1992, οπότε εκδόθηκαν οι ασφαλιστικές οδηγίες της τρίτης γενιάς. Μεταξύ αυτών υπήρξαν τρεις οδηγίες περί ασφάλισης ζωής (79/267/ΕΟΚ, 90/619/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ). Η πρόταση της επιτροπής περί ασφάλισης ζωής (αναδιατύπωση) σκοπό έχει να απλουστεύσει την κοινοτική νομοθεσία.

Εκτός από την κωδικοποίηση των διατάξεων των οδηγιών περί ασφάλισης ζωής, η πρόταση της Επιτροπής τροποποίησε τις οδηγίες αυτές στα ακόλουθα σημεία, για να προσδώσει μεγαλύτερη αλληλουχία στο νομικό πλαίσιο και να το καταστήσει πλήρες, χωρίς να υπερβεί τα όρια μιας επαναδιατύπωσης:

— Ορισμός της «ρυθμιζόμενης αγοράς» [Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ)].

— Ημερομηνίες αναφοράς για τη σωρευτική άσκηση δραστηριοτήτων (Άρθρο 18 παράγραφος 3).

— Ορισμένες διατάξεις περί υπολογισμού μελλοντικών κερδών (Άρθρα 27 και 28, τα οποία τροποποιήθηκαν στο μεταξύ σύμφωνα με την οδηγία περί φερεγγυότητας).

— Ορισμένες διατάξεις σχετικές με το πρόγραμμα δραστηριοτήτων (Άρθρο 51 παράγραφοι 3 και 4).

— Παρεκκλίσεις και κατάργηση περιοριστικών μέτρων (Άρθρο 60 παράγραφος 2).

— Κεκτημένα δικαιώματα υποκαταστημάτων (Άρθρο 66 παράγραφοι 1 και 2).

([1]) ΕΕ C 365 E της 19.12.2000, σ. 1.

([2]) ΕΕ C 343 της 5.12.2001, σ. 257.

([3]) ΕΕ C 123 της 25.4.2001, σ. 24.

([4]) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην ΕΕ.

Τις τροποποιήσεις αυτές κατέστησαν αναγκαίες διάφοροι λόγοι, είτε η κάλυψη νομοθετικού κενού όπως το Άρθρο 1 στοιχείο ιγ), Άρθρο 51 παράγραφοι 3 και 4, είτε αποσαφήνιση των διατάξεων που τυγχάνουν εφαρμογής στα νέα κράτη μέλη (Άρθρο 18 παράγραφος 3) ή αποσαφήνιση από τεχνική άποψη (Άρθρα 27 και 28, Άρθρο 60 παράγραφος 2, Άρθρο 66 παράγραφοι 1 και 2).

III. **Ανάλυση της Κοινής Θέσης της παρατιθέμενης στο έγγραφο 6446/02**

1. **Γενικά**

Το Συμβούλιο έκανε δεκτές τις τροποποιήσεις των οδηγιών ως έχουν στην πρόταση της Επιτροπής. Η κυριότερη αλλαγή που επέφερε σ' αυτήν αφορά το άρθρο 51 παράγραφοι 3 και 4 και δη το πρόγραμμα δραστηριοτήτων για υποκαταστήματα τρίτων χωρών, με σκοπό να προσαρμόσει τη διατύπωσή του προς τη διατύπωση αντίστοιχων διατάξεων εφαρμοζόμενων στις κοινοτικές επιχειρήσεις του ασφαλιστικού τομέα.

Η κοινή θέση περιέλαβε επίσης τις νέες διατάξεις που προέκυψαν από τη νέα οδηγία για το περιθώριο φερεγγυότητας (2002/. . ./ΕΚ), τροποποιώντας τις διατάξεις σχετικά με το περιθώριο φερεγγυότητας τις οποίες περιέχει η οδηγία περί ασφάλισης ζωής. Οι διατάξεις αυτές (Άρθρα 3 παράγραφος 6, 27, 28, 29, 30, 38, 69 παράγραφοι 3 και 5 και 71) καθώς και οι αντίστοιχες παράγραφοι του αιτιολογικού εισήχθησαν στο κείμενο.

2. **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν επέφερε καμία τροπολογία στην πρόταση της Επιτροπής.

3. **Συμπέρασμα**

Δεδομένου ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ενέκρινε καμία τροπολογία, ενώ το Συμβούλιο εισήγαγε μόνο μια σημαντική αλλαγή στην πρόταση της Επιτροπής, είναι σαφές ότι η κοινή θέση που εγκρίθηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο, αντικατοπτρίζει και υποστηρίζει πλήρως το σκοπό της αρχικής πρότασης σε σχέση με την κωδικοποίηση και αποσαφήνιση του νομικού πλαισίου. Ενσωματώνοντας στο κωδικοποιημένο τμήμα της κοινής θέσης τις τροποποιήσεις που εισήγαγε η νέα οδηγία για το περιθώριο φερεγγυότητας, το αναδιατυπωμένο κείμενο κατέστη πλήρες και ενημερωμένο.